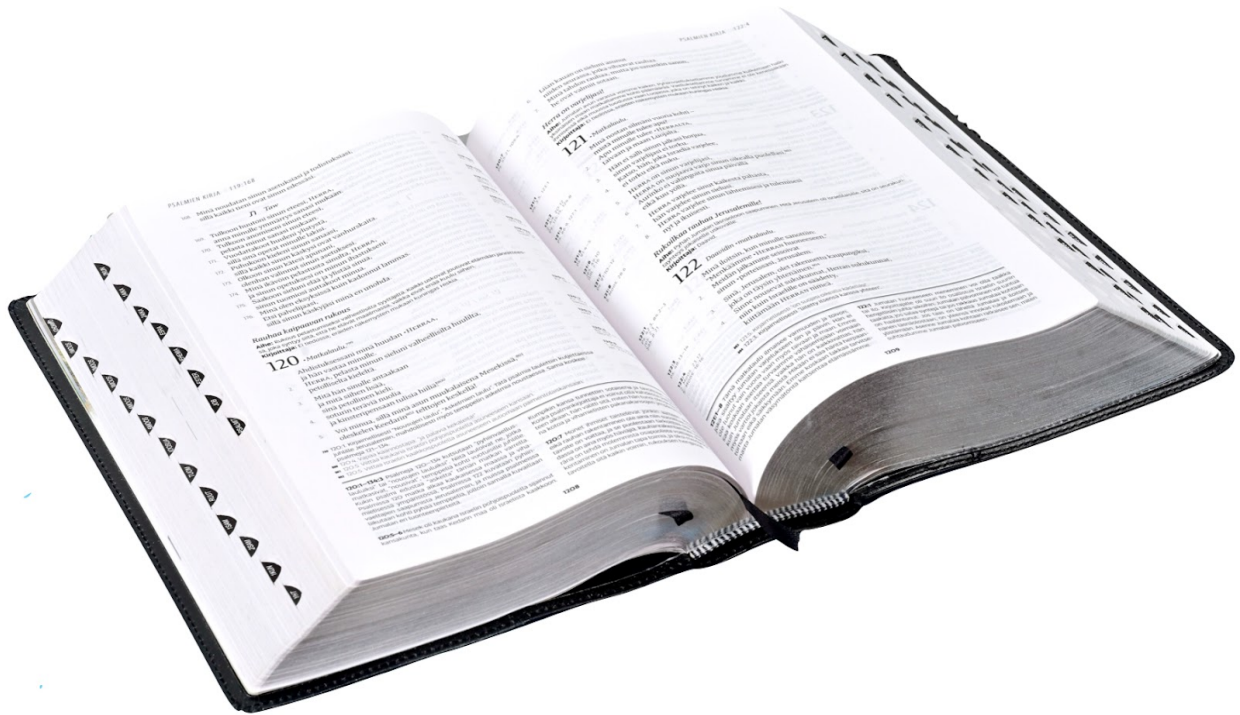

PSALMIT - KIRJA 5

Psalmit jakautuvat viiteen pienempään kirjaan, jotka sisältävät laajan kirjon heprealaisen runouden eri muotoja: ylistyslauluja, valituksia rukouksia, historiankuvauksia, mietiskelyä, kehotuksia, elämänohjeita ja jopa kirouksia vihollisille. Niissä näkyvät ajan runouden tyypilliset tehokeinot, joista yleisimpiä ovat parallelismi eli saman asian toistaminen hieman eri tavoin (24:1-2, 83:14), vastakkainasettelu (1:6, 90:6), vertauskuvat (42:2, 103:13) ja etenevät, sisällöllisesti nousevat säkeet (29:1-2, 103:20-22). Usein käytetään myös alkusointua eli allitteraatiotajaa alfabeettisia runoja, joissa säkeiden alkukirjaimet seuraavat heprean aakkosia (34:2-23, 119:1—176).

<https://issuu.com/pasinpalstat>

- [PSALMIT - KIRJA 1](#)
- [PSALMIT - KIRJA 2](#)
- [PSALMIT - KIRJA 3](#)
- [PSALMIT - KIRJA 4](#)
- [PSALMIT - KIRJA 5](#)

Seinäjoen helluntaiseurakunnan

Nettityöntekijä, Pasi Kallio

www.pasikallio.com

www.pasikallio.com/pasinpalstat

facebook.com/groups/pasinpalstat

Psalmi 107:1-43 - Viides kirja 107-150

Lunastettujen kiitoslaulu

Voimme nähdä tämän Psalmin keskellä neljä erityyppistä ihmistä ahdistuksiensa keskellä ja miten Jumala pelastaa heidät harhailijoista (4-9), vangituista (10-16), vaivatuista ja ahdingossa olevista (17-20), sekä myrskytuulten heittelemistä (23-30). Vaikka onnettomuus tai ahdistava tilanne olisi kuinka suuri ja rankka tahansa, Jumala on voimallinen auttamaan. Hän on lupauksensa mukaan rakastava ja lempeä niille, jotka ovat joutuneet ahdingon keskelle.

1. Kiittäkää Herraa! [+sillä] Hän on hyvä, [+ja] iäti [*ikuisesti] kestää Hänen armonsä. 2. Näin sanokoot ne, jotka Herra on pelastanut [*Herran lunastetut], jotka Hän on tuonut ahdingosta vapauteen [*lunastanut ahdistajan kädestä],

Meillä on loputtomasti aihetta kiitollisuuteen ja onkin Jumalan tahto, että me tuomme julki ääneen kiitollisuuttamme Häntä kohtaan. Eläen Jumalan läsnäolossa, emme voi piilottaa kiitollisuuttamme Häntä kohtaan.

*"Mutta te saatte voiman, kun Pyhä Henki tulee teidän päällenne, ja te tulette olemaan Minun todistajani sekä Jerusalemissa että koko Juudeassa ja Samariassa ja aina maan ääriin saakka" Apt.1:8**

*"Kaikki tämä on Jumalasta, joka Kristuksen kautta on sovittanut meidät itsensä kanssa ja antanut meille sovituksen viran. Sillä Jumala oli Kristuksessa ja sovitti maailman itsensä kanssa eikä lukenut ihmisille heidän rikkomuksiaan, ja Hän uskoi meille sovituksen sanan. Kristuksen puolesta me siis olemme lähettiläitä, ja Jumala kehottaa meidän kauttamme. Me pyydämme Kristuksen puolesta: antakaa sovittaa itsenne Jumalan kanssa." 2.Kor.5:18-20**

3. [+ja] koonnut vieraista maista, idästä ja lännestä, pohjoisesta ja meren suunnalta [etelästä].

4. Jotkut heistä harhailivat aavikolla [*He harhailivat autiomaassa, kuivassa maassa,] eivätkä löytäneet kaupunkia [*löytämättä tietä kaupunkiin], johon asettua asumaan. 5. Heitä vaivasi [*oli] jano ja nälkä, he olivat nääntymäisillään [*heidän sielunsa nääntyi]. 6. Mutta hädässään he huusivat avuksi Herraa, ja Herra päästi [*pelasti] heidät ahdingosta. 7. Hän osoitti heille tien, ja niin he löysivät kaupungin [*ohjasi heidät kulkemaan suoraa tietä kaupunkiin], jossa asua. 8. Kiittäkööt he Herraa Hänen hyvydestään [*armostaan], ylistäkööt ihmeellisiä tekoja, (jotka Hän on ihmisille tehnyt!) [*ja Hänen ihmeistään

ihmislapsia kohtaan,] 9. Herra ravitsee [*sillä Hän tyydyttää] nääntyvän [+sielun], Hän [*ja] täyttää nälkäisen [+sielun] hyvillä antimilla.

Tämä on kuivaa niistä, jotka ovat löytäneet Jumalan tuntemisesta kumpuavaa tyydytystä. Jeesuksessa täyttyvät kaikki kaipauksemme: *Hän on tie Joh.14:6, elämän leipä Joh.6:33,35, elämän vesi Joh.4:10-14 ja levon antaja Matt.11:28-30.*

10. Jotkut heistä viruivat vankeudessa [*He istuivat pimeydessä], (kahlehdittuina,) kuoleman pimeydessä [*ja kuoleman varjossa], [+vangittuina kurjuuteen ja rautoihin,] 11. koska olivat uhmanneet [+niskoitelleet] Jumalan käskyjä [*sanoja vastaan], halveksineet Korkeimman neuvoja [*neuvoa]. 12. Herra lähetti heille kärsimyksiä ja lannisti heidän uhmansa [*Hän lannisti heidän mielensä raadannalla]. He murtuivat, eikä kukaan auttanut heitä [*He sortuivat, eikä ollut auttajaa]. 13. Mutta [*Silloin] hädässään he huusivat avuksi Herraa, ja Herra [*Hän] pelasti heidät ahdingosta. 14. Hän vapautti [*vei] heidät (kuoleman) pimeydestä [+ja kuoleman varjosta], Hän katkaisi heidän kahleensa. 15. Kiittäkööt he Herraa hänen hyvydestään [*armostaan], (ylistäkööt ihmeellisiä tekoja), jotka Hän on ihmisille tehnyt! [*ja Hänen ihmeistään ihmislapsia kohtaan,] 16. [+sillä] Hän murskaa pronssiset [*särkee vaskiset] ovet, murtaa rautaiset teljet [*salvat].

Jumala rakastaa myös vangittuja ihmisiä, langenneita ja syntisiä. Se on hyvä muistaa, kun tuomitsemme toisia ihmisiä. Uskovien tehtävä on julistaa myös vangituille vapautusta ja löytyypä Raamatusta kertomuksia, miten Raamatun henkilöt toimivat vangittuina palvellen Herraa uskossa ja kuuliaisuudessa. Joosef pääsi suosioon toimimalla ja eläen oikein ja Pietari ylisti taivaan Jumalaa Silaksen kanssa, kun joutuivat uskonsa tähden vangituiksi. *Miten me toimisimme samankaltaisissa tilanteissa?*

17. Jotkut taas olivat mielettömiä [*tyhmiä], tekivät syntiä [*vaeltaessaan syntisesti] ja joutuivat kärsimään [*saivat kärsiä vaivaa pahojen] tekojensa tähden. 18. Kaikki ruoka inhotti heitä, he olivat jo kuoleman porteilla [*ja he saapuivat kuoleman porteille asti]. 19. Mutta [*Silloin] hädässään he huusivat avuksi Herraa, ja Herra [*Hän] pelasti heidät ahdingosta. 20. Hän lähetti sanansa, ja (se) paransi heidät, haudan partaalta Hän auttoi heidät turvaan [*Hän pelasti heidät tuhosta].

Monen kohdalla ihmisen oma ajattelemattomuus ja syntinen vaellus tuottaa ongelmat. Myös tällaiset epätoivoon ajautuneet saavat toivoa ja lohtua Kristuksen haavojen kautta. Hekin voivat ottaa vastaan anteeksiannon ja Jumalan suuren rakkauden. Uskon kautta Kristukseen voimme päästä irti riippuvuuk-

sista, toipua ahdistavista muistoista ja korjata särkyneet ihmissuhteet. Oletko valmis antamaan Jeesukselle kaikkivaltiaan aseman elämässäsi ja sydämesäsi? Saako Hän Hyvänä Paimenena kasvattaa ja opettaa sinua tahtonsa tuntemiseen ja johdattaa sinua tietä, joka johtaa elämään ja yltäkylläisyyteen?

21. Kiittäkööt he Herraa Hänen hyvyydestään [*armostaan], ylistäkööt ihmeellisiä tekoja, jotka Hän on ihmisille tehnyt! [*ja Hänen ihmeistään ihmislapsia kohtaan.] 22. Uhratkoot kiitosuhreja, kertokoot riemuiten [*riemuhuudoin] Hänen teoistaan! [*töistään.]

23. Jotkut heistä nousivat laivoihin [*He lähtivät laivoilla merelle] ja hankkivat elantonsa aavoilla merillä [*tekivät työtä aavoilla vesillä]. 24. He näkivät Herran teot, syvyyksien ihmeet, Hänen suuret tekonsa [*Hänen ihmeensä meren syvyyksissä]. 25. Herra käski, ja nousi myrskytuuli [*Hän sanoi sanansa ja nosti myrskytuulen], meri aaltoili rajusti [*aallot kohosivat korkealle]. 26. He nousivat korkeuksiin [*kohti taivasta], vaipuivat [*vajosivat] syvyyksiin, hädän hetkellä heidän rohkeutensa murtui [*heidän sielunsa nääntyi hädässä]. 27. He keinuivat, he huojuivat kuin juopuneet [*horjuivat ja hoippuivat kuin juopuneet], heidän taidoistaan ei ollut apua [*viisautensa hävisi]. 28. Mutta [*Silloin] hädässään he huusivat (avuksi) Herraa, ja Herra [*Hän] auttoi heidät ahdingosta. 29. Hän tynnytti tuulen [*myrskyn], ja [+meren] aallot hiljenivät. 30. He riemuitsivat [*iloitsivat], kun myrsky laantui [*ne vaikenivat] ja Herra vei [*johti] heidät kaivattuun satamaan. 31. Kiittäkööt he Herraa Hänen hyvyydestään [*armostaan], ylistäkööt ihmeellisiä tekoja, jotka Hän on ihmisille tehnyt! [*ja Hänen ihmeistään ihmislapsia kohtaan.] 32. Kuuluttakoot Hänen kunniaansa kansan keskellä [*Korottakoot Häntä kansankokouksessa], Hänen kiitostaan vanhinten kokouksissa! [*ja ylistäkööt Häntä vanhinten istunnossa.]

Kärsimyksen keskellä kirkastuu Jumalan kasvot. Siellä opimme tuntemaan Hänen luontoaan ja tahtoaan. Ehkäpä juuri siksi Paavali oli mieltynyt heikkouksiin ja vainoon, koska hän näki niissä kaikissa Jumalan voiman ilmenevän mahdollisuuden. *Puhdistetut ihmissydämet ylistävät Jumalaa kirkkaamin.*

33. Herra muuttaa jokilaakson [*Hän muutti virrat] autiomaaksi, keitaat hiekka-aavikoiksi [*ja vesilähteet janoiseksi maaksi], 34. hedelmällisen maan suola-aroksi siellä asuvien pahuuden tähden. 35. Herra muuttaa aavikot kosteikoiksi [*vesilammikoiksi], kuivan maan vehreiksi keitaiksi [*vesilähteiksi]. 36. Sinne Hän antaa nälkäisten asettua [*Hän asutti sinne nälkäiset], sinne he

rakentavat itselleen kaupungin [*rakensivat kaupungin asuakseen siinä]. 37. He kylvävät [*kylvivät] peltoja, istuttavat [*istuttivat] viinitarhoja, ja ne tuottavat [*jotka tuottivat] runsaan sadon. 38. Herra [*Hän] siunaa [*siunasi] heitä, ja kansa kasvaa [*he lisääntyivät suuresti], Hän pitää huolen heidän karjansa runsaudesta [*eikä Hän antanut heidän karjansa vähetä]. 39. Vastoinkäymisten ja vaivojen alla he vaipuvat maahan, ja kansa vähenee [*Mutta sorron, pahuuden ja huolten painon alla he vähenevät ja vaipuvat maahan]. 40. Herra pitää pilkkanaan ruhtinaita [*Hän vuodattaa halveksuntaa ruhtinaitten päälle] ja panee mahtimiehet harhailemaan aavikolla [*heidät harhailemaan tietömissä autiomaissa], 41. mutta köyhät Hän nostaa kurjuudesta ja tekee heidän sukunsa suureksi, lukuisaksi [*suuriksi] kuin lammaslauuma. 42. Oikeamieliset iloitsevat, kun sen näkevät, mutta jumalattomien suu sulkeutuu [*ja kaiken vääryyden täytyy tukkia suunsa].

43. Joka on viisas, muistaa tämän [*se pitääköön nämä mielessään] ja miettii Herran hyviä tekoja [*tutkikoon Herran armotekoja].

Psalmi 108:1-14

Kiitos ja rukous

Tämä Psalmi on koostettu kahden Psalmin, Psalmin 57 ja 67 päätösosoioista. Psalmi kertoo, että voittomme tulee Jumalan voiman, väkevyyden ja Hänen hyvyytensä kautta. Hänen avullaan voimme tehdä enemmän kuin osaamme edes ajatella.

1. Daavidin psalmilaulu [*Daavidin psalmi].
2. Jumala, sydämeni on levollinen [*valmis], (mieleni on tyyni.) Minä tahdon laulaa ja soittaa! [+Se olkoon kunniani.] 3. Herää, harppu, herää, lyyra, minä tahdon herättää aamuruskon! 4. Herra, minä ylistän [*kiitän] Sinua kansojen keskellä, minä laulan kaikille kansoille Sinun kiitostasi [*laulan ylistystäsi kansakuntien keskuudessa]. 5. Sinun armosi ulottuu yli taivaitten [*Sillä suuri, taivaat ylittävä on Sinun armosi], Sinun uskollisuutesi ylös pilviin [*ulottuu pilviin asti]. 6. Jumala, kohotkoon kunniasi yli taivaitten [*Ole korotettu yli taivaitten, Jumala], kirkkautesi yli kaiken maan [*olkoon kunniasi koko maan yllä]! 7. Auta

meitä väkevällä kädelläsi, pelasta ne, joita rakastat. Vastaa minulle!
[*Vapauta oikealla kädelläsi ja vastaa minulle, että rakkaasi tulisivat pelastetuiksi.]

8. Jumala on puhunut pyhäkössään [*pyhydessään]: "Riemuiten Minä annan teille Sikemin, jaan teille Sukkotinlaakson [*Riemuiten Minä jaan Sikemin ja mittaan Sukkotin laakson]. 9. Minun on Gilead, Minun on Manasse, Efraim on kypärä päässäni [*pääni suojus], Juuda on valtikkani. 10. Moab on pesuastiani [*pesuastiani], Edomiin Minä heitän [*viskaan] kenkäni, Filistea vastaan Minä kohotan sotahuudon! [*Minä nostan voittohuudon Filistean yli.]"

11. Kuka vie minut linnoitettuun kaupunkiin, kuka opastaa [*johtaa] minut Edomiin? 12. Sinä [*Etkö Sinä], Jumala, (olet) hylännyt meidät etkä kulje sotajoukkomme mukana [*et lähtenyt meidän sotajoukkojemme kanssa].

13. Auta meitä, me olemme hädässä! [*Anna meille apu ahdistajaa vastaan,] [+sillä] Turha on ihmisten apu. 14. Jumalan voimalla [*Jumalassa] me teemme suuria [*väkeviä] tekoja, Hän polkee maahan vihollisemme [*tallaa ahdistajamme maahan].

Daavid rukoili anoen, että pysyisi lujana vaikeuksien keskellä. Näin olisi myös meidän hyvä rukoilla. Olipa tilanteemme, lankeemuksemme ja murheemme kuinka syviä tahansa, meidän tulee lujasti riippua Jumalassa kiinni. Hänen uskollisuutensa ja hyvyytensä nostaa meidät turmion kuopasta ja lokaisesta liejusta.

Daavid rukoili voittoa, ei vain pelastumista. Jumalan avulla voittoa, koska pääsee osalliseksi Hänen voitostaan. Voimmekin etsiä mieltien, miten Jumala saa käyttäen ahdinkoamme tilaisuutena osoittaa voimansa. Onhan Hän luvannut olla heikossa väkevä!

Psalmi 109:1-31

Syyttömästi vainotun rukous

Daavid joutui kestämään syyttömästi vainoa ja valheellisia syytöksiä, niin kuin Kristus muutama vuosisata myöhemmin. Psalmista kajastaa vanhurskaan suuttumus valhettelijoita ja panettelijoita vastaan. Psalmi opettaa myös, että voimme kertoa avoimesti aidot tunteemme ja kaipauksemme Jumalalle. On eri asia purnata ja napista, kuin kertoa sydämen todelliset tunnot Jumalalle. Psalmia voi kuvata myös kirous- ja kostopsalmiksi, jossa pyydetään kuitenkin Jumalaa kostamaan jumalattomien pahuus.

1. Laulunjohtajalle [*Musiiкинjohtajalle]. Daavidin psalmi.

Jumala, Sinä jota ylistän [*minun ylistykseni], älä enää vaikene! [*älä ole vaiti,]

2. Minun vainoojani [*sillä jumalattomat ja petolliset] ovat avanneet suunsa, nuo jumalattomat ja petturit! [*minua vastaan] He puhuvat minulle valheita

[*valheellisin kielin]. 3. Joka puolelta he sinkoavat ilkeitä sanoja [*Vihan sanoin he ovat minut piirittäneet] ja hyökkäävät [*sotivat] syyttä minua vastaan. 4. He palkitsevat ystävyuteni syytöksin. [*Rakkauteni palkaksi he syyttävät minua,]

En ole tehnyt mitään pahaa! [*mutta minä rukoilen.] 5. He maksavat [*palkitsevat minulle] hyvän pahalla, ystävyuteni [*rakkauteni] vihalla.

Daavid oli vihainen pahojen ihmisten tähden, sillä jumalattomat pilkkasivat, panettelivat ja valehtelivat hänestä. Voimme nähdä suuttumuksen todellisen syyn kumpuavan jumalattomuudesta ja välinpitämättömyydestä hurskaasti eläviä kohtaan. Daavid voitti vihansa ja pysyi ystäväenä ja rukouksen miehenä. Samoin meidänkin tulee suhtautua vihaten pahuutta, mutta rakastaen ihmistä, kuin Jumala. Meidän tulee vihata syntiä, mutta meidän tulee osoittaa rakkautta syntisiä ihmisiä kohtaan. Jeesus kehotti meitä oppimaan Hänestä. Hän rakasti vainoojiaan ja tahtoi pelastaa syntisen ihmisen ikuiselta tuholta. Vain Jumalan avulla ja Hänen voimassaan voimme vaeltaa noudattaen Daavidin esimerkkiä.

6. Pane ankara syyttäjä vastustajani kimppuun [*Aseta jumalaton vihamiestäni vastaan], pane armoton mies todistamaan häntä vastaan! [*seisokoon syyttäjä hänen oikealla puolellaan.]

7. (Kun) hänen asiansa on oikeudessa, hänet tuomittakoon syylliseksi, hänen rukouksensakin katsottakoon pahaksi teoksi [*rukouksensa tulkoon synniksi]. 8. Vähiin jääkööt hänen elämänsä päivät [*Olkoot hänen päivänsä vähälukuiset], toinen ottakoon hänen (työnsä ja)

toimensa [*tehtävänsä]. 9. Jääkööt [*Tulkoon] hänen lapsensa orvoiksi, jääköön hänen vaimonsa leskeksi. 10. Joutukoot [*Kuljeksikoot] hänen lapsensa kerjuulle [*kerjäten], mieron tielle [*anelkoot kaukana] kotinsa raunioilta. 11. Riistäköön [*saalistakoon] koronkiskuri [+kaiken] hänen omaisuutensa, ryöstäkööt vieraat hänen työnsä hedelmät. 12. Älköön kukaan osoittako hänelle armoa [*laupeutta], älköön kukaan säälikö [*armahtako] hänen orpoja (lapsiaan). 13. Sammukoon hänen sukunsa [*Hänen jälkeläisensä hävitkööt], jo toisessa polvessa kadotkoon [*pyyhittäköön] hänen nimensä. 14. Hänen isiensä synnit [*pahuus] pysykööt Herran muistissa, hänen äitinsä rikkomukset [*syntiä] älkööt unohtuko, [*pyyhittäkö pois.] 15. pysykööt [*Olkoot] ne aina Herran edessä. Hävittäköön Herra heidän muistonsa maan päältä!

16. Tuo mies ei ajatellutkaan tehdä hyvää [*, koska tuo mies ei muistanut tehdä laupeutta]. Hän [*vaan] vainosi köyhää ja avutonta [*kurjaa ja köyhää], ajoi murtuneen ihmisen kuolemaan [*ja sydämen tuskassa olevaa tappaakseen hänet]. 17. Hän syyti kirouksia [*rakasti kirousta,] - saakoon itse ne päälleen! [*ja se kohtasi häntä.] Ketään hän ei siunannut - jääköön itse siunauksetta! [*Hän ei huolinut siunauksesta, ja se loittoni hänestä kauas.] 18. Kietokoon kirous hänet kuin vaate [*Hän puki kirouksen ylleen kuin vaatteensa], menköön se hänen sisäänsä kuin vesi, hänen luihinsa kuin liukas öljy [*ja se meni hänen sisuksiinsa kuin vesi ja hänen luihinsa kuin öljy]. 19. Olkoon se viittana hänen yllään [*Se olkoon vaate, johon hän verhoutuu], vyönä hänen lanteillaan [*ja vyö, jolla hän itsensä aina vyöttää]. 20. Näin tehköön Herra niille, jotka minua syyttävät [*Tämä olkoon Herralta palkka minun syyttäjilleni], niille, jotka puhuvat minusta pahaa [*pahaa minua vastaan].

Daavid ei itse kostanut vaan pyysi Jumalaa toteuttamaan pikaisesti tuomionsa pahoja ihmisiä kohtaan. Daavidin käyttämät sanat kuvaavat tuomiota, joka viimekädessä tulee jumalattomien osaksi.

21. [+Mutta Sinä,] Herra, minun Herrani, tule avukseni nimesi kunnian tähden! Sinä olet hyvä ja uskollinen, [*toimi puolestani nimesi tähden, sillä sinun armosi on hyvä.] pelasta minut! 22. [+sillä] Minä olen köyhä ja avuton [*kurja], sydämeni on haavoilla [*haavoittunut rinnassani]. 23. Minä katoan kuin väistyvä [*pitenevä] varjo, minut huitaistaan [*pudistellaan] pois kuin heinäsiirkka. 24. Polveni horjuvat paastoamisesta, olen pelkkää luuta ja nahkaa [*ja ruumiini on kuihtunut rasvattomaksi]. 25. Vainoojani pilkkaavat minua,

[*Olen joutunut heidän herjattavaksee.] nyökyttelevät päättään, kun minut näkevät. 26. Auta minua, Herra, Jumalani! (Sinä, joka olet uskollinen,) pelasta minut! [+armossasi] 27. Tulkoot he tuntemaan Sinun kätesi voiman [*tietämään, että tämä on Sinun kätesi työtä], saakoot tietää, että Sinä, Herra, autat [*sen teit]. 28. Kirotkoot vain - [*He kiroavat, mutta] Sinä siunaat. Nouskoot minua vastaan - heidän käy huonosti [*Jos he nousevat, he joutuvat häpeään], mutta palvelijasi saa iloita. 29. Olkoon pilkka syyttäjeni vaatteena [*vastustajieni pukuna häväistys], häpeä heidän viittanaan [*kietoutukoot he häpeäänsä kuin viittaa].

30. Suureen ääneen minä kiitän Herraa [*Minun suuni kiittää suuresti Herraa], kansan [*ja monien] keskellä minä Häntä ylistän. 31. Hän seisoo sorretun vierellä [*Sillä Herra seisoo köyhän oikealla puolella] ja pelastaa hänet niiden käsistä, jotka tahtovat hänet tuomita [*jotka hänet tuomitsevat].

Psalmi 110:1-7

Herran Voideltu

Tämä Psalmi on lohdullinen niille, jotka rakastavat Jumalan voittoa. Psalmissa voimme nähdä myös ennustuksen tulevasta Messiaasta, joka syntyikin maailmaan juuri Jumalan suunnitelman mukaan. Voimme nähdä voittoisan kuninkaan, Jumalan Pojan riippuvan ristillä ja Jumalan voiman, kun Hän herätti Jeesuksen kolmantena päivänä. Nyt Hän elää ja istuu voiman oikealla puolella! Saako Hän olla Herrasi ja Kuninkaasi?

Tätä Psalmia on lainattu usein Uudessa testamentissa, sillä se sisältää monia selviä viittauksia Messiaaseen. Myös Jeesus itse lainasi tämän Psalmin sanoja esimerkiksi Matt.22:41-45

1. Daavidin psalmi.

Herra sanoo minun herralleni: "Istu [+Minun] oikealle puolelleni. Minä kukistan [*kunnes Minä panen] vihollisesi, panen heidät jalkojesi alle, [*Sinun jalkojesi astinlaudaksi] (korokkeeksi valtaistuimesi eteen). 2. Herra, Siionin valtiass, ojentaa Sinulle hallitsijan sauvan. [*Herra ojentaa Sinun voimasi valtikan Siionista:] Ulottukoon Sinun mahtisi myös vihollistesi yli [*Hallitse vihollistesi

keskellä)! 3. (Nyt Sinulla on valta,) kansasi seuraa Sinua yhtenä miehenä [*Sinun kansasi on altis voimasi päivänä]. Pyhillä vuorilla Minä Sinut synnytin, Sinä synnyit kuin kaste aamuruskon helmasta." [*Pyhässä kauneudessa – kuin kasteen aamuruskon kohdusta – olen Sinut synnyttänyt]

4. (Näin) on Herra vannonut, eikä Hän valaansa peruuta [*muuta mieltään]: "Sinä olet pappi ikuisesti, (Sinun papputesi on) Melkisedekin pappetta [*Melkisedekin järjestyksen mukaan]."

Melkisedek oli vanhantestamenti hahmo, joka muistuttaa meitä Jeesuksesta. Jotkut uskovat hänen olleen todellisuudessa Jeesus Kristus itse. - Melkisedek oli kuningas ja Korkeimman Jumalan pappi. Hän hallitsi Saalemissa (josta tuli myöhemmin Jerusalem). Melkisedek siunasi Abramia sanoen; *"Siunatkoon Abramia Jumala, Korkein, taivaan ja maan hallitsija. Siunattu olkoon Jumala, Korkein, joka luovutti vihollisesi sinun käsiisi."* - Ja Abram antoi Melkisedekille kymmenykset kaikesta. (1.Moos.14:17-21)

5. Herra on Sinun oikealla puolellasi. Kun Hän vihastuu, Hän murskaa kuninkaat [*Hän murskaa kuninkaat vihansa päivänä]. 6. Hän tuomitsee kansat [*kansojen keskuudessa]: kaikkialla on [*Maa on täynnä] ruumiita, joka puolella on katkottuja päitä [*Hän murskaa päitä laajalti maan päällä].

7. Kuningas [*Hän] juo purosta matkansa varrella [*tien varrelta]. (Voittoisana) [*sen tähden] Hän kohottaa päänsä.

Toiset ihmiset ajattelevat Jeesuksen olleen vain suuri opettaja tai profeetta, mutta Raamattu ei tue sitä näkemystä. Koko Raamattu julistaa Jeesuksen Kuninkuutta ja sitä, että Hän saapui ihmiseksi jumalisessa luonnossaan pelastamaan ja hallitsemaan.

Jeesus selitti tämän Psalmin kertovan Messiaan olevan suurempi, kuin Daavid - vaikka hän olikin Israelin mahtavin kuningas. Jos kutsumme Jeesusta "vain hyväksi opettajaksi", emme ole kohdanneet koko totuutta, sillä Raamattu kutsuu Häntä selvästi Herraksi.

Psalmi 111:1-10

Herran teot ovat suuria

Jumala ja Hänen tekonsa ovat ihmeellisiä. Tämä lyhyt Psalmi kiteyttää Jumalan luonnetta, Hänen suuruuttaan ja nimensä peljättävyyttä. Hän on kuitenkin hyvä. *Miten siunattua onkaan elää Hänen läsnäolossaan!*

Psalmeja 111-118 kutsutaan ”halleluja-psalmeiksi.” Halleluja merkitsee ’ylistää Herraa’ ja näissä psalmeissa se kohottaa laulujen toiveikasta sävyä.

1. Halleluja! Koko sydämeistäni minä ylistän Herraa [*Minä kiitan Herraa kaikesta sydämeistäni] oikeamielisten joukossa [*kokouksessa], seurakunnan [*seurakunnassa] (keskellä). 2. Suuret ovat Herran teot! Joka niitä rakastaa, tutkii niitä [*Kaikki, jotka ovat niihin mieltuneet, tutkivat niitä]. 3. Mahtavat ja ihmeelliset ovat Hänen työnsä [*Kunniakkaat ja ihanat ovat Hänen tekonsa], iäti pysyy Hänen vanhurskas [*vanhurskautensa] (valtansa), 4. iäti muistettavia ovat ihmeet’ jotka Hän on tehnyt [*Hän on tehnyt ihmeensä muistettaviksi]. Anteeksiantava ja laupias on Herra! [*Herra on armollinen ja laupias.] 5. Hän ravitsee ne [*antaa ruoan niille], jotka Häntä pelkäävät, Hän muistaa liittonsa ikuisesti. 6. Hän on teoillaan osoittanut kansalleen voimansa [*ilmoitti kansalleen tekojensa voiman], Hän on antanut sille omaksi toisten kansojen maat [*antaessaan heille kansojen perintöosan]. 7. Kaikki, mitä Hän tekee, on oikein, [*Hänen kättensä teot ovat totuus ja oikeus.] ja se pysyy, Hänen säädöksensä eivät muutu [*Kaikki Hänen asetuksensa ovat luotettavia]. 8. Hän on vahvistanut ne [*ne pysyvät lujina] ikuisiksi ajoiksi, [*aina ja ikuisesti.] ne ovat oikeat ja lujat [*Ne on laadittu totuudessa ja oikeamielisesti].

Lunastaminen tarkoittaa *’jonkin ihmisen tai asian vapauttamista vaadittua hintaa vastaan’*. Ihminen on turmeltuneen luontonsa tähden synnin orja - kunnes Kristus kuollessaan maksoi täyden hinnan meidän vapauttamisestamme. Hän oli täydellinen uhri, joka oikeuttaa meidät Jumalan läsnäoloon ja kaikkeinpyhimpään. Nyt kaikki, jotka uskovat, voivat vapaasti lähestyä Jumalan valtaistuinta rukouksen kautta. Voimme tietää ja tuntea Jumalan elävän Pyhän Henkensä kautta sydämässämme.

9. Hän vapautti kansansa [*Hän lähetti kansalleen lunastuksen], Hän sääti liittonsa ikuisiksi [*sääti liittonsa ikuisiksi ajoiksi]. Hän on pelottava, Hän on pyhä! [*Pyhä ja pelättävä on Hänen nimensä.]

Pääsemme osalliseksi Jumalan viisaudesta ainoastaan pelkäämällä, eli kunnioittamalla suuresti Häntä. Herran pelko on toisinsanoen syvää ja ehdotonta kunnioitusta Jumalaa kohtaan. Hän on ylin auktoriteetti ja Häntä tulee totella ennemmin kuin ihmistä.

*"He toivat apostolit ja asettivat heidät neuvoston eteen, ja ylipappi kuulusteli heitä. Hän sanoi: 'Emmekö ole kieltämällä kieltäneet teitä opettamasta tässä nimessä? Ja nyt te olette täyttäneet Jerusalemin opetuksellanne ja tahdotte saattaa meidän päällemme tuon miehen veren.' Mutta Pietari ja muut apostolit vastasivat: 'Enemmän tulee totella Jumalaa kuin ihmisiä.'" Apt.5:27-29**

Sama ajatus löytyy myös Sananalaskuista, mutta ihmiset tahtovat ylittää tämän huomiotta. Olemme ylpeitä, emmekä tahtoisimme alistua auktoriteettien edessä silloinkaan, kun se olisi meidän oma etu. Saatamme kuvitella ylpeydessämme, että oma elämäkokemus, ymmärrys ja pitkät opinnot tuovat meille kaiken viisauden.

*"Herran pelko on tiedon alku, typerät pitävät halpana viisauden ja kurin. Kuule, poikani, isäsi ojennusta äläkä hylkää äitisi opetusta, sillä ne ovat ihana sepele sinun päähäsi ja käädyt sinun kaulaasi." Snl.1:7-9**

Jos emme tunnusta Jumalaa viisauden lähteeksi, perustamme tehdä viisaita päätöksiä horjuu. Ihmisenäkökulma on äärettömän suppea Kaikkivaltiaan ja koko kaikkeuden Luojan edessä. Paavali oli ymmärtänyt, että hänen oppineisuutensa, uskonnollisuutensa, taustansa, juutalaisuutensa ja elämäkokemuksensa ovat pelkkää tyhjyyttä Kristuksen tuntemisen rinnalla.

*"Mutta mikä minulle oli voitto, sen olen Kristuksen tähden lukenut tappioksi. Niinpä minä luen kaiken tappioksi tuon ylen kalliin, Kristuksen Jeesuksen, minun Herrani, tuntemisen rinnalla. Hänen tähtensä olen menettänyt kaiken ja pidän sen roskana, että voittaisin omakseni Kristuksen ja minun havaittisiin olevan Hänessä ja omistavan, ei omaa vanhurskautta, joka tulee laista, vaan sen, joka tulee uskosta Kristukseen, sen vanhurskauden, joka tulee Jumalasta uskon perusteella." Fil.3.7-9**

10. Herran pelko on viisauden alku, viisas se, joka Hänen tahtonsa täyttää [*hyvä ymmärrys kaikille, jotka sitä noudattavat]. **Kaikukoon Herran ylistys ajasta aikaan!** [*Hänen ylistyksensä pysyy ikuisesti.]

Psalmi alkaa oleellisella ajatuksella viitaten Jumalan ylistämiseen. Seurakunnan keskellä saatetaan viettää pitkiäkin hetkiä laulaen ylistyslauluja ja viettäen rukoushetkiä palvoen ja ylistäen Herraa, mutta se on vain sanana helinää, ellemmme ylistä Jumalaa koko sydämestämme. Kokosydämisyys on Raamatun tärkeä tema, niin sydämen uskossa, kuin kaikessa muussakin Jeesuksen seuraamisessa. Se ei tarkoita, ettemmekö saisi ja voisi tehdä muista elämämme askareita, vaan sitä, että hyväksymme Hänen läsnäolonsa ja auktoriteettinsä hallitsemaan meitä joka hetki. Haluamme tutkia sydämestämme, mikä on Jumalan tahto kaikessa siinä, mitä teemme. Rukoillessamme, Hän antaa viisautta, johdattaa ja opettaa kaiken sen, mitä elämämme osallisuuteen kuuluu.

"Kun te koko sydämestänne taas käännytte Hänen puoleensa ja koko sielustanne noudatatte totuutta, Hän kääntyy teidän puoleenne eikä enää kätke teiltä kasvojaan. Katsokaa, mitä Jumala on teille tehnyt, ja ylistäkää Häntä suureen ääneen, kiittäkää

Herraa ja Hänen oikeamielisyyttään, kohottakaa ylistys ikaikojen kuninkaalle! Tässä maassa, johon minut vankina tuotiin, minä kiitän Häntä, minä kerron syntiselle kansalle, kuinka suuri ja väkevä Hän on. Kääntykää, syntiset! Tehkää Hänen edessään oikeita tekoja – kenties hän mieltyy teihin ja armahtaa teidät.”

[Tobitin kirja 13:6 FB92 <https://www.bible.com/bible/330/tob.13.6.fb92>]

Psalmi 112:1-10

Herraa pelkävän onni

Usko Jumalaan on onnen ja siunauksen lähde. Se ei voi olla vaikuttamatta ajatuksiimme, asenteisiimme ja tekoihimme. Jumala on rakkaus, ja suhde Jumalaan opettaa myös meitä rakastamaan. Voimme luottaa, että Hän johtaa elämäämme ja ajatuksiamme. Hän vaikuttaa ”tahtomista ja tekemistä.”

Kunnioittaessamme Herraa ja pitäessämme Hänen käskynsä, Hän suo meille siunatun elämän, jossa meidän ei tarvitse pelätä. Kuuliaisuus Jumalan sanalle tuo elämään enemmän Jumalan läsnäoloa. Se on läheinen ja toimiva suhde Luojansa kanssa.

1. Halleluja! - Hyvä on sen osa [*Autuas (=merkitsee Jumalan hyväksynnän sisäpuolella olemista) se mies], joka pelkää Herraa ja rakastaa Herran käskyjä [*on suuresti mieltynyt Hänen käskyihinsä]. 2. Hänen jälkeläisistään tulee maan mahtavia, polvi polvelta saavat oikeamieliset siunauksen [*oikeamielisten suku tulee siunatuksi]. 3. Vauraus ja rikkaus täyttää hänen kotinsa [*Varallisuutta ja rikkautta on hänen kodissaan]. Hänen vanhurskautensa pysyy [+iäti]. 4. Pimeydessäkin koittaa oikeamieliselle valo. Vanhurskas on anteeksiantava ja laupias [*Oikeamielisille loistaa pimeydessä valo: armollinen, laupias ja vanhurskas]. 5. Hyvin käy sen, joka on armelias ja lainaa omastaan muille [*laupias ja antaa lainaksi], (sen,) joka aina toimii oikeuden mukaan [*joka hoitaa asiansa oikeuden mukaan].

”Hyvin käy sen” - antaa ymmärtää, että voimme varjeltua esimerkiksi ahneudelta ja ylpeydeltä, antaessamme omastamme tarvitsevalle. Aarteiden kokoaminen itselle tässä ajassa on vahingollista ja jonain päivänä huomaamme sen katoavaisuuden. Suurempi aarre on antaa tarvitsevalle hyvästä sydäimestä. Suuri omaisuus tuottaa vain rauhattomuutta ja huolta. Laupias ihminen osoittaa luottavansa Jumalaan, mikä vapauttaa huolista.

6. (Oikeamielinen) ei koskaan [*Hän ei ikinä] horju, hänet muistetaan [*Vanhurskaan muisto pysyy] ikuisesti. 7. Ei hän pelkää pahoja viestejä [*pahaa sanomaa.] vaan luottaa vakain mielin [*Hänen sydämensä on vahva, hän turvaa] Herraan. 8. Hän [*Hänen sydämensä] on vahva ja rohkea [*luja ja peloton], (ei hän pelkää,) ja pian hän katsoo voittajana ahdistajiinsa [*lopulta hän näkee ahdistajiensa tappion].

Psalmin kirjoittaja oivalsi, että Jumalan pelkääminen voi johtaa elämään vailla pelkoa. Turvatessamme Jumalaan ja Hänen huolenpitoonsa, ja kunnioittaessamme Häntä, tulemme huomaamaan että muut pelkomme katoavat. Jeesuksen kanssa meidän ei tarvitse pelätä edes kuolemaa, sillä ”Jos elämä on meille Kristus, silloin kuolema on voitto.”

9. Hän antaa avokätisesti köyhille [*Hän jakelee, hän antaa köyhille], hän toimii aina vanhurskaasti [*hänen vanhurskautensa pysyy ainaisesti,] (ja) kulkee pystyssä päin [*hänen sarvensa kohoaa kunniaassa]. 10. Sen nähdessään jumalaton vimmastuu [*raivostuu], kiristelee hampaitaan, pakahtuu (raivoonsa). Tyhjiin raukeavat jumalattomien toiveet [*halu]!

Tämä Psalmi opettaa meitä luottamuksesta ja anteliaisuudesta. Miten voisimme elää tätä todeksi arkielämämme keskellä? Annanko omastani hyvällä sydämellä tarvitsevalle? Luotanko Jumalan huolenpitoon - vaikka tänään näyttäisi nousevan tummia pilviä elämän ylle? Mieltäessämme Jumalan tahtoon ja Hänen sanaansa, se tuo turvaa ja varmuutta elämään. Se tuo jatkuvuutta ja pysyvyyttä. Se varjelee vääriltä valinnoilta ja lihamme heikkouksien aiheutamilta lankeemuksilta. Älä luovuta! Luota Herraan - Hän nostaa, kantaa ja pelastaa!

Psalmi 113:1-9

Herra on alhaisten auttaja

Jumala osoittaa suurta armoaan huolenpidossaan köyhiä ja sorrettuja kohtaan. Jumalan silmissä ihmisen vauraudella ei ole merkitystä. Hän näkee sydämen ja sen asenteet.

"Jokainen työ lähtee liikkeelle sanasta, jokaista tointa edeltää harkinta. Muutos nousee sydäimestä ja vie neljään suuntaan: hyvään ja pahaan, elämään ja kuolemaan. Mutta kaikkia niitä hallitsee kieli." Sirak.37:16-18 [<https://bible.com/bible/330/sir.37.18.FB92>]

*"Sillä laupeutta minä tahdon enkä uhria ja Jumalan tuntemista enemmän kuin polttouhreja" Hoos.6:6**

*"Ja se, että rakastaa Häntä kaikesta sydäimestään ja kaikella ymmärryksellään ja kaikella voimallaan ja rakastaa lähimmäistään niin kuin itseään, on enemmän kuin kaikki polttouhrit ja teurasuhrit." Mark.12:33**

"Ottakaa minun ikeni päällenne ja oppikaa minusta, sillä minä olen sävyisä ja nöyrä sydämeltäni. Näin te löydätte levon sielullenne." Matt.11:29

1. **Halleluja!** Ylistäkää Herran nimeä, ylistäkää, te Herran palvelijat! 2. Siunattu olkoon Herran nimi nyt ja aina [*ikuisesti]! 3. Idän äärieltä kaukaiseen länteen [*Auringon noususta sen laskuun] saakka kaikukoon Herran nimen ylistys! [*olkoon Herran nimi ylistetty] 4. Herra on korkea [*yli kaikkien kansojen], kaikkien kansojen valtiasta, yli taivaitten kohoaa Hänen kirkkautensa [*kunniansa].

5. **Onko** ketään Herran, meidän Jumalamme, vertaista [*Kuka on niin kuin Herra]? Hän istuu valtaistuimellaan korkeuksissa [*joka istuu korkealla] 6. mutta näkee alas maan syvyyksiin. [*ja alentuu katsomaan taivasta ja maata?] (Ei ole taivaassa, ei maassa ketään Hänen vertaistaan!) 7. Hän nostaa köyhän [*vähäosaisen] tomusta, Hän kohottaa kurjan [*korottaa köyhän] loasta [*jättekasasta] 8. ja asettaa hänet ylhäisten joukkoon, kansansa ylimysten vierelle [kansansa ruhtinain rinnalle]. 9. Hän turvaa hedelmättömälle naiselle kodin, antaa hänelle lapsia ja äitiyden ilon [*Hän saattaa hedelmättömän asumaan kodissa iloisena lasten äitinä]. **Halleluja!**

Jumalan valitsemat työmiehet elopelloilla ovat olleet useimmiten köyhistä ja kurjista olosuhteista tulleita. Jumala ei näe ja valitse ihmisten tavoin yhteiskunnallisten arvojärjestysten mukaan vaan valitsee usein ihmisten mielestä hylkiön. Myös meidän tulee teoillamme osoittaa jumalista rakkautta, kunnioitusta ja arvostusta syrjittyjä ja sorrettuja kohtaan.

Psalmi 114:1-8

Israelin pelastuminen Egyptistä

Israelin historiassa näemme Jumalan suuren voiman - siitä huolimatta, miten uppiniskainen ja heikko kansa se oli. Samalla tavoin myös me voimme ylistää suurta Jumalaa Hänen teoistaan omassa elämässämme. Emme ansaitsisi Hänen hyvyyttään ja armoaan, mutta silti Hän rakastaa luotujaan ja tahtoo pelastaa jokaisen, joka Hänen tykönsä tulee.

1. Kun Israel lähti Egyptistä, kun Jaakobin suku jätti vieraan maan [*Jaakobin suku vieraskielisestä kansasta], 2. Herra teki Juudasta pyhäkkönsä [*silloin Juudasta tuli Herran pyhäkkö], Israelista oman [*Hänen] valtakuntansa. 3. Meri näki tämän [*sen] ja pakeni, Jordanin vedet kääntyivät takaisin [*Jordan kääntyi takaisin]. 4. Vuoret hyppivät kuin karitsat [*pässit], kukkulat kuin säikyvät lampaat [*lampaiden karitsat]. 5. Mikä sinun on, meri? Miksi [*kun] pakenet? Miksi käännyt [*mikä sinun, Jordan, kun] takaisin, Jordan? 6. Vuoret, miksi hypitte kuin karitsat [*pässit]? Miksi, kukkulat, säikytte kuin lampaat [*te kukkulat kuin lampaiden karitsat]? 7. Vapise, maa, Herran [+kasvojen] edessä, Jaakobin Jumalan [+kasvojen] edessä! 8. Hän muuttaa kallion kosteikoksi [*vesilammeksi], avaa kivipaadesta vesilähteen [*kovan kiven vesilähteeksi].

Jumala on paljon suurempi, kuin valtavat luonnon ihmeet. Terve pelko Jumalan läsnäolossa merkitsee, että tunnustaa täydellisen Jumalan voiman ja vallan sekä toisaalta oman haurautensa ja katoavaisuutensa.

Psalmi 115:1-17

Israel, luota Herraan!

Luota Herraan - on yksi Raamatun tärkeistä teemoista. Minkä varaan rakennamme elämämme ja mihin turvaudumme elämän vaihtuvissa tilanteissa?

Kenen kunnia on meille tärkeää? Inhimillisesti näemme itsemme, yhteisöt ja meille tärkeät henkilöt, mutta etsimmekö Jumalalle kunniaa kaikella sillä, mitä teemme ja olemme?

Onko Luojamme ansainnut kunnian ja täyden ja ylivertaisen arvostuksemme? Voisiko Hän olla sydämemme Herra ja Kuningas, jota palvomme ja rakastaisimme yli kaiken?

Jeesus opetti, ettemme voi tehdä mitään ilman Häntä. Siksi Jumalan siunaus ja läsnäolo on tärkein elämää vaikuttavista asioista. Etsi Herraa ja Hänen läsnäoloaan. Pyydä viisautta ja johdatusta, luota Herran hyvyyteen, armoon ja huolenpitoon. Hänen tulisi olla elämässämme kaikessa ensimmäisellä sijalla.

1. Älä meille, Herra, älä meille anna kunniaa, mutta [*vaan] anna kunnia omalle nimellesi, Sinä hyvä ja uskollinen! [*ar mosi ja uskollisuutesi tähden.] 2. Miksi saisivat (vieraat) kansat sanoa: "Missä on heidän jumalansa [*Jumalansa]?" 3. Meidän Jumalamme on taivaassa [*taivaissa]. Kaiken, mitä Hän tahtoo, Hän myös tekee.

Pyytäessämme Jumalan kunniaa, saatamme alitajuisesti hakea omaa kunniaa saadaksemme siitä tunnustusta. Fariseukset näyttivät Jeesuksen aikana toisille ihmisille mielellään omaa hurskauttaan, mutta Jeesus oli kiinnostunut sen sijaan ihmisen sydäimestä ja sen asenteista.

- "Te tekopyhät! Oikein on Jesaja teistä ennustanut sanoessaan: 'Tämä kansa **kunnioittaa** Minua **huulillaan**, mutta sen **sydän on kaukana** Minusta. Turhaan se palvelee Minua opettaen oppeja, jotka ovat ihmisten käskyjä.'" Matt.15:7-9*

Näissä asioissa kannattaa rukoilla viisautta ja varjelusta, ettei oma ylpeys pääse sydämen vaikuttimeksi.

4. (Muiden) kansojen jumalat ovat hopeaa ja kultaa, ihmiskätten työtä [*tekoa]. 5. Niillä on suu, mutta ne eivät puhu, niillä on silmät, mutta ne eivät näe. 6. Niillä on korvat, mutta ne eivät kuule, niillä on nenä, mutta ne eivät haista [*hajua ne eivät tunne]. 7. Niillä on kädet, mutta ne eivät kosketa [*Niiden kädet eivät koskettele], niillä on jalat, mutta ne eivät kävele [*niiden jalat eivät astu], niiden kurkusta ei kuulu (mitään) ääntä. 8.

Niiden kaltaisiksi tulevat niiden tekijät, kaikki, jotka niihin turvaavat [*luottavat].

Tämän päivän epäjumalat ovat usein erilaisia, kuin Raamatun päivinä. Silti asenne on sama, jossa aineellista ja näkyvää arvostetaan enemmän kuin Jumalaa.

- *He ovat vaihtaneet Jumalan totuuden valheeseen ja kunnioittaneet ja palvelleet luotua enemmän kuin Luojaa, häntä, joka on iankaikkisesti ylistetty. Rm.1:25**

Elämän keskittäminen omaisuuden keräämiseen on yhtä järjetöntä kuin epäjumalien kumartaminen. Saatamme palvoa myös omaa ylpeyttä tai muita päämääriämme ja himojamme. Näillä alueilla kannattaa valvoa ja tutkistella omaa sydäntä, ettei eksyisi Jeesuksen ristin juurelta pois.

9. (Sinä,) Israel, luota Herraan! Hän on sinun turvasi [*apusi] ja kilpesi.

10. Aaronin suku, luota Herraan! Hän on sinun turvasi [*apusi] ja kilpesi.

11. Te, Herran palvelijat [*Te, jotka Herraa pelkätte], luottakaa Herraan! Hän on teidän turvanne [*apunne] ja kilpenne.

12. Herra muistaa meitä ja siunaa meitä, Hän siunaa Israelin sukua, Hän siunaa Aaronin sukua. 13. Herra siunaa niitä, jotka Häntä palvelevat [*pelkäävät], niin pieniä kuin suuria. 14. Lisätköön Herra (kansaansa), teitä ja lapsianne, polvesta polveen. 15. Siunatkoon teitä Herra, Hän, [*Te olette Herran siunaamia, Hänen,] joka on tehnyt taivaan ja maan.

Herra muistaa meitä - on upea totuus Jumalasta. Hän ei ole hyljännyt ihmistä, eikä jätä sitä, joka Hänen tykönsä tulee. Jumala ajattelee meitä ja siksi Hänen apu on lähellä. Siihen voimme luottaa joka hetki.

16. Taivas on Herran, maan Hän on antanut ihmisille. 17. Eivät kuolleet ylistä Herraa, ei yksikään, joka on hiljaisuuteen laskeutunut. 18. Mutta me kiitämme Herraa [*me siunaamme Herraa] nyt ja ikuisesti. Halleluja!

Psalmeja 115-188 on perinteisesti laulettu pääsiäisaterian yhteydessä muisteltaessa, miten Israel vapautui Egyptin orjuudesta (2.Moos.11:1-12-51).

Psalmi 116:1-16

Pelastetun kiitosuhri

Yksi rakastettavista piirteistä elävässä todellisessa Jumalassa on se, että Hän kuulee ihmistä. Hän on laupias ja vanhurskas ja me voimme luottaa Hänen apuunsa. Vielä tänäänkin on ihmisiä, jotka puhuvat uskonsa tähden. He tietävät vuosien kokemuksesta, että Jumala kuulee ja vastaa rukouksiin.

Saatamme ajatella, mitä pieni ihminen voi antaa Jumalalle? Huomioiko Jumala uhrauksemme ja käyttämämme ajan Hänen nimensä kunniaksi? Tiedän, että Jumala huomioi. Joka kiitosta uhraa, sitä Jumala rakastaa ja Hän on luvannun lähestyä meitä silloin, kun lähestymme Häntä. Etsiessämme Hänen tahtoaan ja valtakuntaansa, saamme Jeesuksessa Kristuksessa kaiken, mitä elämiseen ja jumalisuuteen tarvitaan. Näihin tuttuihin lupauksiin saamme luottaa ja tietää, että Hän huomioi asiamme.

1. Minä rakastan Herraa. Hän kuulee minua, [+sillä] Hän kuulee hartaan pyyntöni. [*anomiseni äänen] 2. Kun huudan Häntä avuksi, Hän kuuntelee. [*ja on kallistanut korvansa puoleeni. Siksi minä huudan Häntä avuksi kaikkina päivinä.]

Kirjoittajan rakkaus Herraa kohtaan oli kasvanut, koska Hän oli saanut vastauksia rukouksiinsa. Hänen yhteytensä Jumalan kanssa oli vahvistunut ja Hän rakasti sitä, mitä Jumala on. Jumala kuulee ja tarkkaa myös meidän rukouksiamme ja vastaa niihin meidän parhaaksemme.

3. Kuoleman köydet kiertyivät ympärilleni [*kietoivat minut], tuonelan kauhut ahdistivat minua [*tuonelan ahdistukset kohtasivat minua], minut valtasi tuska ja murhe [*jouduin hätään ja murheeseen]. 4. Silloin [*Mutta] minä huusin Herran nimeä: "Herra! Pelasta minut!" [*"Oi Herra, vapauta minun sieluni!"]

5. Herra on oikeamielinen ja laupias [*laupias ja vanhurskas], meidän Jumalamme on armollinen. 6. Herra on avuttomien suojelija [*varjelee yksinkertaiset]. Kun voimani uupuivat, Hän tuli avukseni. [*Minä olin vajonnut kurjuuteen, mutta Hän pelasti minut.] 7. Nyt olen saanut rauhan, Herra piti minusta huolen [*Palaa takaisin lepoosi, sieluni, sillä Herra on tehnyt sinulle hyvin]. 8. Hän pelasti minut [*sieluni] kuolemasta, Hän säästi silmäni kyyneliltä, ei antanut jalkani astua harhaan. [*silmäni kyynelistä ja jalkani kompastumasta,] 9. [+sen tähden] Minä saan vaeltaa Herran edessä elävien maassa.

10. Minä uskon, ja siksi puhun. Olin tuhon partaalla [*minä, joka olin kovin ahdistettu]. 11. Hädän hetkellä minä näin: ihmisiin ei ole luottamista. [*Minä sanoin hädän hetkellä: "Kaikki ihmiset ovat valehtelijoita."] 12. Kuinka voisin maksaa [*korvata] Herralle sen, minkä Hän on hyväkseni tehnyt [*Hänen hyvät tekonsa minua kohtaan]? 13. Minä kohotan uhrimaljan [*pelastuksen maljan] ja kiitän Herraa, pelastajaani [*ja huudan avukseni Herran nimeä]. 14. Minkä olen Hänelle luvannut, sen teen, teen sen Hänen kansansa nähden [*Minä täytän lupaukseni Herralle koko hänen kansansa edessä].

15. Kallis on Herran silmissä Hänen uskollistensa henki [*hurskaittensa kuolema].

Jumala on lähellä myös kuoleman hetkellä. Suremme kyllä, mutta voimme lohduttautua sillä, että Jumala valitsi hetken ja ajan ottaa palvelijansa luokseen. Hän näkee jokaisen ja jokaisen elämä on Hänelle arvokas.

- *"Älkää pelätkö niitä, jotka tappavat ruumiin mutta eivät voi tappaa sielua. Pelätkää enemmän Häntä, joka voi sekä sielun että ruumiin hukuttaa helvettiin. 29. Eikö kahta varpusta myydä yhdellä kuparilantilla? Kuitenkaan yksikään varpusista ei putoa maahan teidän Isänne sallimatta. 30. Onpa kaikki päänne hiuksetkin laskettu. 31. Älkää siis pelätkö. Te olette arvokkaampia kuin paljot varpuset."* Matt.10:28-30

16. Herra, kuule minua, palvelijaasi! Olen palvelijasi, Sinun palvelijattaresi poika. Sinä olet katkaissut kahleeni. [*Oi Herra, minä olen Sinun palvelijasi! Minä olen Sinun palvelijasi, Sinun palvelijattaresi poika. Sinä päästit minut siteistäni.] 17. Herra, minä uhraan Sinulle kiitosuhrin ja ylistän Sinun nimeäsi [*huudan avukseni Herran nimeä]. 18. Minkä olen Herralle luvannut, sen teen, teen sen Hänen kansansa nähden [*täytän lupaukseni Herralle koko Hänen kansansa edessä,] 19. Herran temppelin esipihalla [*huoneen esipihoissa], sinun keskelläsi, Jerusalemi. Halleluja!

Psalmi 117:1-2

Herran uskollisuus pysyy ikuisesti

Tämä lyhyt psalmi kuvastaa Jeesukseen uskovan sydämen asennetta. - Kun tuntomme on puhdistettu ristinsä veren kautta ja saamme elää todeksi suuren Jumalan armon - se synnyttää suurta halua ylistää Jumalan nimeä.

”Ylistyksestä voimme nostaa esiin eri puolia. Tiivistetysti ilmaisten ylistys on toisaalta julistusta, toisaalta kiittämistä. Raamattu käyttää ylistämisestä runsaasti erilaisia ilmauksia, kuten heprean haalal (ylistää, kehua), jaadaa (ylistää, tunnustaa) ja baarak (kiittää, siunata) sekä kreikan doksazoo (ylistää, kunnioittaa, kirkastaa), (eks)homologeoo (tunnustaa), aineoo (ylistää) ja proskyneoo (kumartaa, palvoa).”

<https://www.luterilainen.net/ylistys/>

Voimme nähdä tässä Psalmissa myös toivorikkaan ajatuksen siitä, että tulee vielä aika, jolloin kaikki kansakunnat ylistävät Jumalaa ja Hänen nimeään. Voimme muistaa myös lupauksen, että jokainen polvi tulee notkistumaan Herramme Jeesuksen Kristuksen edessä.

Jumala on rakkaus. Se rakkaus on rajatonta ja sitä meidän ihmisten on välillä vaikea ymmärtää. Hänen armonsa on ikuista ja voimallista. Se on toivomme ja siinä lepää tulevaisuutemme.

Hän on myös uskollinen! Ja Hän pysyy uskollisena. Siksi me voimme pelastua uskoessamme Jeesukseen Kristukseen. - Olkoon ylistetty Hänen nimensä! Halleluja!

Tämä Psalmi ei ole vain Raamatun lyhyin luku, vaan myös myös Raamatun keskimäinen luku. Paavali lainasi tämän psalmin tekstiä Roomalaiskirjeen 15:11 jakeessa - osoittaakseen pelastuksen kuuluvan kaikille kansoille - ei ainoastaan juutalaisille.

Kiittäkää [*Ylistäkää] Herraa, kaikki kansat! Ylistäkää Häntä, [+kaikki] kansakunnat! 2. Rajaton on Hänen rakkautensa [*Sillä Hänen armonsa on voimallinen meitä kohtaan], iäti Hän on meille uskollinen. [*ja Herran uskollisuus pysyy ikuisesti.] Halleluja!

Olemmeko tänään kiitollisia Jumalaa kohtaan? - Tämä psalmi antaa kaksi suurta aihetta kiitollisuuteen: ”**Jumalan armo on voimallinen**” ja ”**Hänen**

uskollisuutensa pysyy ikuisesti". Jo itsessään Jumala on korkeimman ja suurimman kiitoksen arvoinen vaikka Hän ei olisi tehnyt puolestamme mitään. Kuitenkin Hän on antanut oman Poikansa hirvittävään kärsimykseen ja kuolemaan edestämme - vaikka emme olisi sitä ansainneet. Kiittäkäämme ja ylistäkäämme Jumalaa Hänen suuresta armostaan ja ikuisesta Kuninkuudestaan! Hän on Herra, joka saattaa kaiken päätökseen ja lopulta kaikki on hyvin!

Psalmi 118:1-29

Siunattu olkoon Hän, joka tulee Herran nimessä!

Tämä Psalmi on täynnä lohdullista sanomaa ja monia tuttuja lauseita Uuden Testamentinkin puolelle. *Miten hyvä onkaan Herra* - meidän ihmisten pahudesta huolimatta! Voi sitä armon ja rakkauden määrää, mitä Hän osoittaa ihmiskunnalle!

1. Kiittäkää Herraa! Hän on hyvä, iäti kestää [*pysyy ikuisesti!] Hänen armonsa. 2. Julista, sinä Israelin kansa: [*Näin sanokoon Israel,] iäti kestää Hänen armonsa [*sillä Hänen armonsa pysyy ikuisesti]. 3. Julista, sinä [*Näin sanokoon] Aaronin suku: iäti kestää Hänen armonsa [*sillä Hänen armonsa pysyy ikuisesti]. 4. Julistakaa, te Herran palvelijat: iäti kestää Hänen armonsa [*Näin sanokoot ne, jotka pelkäävät Herraa, sillä Hänen armonsa pysyy ikuisesti].

5. Ahdingossani minä huusin Herraa. Hän kuuli ja avasi tien [*Hän vastasi minulle ja vei minut avaralle paikalle]. 6. Kun Herra on minun kanssani, en minä mitään pelkää [*Herra on minun puolellani, en minä pelkää]. Mitä voisivat ihmiset silloin? [*Mitä voi ihminen minulle tehdä!] 7. Kun Herra on minun kanssani [*puolellani], Hän tuo minulle avun, [*on minun auttajani.] ja pelotta katson vihollisiani [*Minä saan nähdä vihamiesteni tappion]. 8. On parempi turvata Herraan kuin luottaa ihmisten apuun [*luottaa ihmiseen]. 9. On parempi turvata Herraan kuin luottaa mahtavien apuun [*ylhäisiin].

Luottamus on äärimmäisen tärkeää ihmisten kesken, mutta vielä tärkeämpää on luottaa Jumalaan. Se on uskoa, jota Jumala odottaa meiltä. Jos luotamme auton- tai lentokoneenkuljettajaan ja uskaltaudumme heidän vietäviksi, paljoo

ennemmin meidän tulisi luottaa ja uskaltautua Jumalan suunnitelmiin pelastaa ihminen Jeesuksen Kristuksen kautta. Hän on luvannut pelastaa ihmisen. Hän on lunastanut ja sovittanut kaiken, että pääsisimme sisälle elämään. Antaudu tänään Jumalan käsiin - ehdoitta ja luottaen siihen, että Hän täyttää sen minkä on luvannut.

- *"Olkoon sinulla paljon tuttavია mutta uskottuja vain yksi tuhannesta."* Sirak.6:6

10. Viholliset saartoivat minut, mutta Herran nimessä minä nujerran [*hävitän] heidät! 11. He piirittivät ja saartoivat minut [*minua joka taholta] , mutta Herran nimessä minä nujerran heidät! [*hävitän ne.] 12. He piirittivät minua kuin mehiläisparvi, mutta hetkessä he hävisivät kuin palavat ohdakkeet [*mutta ne sammuvat kuin tuli orjantappuroissa]. Herran nimessä minä nujerran [*hävitän] heidät! 13. He syöksivät minut lähes tuhoon [*Minua sysättiin rajusti, jotta kaatuisin], mutta Herra tuli avukseni [*mutta Herra auttoi minua]. 14. Herra on minun väkeni ja voimani. [*voimani ja ylistyslauluni,] Hän pelasti minut [*tuli minulle pelastukseksi].

15. Kuulkaa, miten voitonhuuto kajahtaa, riemu raikuu pelastettujen majoilta [*Riemun ja pelastuksen huuto kuuluu vanhurskaitten majoissa]: Herran käsi on voimallinen! [*tekee väkeviä tekoja.] 16. Herran käsi on meidän yllämme. [*Herran oikea käsi on kohotettu,] Herran käsi on voimallinen [*tekee väkeviä tekoja]!

17. (Minä) en kuole, vaan elän ja kerron Herran teoista [*julistan Herran tekoja]. 18. Hän kyllä kuritti minua [*Herra kuritti minua ankarasti,] mutta ei antanut kuoleman valtaan [*kuolemalle hän ei minua antanut]. 19. Avatkaa minulle vanhurskauden portit! Niistä käyn sisään kiittämään Herraa.

20. Tämä on Herran portti, josta vanhurskaat saavat käydä [*käyvät siitä sisälle]. 21. Minä kiitän Sinua siitä, että kuulit minua ja pelastit minut [*vastasit minulle ja tulit minulle pelastukseksi]. 22. Kivi [*Kivestä], jonka rakentajat hylkäsivät, on nyt kulmakivi. [*on tullut huippukivi {Heprean kielen sanat <rosh pinnaa> ja <even haroshaa> tarkoittavat holvikaaren ylintä kiilakiveä.}] 23. Herra tämän teki, [*Herralta tämä on tullut;] Herra teki ihmeen silmiemme edessä [*se on ihmeellistä meidän silmissämme].

Jeesus viittasi tähän jakeeseen puhuessaan siitä, miten Hän joutuisi kansansa hylkäämäksi. Vaikka Hänen hylättiin, Hänestä on tullut "huippukivi" - holvikaaren ylin kivi, joka pitää rakenteen koossa. Tämä vertaus kuvastaa Jeesuksen merkitystä ja asemaa ylimpänä ja tärkeimpänä osana seurakunnassa. Jeesusta verrataan myös kulmakiveen, jonka varassa koko rakennus lepää.

- "Te olette samaa kansaa pyhien kanssa ja Jumalan perheväkeä, apostolien ja profeettojen perustukselle rakennettuja, **kulmakivenä itse Kristus Jeesus**. Hänessä koko rakennus liittyy yhteen ja kasvaa pyhäksi temppeliksi Herrassa. Hänessä tekin rakennutte yhdessä muiden kanssa Jumalan asumukseksi Hengessä." Ef.19-22*
- "Tulkaa Hänen luokseen, **elävän kiven luo**, jonka **ihmiset tosin ovat hylänneet** mutta joka Jumalan silmien edessä on valittu ja kallis. **Rakentukaa itsekkin elävinä kivilä** hengelliseksi huoneeksi, pyhäksi papistoksi, uhrataksenne hengellisiä uhreja, jotka **Jeesuksen Kristuksen kautta ovat Jumalalle mieluisia**. Sanotaanhan Raamatussa: "Katso, **minä asetan Siioniin kulmakiven**, valitun ja kalliin. Joka Häneen uskoo, ei joudu häpeään." **Teille, jotka uskotte, se on kallis**, mutta niille, jotka eivät usko, on siitä kivistä, jonka **rakentajat hylkäsivät, tullut huippukivi, kompastuskivi, louk- kauksen kallio**. Koska he eivät tottele sanaa, he kompastuvat, ja se heidän osakseen on määrättykin. Te sen sijaan olette valittu suku, kuninkaallinen papisto, pyhä heimo ja omaisuuskansa julistaaksenne Hänen jaloja tekojaan, joka on pimeydestä kutsunut teidät ihmeelliseen valoonsa. Ennen te ette olleet kansa, mutta nyt te olette Jumalan kansa, ette olleet armahdettuja, mutta **nyt te olette armahdettuja**." 1.Piet.2:4-10*

24. Tämän päivän on Herra tehnyt, [*Tämä on se päivä, jonka Herra on tehnyt.] iloitkaa ja riemuitkaa siitä! 25. Hoosianna! Herra, anna meille apusi! [*Oi Herra, pelasta!] Oi Herra, anna menestys!

Psalmeja lukiessa huomaa sen, että kirjoittajan näyttäessä Jumalalle todelliset tunteensa ja elämän tilanteensa, rukoukset kääntyvät aina lopulta kiitollisuuteen ja Jumalan ylistykseen. Rukoillessamme tulisikin tapahtua niin, että mielemme siirtyy omista elämämme pienistä ongelmista ja murheista katselemaan Jumalan suurta maailmaa ja Hänen mahdollisuuksiaan Kaikkivaltiaana.

26. Siunattu olkoon se [Hän], joka tulee Herran nimessä. Herran huoneesta teidät siunataan [*Me siunaamme teitä Herran huoneesta].

27. Herra on Jumala! Hän antoi valonsa meille [*Hän valaisee meitä]. (Käykää kulkueena lehvät käsissä,) ulottakaa piirinne alttarin sarviin [*Sitokaa juhlahuhti köysillä alttarin sarviin].

28. Sinä olet [+minun] Jumalani, Sinua minä kiitän, Jumala, Sinua minä suuresti ylistän [*minun Jumalani, Sinua minä korotan]. 29. Kiittäkää Herraa! [* , sillä] Hän on hyvä, iäti kestää Hänen armonsa [*ja Hänen armonsa pysyy ikuisesti]!

Saamme iloita ja riemuita Herrassa. Hän on suuri! Hän on Kuningas! Miten ihmeellinen onkaan Hänen armonsa ja laupeutensa syntistä ihmiskuntaa kohtaan! Emme olisi ansainneet pelastusta, mutta Hän NIIN rakasti maailmaa, että antoi oman rakkaan Poikansa kuolemaan edestämme. Hänet Jumala herätti ja Hänen tähtensä myös me saamme elää!

"Herra on Jumala ja Hän valaisee meitä!" - Yhä edelleen kaikki viisauden ja tiedon aarteet ovat kätkeytyneet Jeesukseen Kristukseen. Mitkään maailman filosofit ja tietäjät eivät yllä omas- sa viisauksessaan siihen, mitä Jumalassa on. Vaikka paljon ymmärtäisimme, se on pelkkää tyhjää Jumalan -koko kaikkeuden Luojan - viisauden rinnalla. Anna Kristuksen valaista sinua. Hän on edelleen koko Jumalan totuus ja Hänessä lepää ainut ja todellinen toivomme. Anoa, pyydä ja rukoile viisautta, joka on lähtöisin Jumalasta. Huomaat ja näet, kuinka ymmärryksesi jumalisista salaisuuksista kirkastuu, etkä enää etsi omaa viisautta ylpeilläaksesi, vaan tulet nöyräksi, pieneksi Herran palvelijaksi.

Kiitä Herraa, sillä Hän on hyvä! - Näetkö, miten hyvä ja ihmeellinen Hän on? Kiitätkö tänään Häntä rakkaudesta ja pelastuksesta? Kiitätkö Jumalaa tämän päivän mahdollisuuksista elää ja palvella Häntä? Hänen hyvyytensä ja rakkautensa vuodatetaan sydämiimme Pyhän Hengen kautta. Se ei voi olla vaikuttamatta käyttökseen kanssaihminen parissa. Hänen hyvyytensä on se valo, joka tulisi loistaa nurjuuden sijaan jokaisesta uskovaisesta.

Ole tänään siunattu Herramme huoneesta. Ole siunattu Hänen nimensä ja työnsä tähden, mitä Hän on puolestasi tehnyt. Ole siunattu siksi, että Hän antaa anovalle Pyhää Henkeä - ja siksi, että Hän antaa kaiken, mitä elämiseen ja jumalasuuteen tarvitaan. Elä uskoen siihen - kiitollisena ja ylistäen Hänen pyhää nimeään. Huomaat, miten Kirkkauden Henki lepää ylläsi ja sisälläsi on horjumaton rauha ja lepo. Hänessä saat elämän ja yltäkylläisyyden.

Psalmi 119:1-16

Psalmi 119 on sekä psalmien, että koko Raamatun pisin luku, peräti 176 jaetta. Siinä on 22 huolella laadittua kahdeksan jakeen mittaista säkeistöä, joista jokainen vastaa yhtä heprean aakkosten kirjainta. Psalmiin toistuva rakenne helpotti sen opettelua ulkoa.

Jumalan sanassa on turva ja lohdutus

Tämän viikon tekstistä poimin ajatuksen: "Koko sydämeistäni minä kysyn Sinua." - Näen siinä elämän kaksi äärimmäisen tärkeää teemaa: kokosydämyksen ja Jumalan tahdon etsimisen. Ne tuovat elämään tasapainon, levon ja rauhan. Kun sydämeistämme etsimme Herraa, siinä ohessa saamme kaiken muunkin.

- "Etsikää ennen kaikkea Jumalan valtakuntaa ja Hänen vanhurskauttaan, niin teille annetaan lisäksi myös kaikki tämä." Matt. 6:33*

"Alef"

1. Onnellisia [*Autuaita (=tarkoittaa Jumalan hyväksynnän sisäpuolella olemista)] ovat ne, joiden vaellus [*tie] on nuhteetonta, ne, jotka seuraavat Herran lakia [*vaeltavat Herran opetuksen mukaan].

{Psalmi on ns. alfabeettinen psalmi. Tässä psalmissa on alkutekstissä ensin kahdeksan aakkosten ensimmäisellä kirjaimella alkavaa jaetta, sitten kahdeksan aakkosten seuraavalla kir-

jaimella alkavaa jaetta jne. Näin psalmiin on tullut heprean aakkosten lukumäärän mukaisesti 22 kahdeksanjakeista jaksoa, yhteensä 176 jaetta.}

2. Onnellisia [*Autuaita] ne, jotka pitävät Hänen liittonsa [*noudattavat Hänen käskyjään (kirj.: "pitävät Hänen todistuksensa")] ja koko sydämestään kysyvät Hänen tahtoaan [*etsivät Häntä], 3. ne, jotka eivät [*eivätkä] tee vääryyttä vaan kulkevat Hänen teitään [*vaeltavat Hänen teillään]. 4. Sinä olet antanut säädöksesi [*säättänyt asetuksesi,] tarkoin noudatettaviksi. 5. Kunpa kulkuni olisi vakaa [*tieni olisivat vakaat], kunpa aina seuraisin Sinun määräyksiäsi [*että noudattaisin Sinun lakejasi]! 6. Kun pidän käskysi silmiäni edessä [*katselen kaikkia sinun käskyjäsi], [+silloin] en joudu häpeään. 7. Vilpittömin sydämin minä kiitän Sinua, kun opin tuntemaan oikeamieliset päätöksesi [*vanhurskaat tuomiosi]. 8. Minä noudatan Sinun käskyjäsi - älä koskaan [*peräti] minua hylkää!

“Bet”

9. Miten [*Kuinka] nuorukainen pysyy oikealla tiellä [*pitää tiensä puhtaana]? Siten, että noudattaa Sinun sanaasi.

Psalmikirjoittaja esitti kysymyksen, joka koskettaa myös meidän aikamme kristittyjä: Miten voi pysyä puhtaana syntiä ja irstautta tulvivassa ympäristössä? - Vastauksena siihen annetaan Jumalan Sanan noudattaminen. Siihen Jumala antaa voimaa Pyhän Hengen kautta.

10. Koko sydämestäni minä kysyn (Sinun) tahtoasi [*Sinua], älä anna minun eksyä käskyjesi (tieltä) [*käskyistäsi]. 11. Minä talletan kaikki ohjeesi sydämeeni [*Olen kätkenyt sanasi sydämeeni], etten rikkoisi [*tekisi syntiä] Sinua vastaan.

Jumalan sanan kätkeminen sydämeen ja sen noudattaminen pitää synnin poissa. Jumalan sana ohjaa meitä Kristuksen jalkojen juureen tekemään parannusta, jossa saamme heittää syntimme pois ja nähdä, miten Hän tekee tyhjäksi perkeleen teot. Jumalan sanan avulla siis pääsemme eroon synnistä ja se kannustaa säilyttämään Jeesuksen veren tuoman puhtauden. Motivoi koon se sydämiämme vaeltamaan uskossa ja kuuliaisuudessa, minkä Kristuksen sana on saanut synnyttää sydämiimme.

Pelkkä sanan ulkoaopettelu ei kuitenkaan itsessään varjele meitä joutumasta synnin teille, vaan meidän on tultava myös Jumalan Sanan tekijöiksi. Se on sitä, että Hänen sanansa vaikuttaa tekemisiimme - muuttaen asenteitamme, sanojamme ja käytöstämme Kristuksen kaltaisuutta kohti. Sanasta tulee oppaamme kaikessa, mitä teemme.

12. Kiitetty [*Siunattu] olet Sinä, Herra! Opeta minut tuntemaan määräykseksi [*lakisi]. 13. [+Huulillani] Minä julistan [*kerron] ihmisille kaikki Sinun päätöksesi [*suusi tuomiot]. 14. Minä iloitsen Sinun liittosi tiestä [*todistustesi tiellä,] niin kuin iloitaan rikkauksista [*kaikesta rikkaudesta]. 15. Minä tutkistelen Sinun säädöksiäsi [*mietiskelen sinun asetuksiäsi], pidän katseeni Sinun poluillasi [*tarkkailen Sinun teitäsi]. 16. Sinun käskysi ovat iloni, [*Minä saan iloni Sinun laeistasi.] Sinun sanaasi minä en unohda.

Pidätkö Jumalan sanan käskyistä ja säännöistä silloinkin, kun ne rajoittavat omaa elämääsi? Haluaisimme mielellämme elää omien halujen ja himojemme mukaan - silti vaatien fariseusten tavoin toisilta täydellistä kuuliaisuutta Jumalalle.

Tuottaako Jumalan laki sinulle iloa enemmän, kuin suuret rikkaudet? Kuitenkin Jumalan laki tuo vapauden, josta koittaa todellisuudessa enemmän iloa, kuin mitä maailma pystyisi tarjoamaan. Jumalan lain periaatteet auttaa meitä varjeltumaan synnin vaaroilta. Siksi Hänen sanaansa kannattaa aina tutkia ja noudattaa. Lain noudattaminen on elämistä oikein ja niin tulee tehdä - siitä huolimatta, että Jeesus Kristus on lunastanut meidät synneistämme ja olemme Hänen kauttaan pelastetut.

Psalmi 119:17-24

Jumalan sanassa on turva ja lohdutus

“Sinun todistuksesi on ihastukseni” - nousee mieleeni tämän viikon tekstistä. Ilahduttaako sinua Jumalan laki, Hänen säädöksensä ja todistuksensa? Ihasutko Jumalan viisauteen ja suuruuteen? Onko Hänen nimensä kunnia sykkeenä sydämässäsi?

Lukiessa tämän Psalmin sanoja, huomaa, miten tärkeänä kirjoittaja piti Jumalan tahtoa ja Hänen viisautensa sisäpuolelle pääsemistä. *Kaipaammeko me Jumalaa hänen tavoin? Etsimmekö Jumalan apua ja turvadummeko hädän keskellä Jumalaan niin kuin hän?* Voisiko Jumala olla koko elämämme ja täyttää sydämemme - ja siinä tuntisimme, kuinka elämämme on yltäkylläistä elämää rakastavan Herramme seurassa?

“Gimel”

17. Pidä huolta minusta, palvelijastasi [*Tee palvelijallesi hyvää], niin saan elää ja noudattaa Sinun sanaasi [*että eläisin ja noudattaisin Sinun sanaasi]. 18. Avaa silmäni [*Poista peite silmiltäni,] näkemään Sinun lakisi kaikkine ihmeineen [*jotta voin katsella opetuksesi ihmeitä]. 19. Minä olen muukalainen maan päällä. Älä salaa minulta käskyjäsi.

Muukalaisuutemme tähden tarvitsemme opastusta tiellä. Tuntemattomassa ja uudessa paikassa kartta on välttämätön apuväline ja oikein luettuna se varjelee eksymästä oikealta reitiltä. Raamattu on ”*pyhiinvaeltajan,*” eli uskovaisen kartta. Meidän tulee tuntea kirjoitukset ja Jumalan voima, niin emme eksy Hänen tahdostaan ja taivastieltä. Hylkäämällä kartan, eli Jumalan Sanan opetukset, joudumme harhailemaan ihmismielten syvissä ja pimeissä laaksoissa, eksyen ja eksyttäen myös muita harhapoluille.

20. Minä riudun kaipauksesta [*Minun sieluni murtuu], alati minä odotan Sinun päätöksiäsi [*kun se ikävöi kaiken aikaa sinun tuomioitasi]. 21. Sinä pidät kurissa röyhkeät [*Sinä nuhtelet julkeita], nuo kirottut [*noita kirottuja], jotka kääntävät selkänsä Sinun käskyillesi [*poikkeavat Sinun käskyistäsi]. 22. Vapauta minut pilkasta ja häväistyksestä [*Poista minun päältäni häväistys ja halveksunta], olenhan elänyt niin kuin liittosi vaatii [*pitänyt Sinun todistuksesi]. 23. Vehkeilkööt mahtimiehet [*Ruhtinaatkin istuvat ja puhuvat keskenään] minua vastaan - minä, palvelijasi, tutkin Sinun määräyksiäsi [*mutta palvelijasi mietiskelee Sinun lakejasi]. 24. Sinun liittosi [*todistuksesi] on iloni [*ihastukseni], liittosi säädökset ovat neuvonantajani.

Säännöt, määräykset ja Jumalan laki voivat tuntua inhimillisestä ihmisestä ankarilta, koska tahtoisimme elää lihallisten halujemme mukaan. Säännöt estävät meitä tekemästä, mitä itse haluaisimme. Siksi voi tuntua aluksi oudolta se ajatus, että jokin ihminen kokee Jumalan lain tuottavan suurempaa iloa, kuin ajallinen menestyminen ja hyvinvointi.

Saatamme haluta, että seurakunnassa tulee viihtyä ja olla mukavaa, mutta se ei ole itsetarkoitus. Seurakunnan tulisi olla pyhitetty Jeesuksen evankeliumille ja Jumalan Sanan opetukselle. Seurakunnan ei tulisi olla myöskään mielipidekerho, jossa eniten äänessä olevat saavat vaikuttaa valintoihin ja päätöksiin. Meillä tulisi olla se mieli, mikä oli Kristuksella. Hän palveli ja opetti kärsivällisesti niin opetuslapsiaan, kuin niitä, jotka eivät vielä Häntä tunteneet. Hänen suuri rakkautensa tulisi olla myös meidän esikuvana.

“Poista peite silmiltäni, jotta voin katsella opetuksesi ihmeitä.” - ajatuksessa näen, että Jumala voi avata silmämme näkemään Hänen lakinsa ja käskyjensä ihmeellisen viisauden. Ne ovat säädetyt tosi parhaaksemme ja Hänen tahtoaan etsien löydämme yltäkyläisen elämän.

Jumalan lain periaatteet auttavat meitä vaeltamaan Hänen poluillaan ja välttämään tuhoon johtavia teitä.

Psalmi 119:25-40

Jumalan sanassa on turva ja lohdutus

Jumalan laki, määräykset ja asetukset ovat ihmiselle tosiparhaaksi. Tämän oli ymmärtänyt Psalmin kirjoittaja, mutta tänä aikana ihminen elää oman viisautensa varassa, ylpeillen ja päättäen itse, miten asiat ovat. Siksi maailma voi huonosti ja siksi kärsimys kohtaa ihmiskuntaa. Jospa kuuntelisimme nöyrästi Jumalan neuvoja ja vaeltaisimme Hänen säädöstensä mukaan, niin täällä olisi kaikkien hyvä olla.

“Minä olen valinnut uskollisuuden tien, olen asettanut eteeni Sinun säädöksi” - kertoo siitä, että meidän tulee tehdä valintoja. Toiset valinnat johtavat pelastukseen ja ikuiseen elämään, toiset johtavat ajalliseen hyvinvointiin ja menestymiseen. Valinnoilla on vaikutuksensa - toisinaan yllättävänkin kauaksi.

“Dalet”

25. Minä olen vaipunut maan tomuun [*sieluni on painunut maahan]. Virvoita minut [*minua] (, tee) sanasi mukaan [.](!) 26. Sinä kuulet minua, kun kerron, mitä teitä olen kulkenut. Opeta minut tuntemaan määräyksesi! [*Opetä minulle lakisi.] 27. Opasta minut säädöstesi tielle [*Auta minua ymmärtämään asetustesi tie], minä tahdon tutkistella Sinun lakisi ihmeitä [*niin minä mietiskelen sinun ihmeitäsi]. 28. Olen levoton, huolet painavat minua [*Minun sieluni itkee surusta]. (Nosta minut maasta,) tee [*Vahvista minua] sanasi mukaan!

Jumala valvoo itse sanaansa, tietää, noudatammeko Hänen tahtoaan sydämen halusta, vai etsien omaa kunniaa. Raamatun opetukset ja elämän säännöt ovat kuin mittari sille, miten paljon välitämme Luojastamme. Jumala itse

ohjaa meitä sanansa ja Henkensä kautta noudattamaan lakia. Hän vaikuttaa tahtomista ja sen tekemistä. Voimmekin rukoilla Jumalan Hengen täyteyttä sydämiimme, että enenevässä määrin kulkisimme Hänen tahdossaan. Jumalan periaatteet vahvistavat meitä ja Hän itse auttaa meitä vaeltamaan niiden mukaan. Tehtävämme on siis kutsua Jumala elämäämme (avata sydämemme Hänelle Jeesuksen Kristuksen kautta) ja luottaa Hänen johdatukseensa kulkiessamme eteenpäin.

29. Pidä minut loitolla [*poissa] valheen teistä [*teiltä], opeta minulle lakisi, ole armollinen [*ja armossasi opeta minua]. 30. Minä olen valinnut totuuden [*uskollisuuden] tien, Sinun päätöksesi ovat aina silmiäni edessä [*olen asettanut eteeni Sinun säädöksesi]. 31. Sinun liitostasi [*todistuksistasi], Herra, minä pidän kiinni - älä (anna minun) joutua [*saata minua] häpeään! 32. (Kevein askelin) minä kuljen [*Minä juoksen] Sinun käskyjesi tietä, Sinä huojennat mieleni [*sillä Sinä avarrat sydämeni].

“He”

33. Herra, opeta minulle määräystesi [*lakiesi] tie, niin seuraan sitä tinkimättä [*loppuun asti]. 34. Anna minulle ymmärrystä (noudattaa lakiasi) [*niin seuraan sinun opetustasi], olla sydämestäni sille kuuliainen [*ja noudatan sitä kaikesta sydämestäni]. 35. Anna minun kulkea käskyjesi polkua [*Opasta minua käskyjesi polulla], siitä minä saan ilon [*sillä sitä minä haluan]. 36. Taivuta sydämeni liittosi [*todistustesi] puoleen, oman voiton pyynnistä ohjaa se pois [*älä väärän voiton puoleen].

Rahan himo, ahneus ja rikkauksien kartuttaminen epärehellisin keinoin ovat monelle epäjumala jota palvovat himoissaan. Oikean ja väärän rajan hämartyessä laittomuus ja pahuus lisääntyy ja siitä kärsivät kaikki sellaisen lähettyvillä olevat. Uskovien tulee sen sijaan olla Herralle kuuliaisia ja välttää maailmallisia himoja ja jumalattomuutta. On hyvä sydämessä tutkia, millaisin asentein suorittaa askareitaan ja toimiaan.

37. Käännä katseeni kauas kaikesta turhasta, anna minun elää ja kulkea sinun tietäsi [*virvoita minua tielläsi]. 38. Tee myös minulle se, minkä olet luvannut tehdä kaikille [*Toteuta palvelijallesi sanasi], jotka sinua pelkäävät [*joka on annettu sinua pelkääville]. 39. Päästä minut häpeästä [*Poista häväistykseni], joka minua uhkaa [*jota kammoan]. Sinun päätöksesi [*tuomiosi] ovat hyvät. 40. Herra, minä kaipaen sinun säädöksiäsi. [*Kuinka ikävöinkään sinun asetuksiasi!] (Sinä olet oikeamielinen) - anna minun elää! [*Virvoita minua vanhurskaudessa]

Mitä sinä valitset tämän päivän osalle? Mitä pidät tärkeänä? Ymmärrätkö, että Jumalan tiet olisivat sinulle tosiparhaaksi? Vaikka joudumme kieltämään usein itsemme ja näemme, miten Jumalan laki rajoittaa elämäämme, se on kuitenkin ajansaatossa meille hyväksi. Hänen hyvä tahtonsa saa elämämme kukoistamaan ja sydämemme täyttymään rauhalla ja rakkaudella.

Psalmi 119:41-48

Jumalan sanassa on turva ja lohdutus

Tahto ja etsiminen ja rakkaus totuuteen näkyy tämän viikon tekstistä. Voisinko sanoa kirjoittajan tavoin; *”Saan iloni Sinun käskyistäsi?”* - Tahtoessamme noudattaa Jumalan Sanaa, se vaikuttaa päätöksiimme, asenteisiimme ja elämämme kulkuun. Vaikka usein epäonnistumme, sydämen tahto on se, minkä Jumala aina näkee. Voimme antautua Jumalalle luottaen, että Hän vaikuttaa tahoja ja vaikuttaa myös sen, että noudatamme ja vaellamme Hänen säädöksiensä mukaan. Se on Jumalan lupaus pienelle ihmiselle ja ojetautuessamme sitä kohti uskossa, saamme kulkea edellä valmistetuissa teoissa. Joka hetki on hyvä nojata Hänen hyvään tahtoonsa, luottaen, että Hän vie alkamansa työn päätökseen.

“Vaw”

Herra, osoita minulle uskollisuutesi [*Tulkoon minulle Sinun armosi, Herra], auta minua, tee lupauksesi mukaan! [*valmistamasi pelastus, niin kuin olet puhunut,] 42. Sinun sanaasi minä turvaan, sen avulla pystyn vastaamaan pilkkaajille [*että voisin vastata herjaajalleni. Sinun sanaasi minä luotan]. 43. Älä jätä suutani totuuden sanaa vaille [*Älä ota peräti suustani pois totuuden sanaa], minä panen toivoni Sinun päätöksiisi [*tuomioosi]. 44. Minä noudatan [*tahdon noudattaa] aina Sinun lakiasi, aina (ja ikuisesti). 45. Sinun säädöstesä mukaan minä tahdon elää, ja siksi voin kulkea kevein mielin [*Minä saan vaelttaa avaralla paikalla, Sillä olen etsinyt sinun asetuksiasi]. 46. Kuninkaittenkin edessä kerron [*puhun] (arkailematta) Sinun liitostasi [*todistuksistasi] [+enkä joudu häpeään]. 47. Sinun käskyistäsi minä saan ilon [*saan iloni Sinun käskyistäsi], ne ovat minulle rakkaat [*joita minä rakastan]. 48. Minä kohotan käteni Sinun [+käskyjesi] puoleesi, minä tutkistelen Sinun käskyjäsi [*mietiskelen Sinun lakejasi]. Ne ovat minulle rakkaat [*joita rakastan].

Tekstistä näemme myös Jumalan Sanan vapauttavan merkityksen. Miten suurta iloa tuottaakaan se, että Jumalan hyvä tahto toteutuu ihmisten keskellä! Sisäisessä maailmassa voi kokea olevansa avaralla paikalla silloin, kun on saanut synnit anteeksi ja tietää olevansa pelastettu Jeesuksen Kristuksen Veren kautta. Jumalan laki vapauttaa meitä tulemaan siksi, miksi Jumala on meidät alunperin luonut. Se johtaa meitä elämään todeksi elämäämme Jumalan lasten ilossa ja riemussa.

Uskovaisuuden tiellä - Jumalan läheisyydessä eläen - voimme nähdä Jumalan suunnitelmien täyttävän mieleemme ja toteutuvan elämämme kautta. Se tekee elämästä merkityksellisen ja arvokkaan. Hän antaa tulevaisuuden ja toivon. Hän antaa kaiken, mitä elämiseen ja jumalaisuuteen tarvitaan. Täyttäköön Pyhä Henki sydämemme ja olkoon se täynnä pyhää rakkautta ja Jeesuksen Kristuksen kaltaisuutta.

Psalmi 119:49-56

Jumalan sanassa on turva ja lohdutus

Poimin tämän päivän Psalmista sanat "*Sinun lakisi ovat ylistyslauluni muukalaisuuteni majassa.*" - Kokosydämen rakkaus Jumalaa ja Hänen Sanaansa kohtaan saa ihmisen ylistämään Jumalan suurta viisautta. Nähdessämme jokapäiväisessä elämässä, miten oikeassa Jumala ja Hänen säädöksensä ovat, syttyy suuri ilo sydämeen - nähdessämme, kuinka Jumala toteuttaa tahtoaan ihmisten keskellä.

“Zajin”

49. Muista lupauستا, jonka palvelijallesi annoit! Sinun sanasi antoi minulle toivon. [*Tulkoon minulle Sinun armosi, Herra, valmistamasi pelastus, niin kuin olet puhunut,] 50. Sinun lupauksesi on kurjuudessa lohtunani, se virvoittaa minut jälleen [Tämä on lohdutukseni kurjuudessa: Sinun sanasi virvoittaa minua]. 51. Röyhkeät ovat alati minua solvaamassa [*Julkeat ilkkuvat minua kovin], mutta minä en poikkeä Sinun laistasi [*opetuksestasi]. 52. Minä ajattelen ikiaikaisia päätöksiäsi, Herra, niistä minä saan lohdun [*Herra, minä muistan Sinun tuomiosi ikiajoista asti (tai "aina muinaisuudesta asti" tai "varhaisimmasta saakka") ja saan lohdutuksen]. 53. Minä joudun suunniltani jumalattomien tähden, jotka hylkäävät Sinun lakisi [*Palava vihastus on vallannut minut jumalattomien tähden, jotka hylkäävät Sinun opetuksesi]. 54. Sinun käskysi ovat riemulauluni, kun asun täällä muukalaisena [*Sinun lakisi ovat ylistyslauluni muukalaisuuteni majassa (kirj. vaellukseni huoneessa)]. 55. Yölläkin minä muistan Sinut [*Sinun nimeäsi], Herra, minä tahdon alati noudattaa lakiasi [*Sinun opetustasi]. 56. Tämä on minun

tehtäväni [*tullut osakseni]: elää Sinun säädöstesesi mukaan [*noudattaa Sinun asetuksiasi].

Raamatun monet lupaukset virvoittavat ja antavat toivoa ihmiselämän aikana. Psalmin kirjoittaja turvautui niihin, ja samalla tavoin myös me voimme tehdä. Voimme täyttyä Pyhällä Hengellä Psalmien ääressä - sekin on lupaus - ja voimme kokea, miten sydämemme täytetään rakkaudella ja viisaudella. Lohduttaudutko sinä Jumalan sanan virvoittavilla lupauksilla? *"Tämä on lohdutukseni kurjuudessa: Sinun sanasi virvoittaa minua."*

Psalmi 119:57-64

Jumalan sanassa on turva ja lohdutus

Tämä jakso Psalmista alkaa sanoilla; "Herra on minun osani." - Kaiken elämän touhujen keskellä huomaa usein, että minulla ei ole mitään ilman Jumalaa. Itse asiassa minua ei olisi, sillä Hän on luonut maanpiirin ja kaikki, mitä siinä on. Hän antaa viisauden ja voiman, Hän pelastaa ja armahtaa.

"Het"

57. Herra on minulle kaikki, [*minun osani. (Kirj. "Sinä olet osani, Herra.")] (muuta ei minulla ole,) Hänen sanojaan [*Sinun sanaasi] olen luvannut noudattaa.
58. Koko sydäimestäni minä pyydän suosiotasi: [*etsin Sinun kasvojasi.] armahda minua, tee lupauksesi mukaan! [*Ole minulle armollinen sanasi mukaan.]
59. Minä tutkin vaellustani [*teitäni] ja käännän askeleeni Sinun liittosi tielle [*todistuksiasi kohti]. 60. (Oikopäätä,) viivyttelämästä minä [*Minä riennän] aina täytän Sinun käskysi [*noudattamaan Sinun käskyjäsi]. 61. Jumalattomien köydet kiertyvät ympärilleni, mutta minä en unohda Sinun lakiasi [*opetustasi]. 62. Yösydännäkin [*Keskiyölläkin] nousen kiittämään Sinua oikeudenmukaisista päätöksistäsi [*Sinun vanhurskaista tuomioistasi]. 63. Olen kaikkien niiden ystävä, jotka pelkäävät Sinua ja noudattavat Sinun säädöksiäsi [*asetuksiasi]. 64. Sinun hyvyytesi [*armosi], Herra, täyttää maan. Opetä minut tuntemaan käskysi! [*Opetä minulle lakiasi.]

Voisiko meillä olla sama mieli, kuin kirjoittajalla, joka sydämen suurella innolla riensi noudattamaan Jumalan käskyjä? Vaikeuksienkaan keskellä hän

ei unohtanut Jumalan opetuksia, vaan yölläkin nousi kiittämään Jumalaa Hänen oikeista päätöksistään.

Rakkaus Jumalaa kohtaan saa huulillemme sanat ja pyynnöt; ”opeta minulle lakisi ja opeta minua ymmärtämään tahtosi. Rakastaessamme Luojaamme, hyväksymme Hänen asettamansa pelastuksen Jeesuksessa Kristuksessa. Hän lupasi lähettää maailmaan vapahtajan ja Hän täytti lupauksensa. Pidäthän sinäkin rakkaana Herran ja Hänen tahtonsa?

Psalmi 119:65-72

Jumalan sanassa on turva ja lohdutus

Raamattu puhuu paljon viisaudesta. Lupauksen mukaan saamme anoa sitä Jumalalta, - ja Hän antaa. Hän antaa anovalle myös Pyhää Henkeä, joka johtaa totuuteen ja ymmärrykseen. Hän ohjaa kulkuamme, kuten psalmin kirjoittaja koki; *”hyvä oli, että jouduin nöyrytykseen.”* Tässä piileekin yksi suuri viisaus. Nöyryys johtaa kunniaan ja pelastukseen.

Psalmin kirjoittaja oli päättänyt seurata Herraa. - Vaikka jäisin yksin, seuraisinko tinkimättä silti Hänen tahtoaan ja sanaansa? Onko Hänen lakinsa ja asetuksensa minulle kalliimpia, kuin tämän maailman rikkaus ja kunnia?

“Tet”

65. Herra, hyvin Sinä olet palvelijallesi tehnyt, olet tehnyt sanasi mukaan. 66. Anna minulle tietoa, anna oikeaa ymmärrystä [*Opeta minulle hyvä ymmärrys ja tieto], [+sillä] minä turvaan [*luotan] Sinun käskyihisi. 67. Minä kuljin harhateitä, kunnes jouduin nöyrytykseen. [*Ennen kuin minut nöyryytettiin, minä eksyin,] [+mutta] Nyt olen kuuliainen, elän ohjeittesi mukaan [*noudatan Sinun sanaasi]. 68. (Herra,) Sinä olet hyvä, Sinun tekosi ovat hyvät [*ja hyvää Sinä teet]. Opeta minut tuntemaan määräyksesi! [*Opeta minulle lakisi.] 69. Röyhkeät mustaavat [*Julkeat tahraavat (tai: "Kopeat punovat valheitaan minua vastaan.")] minua valheillaan, mutta minä seuraan kaikessa Sinun säädöksiäsi [*Minä noudatan Sinun asetuksiasi koko sydämestäni]. 70. Heidän sydämensä on turta kuin ihramöykky [*ihra], mutta minulle Sinun lakisi antaa ilon [*mutta minä saan iloni Sinun opetuksestasi]. 71. Hyvä oli, että jouduin nöyrytykseen [*Minulle oli hyväksi, että minut nöyryytettiin], näin minä opin Sinun määräyksesi [*lakisi]. 72.

Laki, jonka olet antanut, on minulle kallis, kalliimpi [*Sinun suusi opetus on minulle arvokkaampi] kuin kaikki hopea ja kulta [*kuin tuhannet kulta- ja hopeaharkot].

Luimme: *"Mutta minä saan iloni Sinun opetuksestasi"* - Huomaatko, miten kirjoittaja käänsi ajatuksensa pois ahdistavasta tilanteesta? Häntä loukattiin valheilla ja se ei voinut olla vaikuttamatta hänen elämäänsä. Kuitenkin hänen sydämensä paloi Jumalalle ja Hänen opetuksilleen. Hän tiesi, että Jumala tulisi pitämään hänestä huolen. Tänään voimme kohdata sen, että meistä puhutaan kaikkinaista paha ja sanojamme väristellään, mutta lopullinen tuomio on kuitenkin Jumalan. Vielä hetken elämme tässä kärsimysten maassa ja sitten kukin saa tekojensa mukaan. Jätä elämäsi kaikkineen Jumalan varaan. Hän pelastaa ja johtaa sinut avaraan paikkaan, jossa saat ylistää ja kiittää Hänen pyhää nimeään.

Psalmi 119:73-80

Jumalan sanassa on turva ja lohdutus

Tämän viikon teksti näyttää, miten kirjoittaja luottaa Jumalaan ja tunnustaa Hänet Luojakseen. Rakkaus Jumalaa kohtaan näkyy myös siinä, että hän on kiinnostunut Jumalan asetuksista ja laista. Kirjoittaja ymmärtää, että ne ovat ihmiselle tosiparhaaksi. Vaikka joudumme nöyrytykseen, sekin on hyväksi meille. Se kertoo Jumalan uskollisuudesta ja siitä, että Hän on hyvä paimen, joka opettaa ja kasvattaa omiaan kulkemaan hyvää ja vanhurskasta tietä.

“Jod”

73. Sinun kätesi ovat minut muovanneet [*tehneet ja valmistaneet]. Anna myös ymmärrystä, että opin [*ymmärrys oppiakseni Sinun] käskysi! 74. Sinun palvelijasi iloitsevat, kun näkevät minut [*Ne, jotka Sinua pelkäävät, näkevät minut ja iloitsevat], sillä minä panen toivoni Sinun sanaasi. 75. Minä tiedän, Herra, että Sinun päätöksesi ovat oikeat [*tuomiosi ovat vanhurskaat] - oikein oli, että panit minut nöyrytykseen [*ja että uskollisuudessasi Sinä olet minua nöyryyttänyt]. 76. Anna armosi lohdukseni [*Sinun armosi lohduttakoon minua], niin kuin olet palvelijallesi luvannut. 77. Ole minulle laupias, silloin jaksan elää. [*Tulkoon minulle sinun laupeutesi, että eläisin,] Sinun lakisi antaa minulle ilon [*sillä Sinun opetuksesi on ihastukseni]. 78. Joutukoot häpeään röyhkeät [*julkeat] - syyttä he vainoavat minua! [*koska he syyttävät minua valheellisesti.] Minä

tutkistelen Sinun säädöksiäsi [*asetuksiasi]. 79. Tulkoot [*Palatkoot minun] luokseni ne, jotka palvelevat [*pelkäävät] Sinua ja tietävät, mitä Sinun liittosi vaatii [*ja tuntevat Sinun todistuksesi]. 80. Kunpa noudattaisin vakaasti Sinun määräyksiäsi! [*Pysyköön sydämeni vilpittömänä Sinun laeissasi,] Silloin en joudu häpeään [*etten joutuisi häpeään].

Jumalan ylenpalttinen ja suuri armo lohduttaa meitä. Voimme lukea siitä itsellemme pelastuksen. Olemmehan ainoastaan armon kautta pelastettuja. Hän on myös laupias ja armahtava. Kuinka antaakaan voimaa se, että Hänen laupeutensa kohtaa niitä, jotka Häntä rakastavat.

Lopuksi kirjoittaja toivoo sydämestään: *"Pysyköön sydämeni vilpittömänä Sinun laeissasi."* Myös me voimme samalla tavoin riippua Jumalassa kiinni. Voimme rukoilla, ettei Jumala päästäisi meistä silloinkaan irti, vaikka itse tyhmyyksissämme eksyisimme Hänestä kauaksi. Jospa saisimme olla aina Hänen lähellään.

Psalmi 119:81-88

Jumalan sanassa on turva ja lohdutus

Vanhan testamentin puolella Herraan uskovat ikävöivät luvattua pelastusta. He tunsivat varmasti jotain samankaltaista, mitä tunnemme nyt odottaessa Herraamme Jeesusta Kristusta takaisin palaavaksi. Uskollinen Jumala täyttää jokaisen lupauksensa, mutta aikaa ja hetkeä emme tiedä. Ajan merkit näemme, mutta vielä täytyy jaksaa odottaa, valvoa ja kilvoitella.

“Kaf”

81. Minun sydämeni ikävöi [+näännyksiin asti] apuasi [*Sinun valmistamaasi pelastusta], Sinun lupaukseesi [*sanaasi] minä panen toivoni. 82. Minun silmäni ikävöivät Sinun sanaasi [*silmani riutuvat ikävöidessäni sanaasi], (minä kysyn): "Milloin rohkaiset [*lohdutat] minua?" 83. Vaikka olen kuin [*minusta on tullut] savun käpristämä leili [*kuin nahkaleili savussa], en unohda Sinun käskyjäsi [*lakejasi]. 84. Kuinka kauan annat palvelijasi odottaa [*Kuinka monta päivää palvelijallasi vielä on]? Milloin langetat tuomion vainoojilleni [*panet täytäntöön vainoojieni tuomion]? 85. Röyhkeät [*Julkeat] kaivavat tielleni [*minulle] kuoppia, nuo, jotka eivät piittaa Sinun laistasi [*eivät elä Sinun lakisi mukaan].

86. Sinun käskysi ovat oikeat [*Kaikki Sinun käskysi ovat luotettavia]. (Auta minua!) He vainoavat minua syyttä. 87. He ovat miltei tuhonneet minut [+tässä maassa], mutta minä en hylkää Sinun säädöksiäsi [*en ole hylännyt Sinun asetuksiasi]. 88. Anna minun elää [*Virvoita minua armosi mukaan], (Sinä uskollinen,) niin olen kuuliainen Sinun liitollesi [*niin minä noudatan suusi todistusta].

Vaikeuksista ja koettelemuksista huolimatta kirjoittaja ei hylännyt Jumalan asetuksia. Hän pyysi Jumalalta virvoitusta jaksakseen elää Jumalan sanan mukaan. - *Kukaan ei lohduta niin kuin Jumala lohduttaa!* Siksi Hänen rohkaisuaan ja armosuosiotaan kannattaa etsiä. Meillähän on pääsy Henkensä täyteyteen Jeesuksen Kristuksen sovitystyön kautta. Se virvoittaa sieluamme ja ohjaa kulkuamme oikealle tielle.

Psalmi 119:89-104

Jumalan sanassa on turva ja lohdutus

Jumala on antanut Sanansa, asetukset ja säädökset tehdäkseen ihmiselle pelkästään hyvää. Ne mittaavat myös luottamustamme Jumalaa kohtaan. Kirjoittaja olisi menehtynyt kurjuuteen ilman Jumalan opetusta. - Miten hullusti maailman asiat olisivatkaan ilman kristinuskoa. Pimeyden voimat saisivat ihmiset pelon valtaan ja raaka väkivalta täyttäisi maanpiirin. Jeesus on tullut, että meillä olisi elämä ja yltäkyläisyys. Se on sisimmän rauhaa, joka kumpuaa sovinnosta Jumalan kanssa.

“Lamed”

89. Herra, Sinun sanasi on ikuinen. Sen luja perusta on taivaassa [*sanasi on ikuisesti vakaa taivaissa]. 90. Polvesta polveen pysyy totuutesi [*uskollisuutesi]. Sinä panit paikoilleen maan [*perustit maan], ja se pysyy. 91. Sinun päätöstesä varassa on yhä kaikki [*Sinun päätöksesi mukaan ne pysyvät tänäkin päivänä], koko luomakunta palvelee Sinua [*sillä ne kaikki palvelevat Sinua]. 92. Ellei lakisi olisi ollut minun ilonani [*opetuksesi olisi ollut ihastukseni], olisin menehtynyt kurjuuteen. 93. Milloinkaan en [*En ikinä] unohda Sinun säädöksiäsi [*asetuksiasi], ne antavat minulle elämän [*sillä niillä Sinä olet virvoittanut minua]. 94. Minä kuulun sinulle. Pelasta minut! Sinun säädöstesä mukaan minä tahdon elää [*sillä minä etsin Sinun asetuksiasi]. 95. Jumalattomat väijyvät minua tuhotakseen minut, mutta minä tutkin Sinun (liittosi)

säädöksiä [*todistuksiasi]. 96. Kaikelle tulee loppu [*Kaikella täydelliselläkin on rajansa], sen olen nähnyt, mutta Sinun käskysi ovat ikuisesti voimassa [*käskysi on hyvin avara].

“Mem”

97. Kuinka rakastankaan Sinun lakiasi [*opetustasi]! Kaiken päivää minä sitä tutkin [*se on mietiskelyni aiheena]. 98. Sinun käskysi (ovat alati ohjeenani, ne) tekevät minut vihollisiani viisaammaksi [+sillä ne ovat ikuisesti minun]. 99. Olen oppineempi kuin kaikki opettajani, kun tutkin Sinun liittosi säädöksiä [*Minulla on enemmän ymmärrystä kuin kaikilla opettajillani, sillä Sinun todistuksiasi minä mietiskelen]. 100. Olen viisaampi kuin kansan vanhimmat [*Minulla on enemmän ymmärrystä kuin vanhoilla], kun noudatan Sinun säädöksiäsi [*sillä Sinun asetuksiasi minä noudatan]. 101. Pahan poluille en jalallani astu [*pidän jalkani pois kaikilta pahoilta teiltä], minä tahdon totella [*noudattaakseni] Sinun sanaasi. 102. Sinun päätöksistäsi en poikkea syrjään [*En ole poikennut sinun säädöksistäsi], sillä Sinulta minä olen oppini saanut [*Sinä olet opettanut minua]. 103. Miten suloiset [*sulaisia] ovatkaan Sinun sanasi [+kielelläni]! (Ne maistuvat) hunajaa makeammilta. [*hunajaa makeampia suussani!] 104. Sinun säädöksesi antavat minulle [*asetuksistasi minä saan] ymmärrystä. Sen tähden minä vihaan kaikkia valheen teitä![]

Jumala on virvoittanut minua sanansa opetuksilla. Miten suloisia ovatkaan Hänen neuvonsa. Hänen viisautensa ja voimansa on jotain yliveraista. Samoin Hänen rakkautensa, armonsa ja hyvyytensä. Kasvakoon sydämissämme rakkaus Jumalaa ja Hänen sanaansa kohtaan. Olkoot ne ajatuksissamme ja ohjatkoon ne meitä oikealle tielle.

Psalmi 119:105-112

Jumalan sanassa on turva ja lohdutus

Jumalaa ja Hänen sanaansa kutsutaan valoksi. Hän valaisee sisimpämme näkemään oman todellisen tilamme ja näkemään myös sen, että tarvitsemme Kristusta. Saako Herra Jeesus Kristus valaista sinua?

- *"Herää, sinä joka nukut, ja nouse kuolleista, niin Kristus sinua valaisee!" Ef.5:14**

“Nun”

105. Sinun sanasi on [+jalkojeni] lamppu (, joka valaisee askeleeni,) se on valo minun matkallani [*ja valo minun polullani]. 106. Olen vannonut (valan,) ja valani pidän: [*ja tahdon pitää valani,] minä noudatan [*että noudatan] Sinun vanhurskaita päätöksiäsi. 107. (Herra,) paljon olen joutunut kärsimään [*Olen kärsinyt hyvin paljon]. (Anna minun elää) - tee sanasi mukaan! [*Herra, virvoita minua sanasi mukaan.] 108. Olkoon lupaukseni Sinulle mieluisa uhri, Herra [*Kelvatkoot Sinulle, Herra, minun suuni vapaaehtoiset uhrit]. Opeta minut tuntemaan päätöksesi! [*Opeta minulle säädöksesi.] 109. Kaiken aikaa henkeni on uhattuna [*Henkeni on aina kämmenelläni], mutta minä en unohda Sinun lakiasi [*opetustasi en unohda]. 110. Jumalattomat ovat virittäneet minulle ansoja [*ansan minun eteeni], mutta minä en eksy Sinun säädötesi tieltä [*asetuksistasi]. 111. Sinun liittosi [*todistuksesi] on ikuinen perintöni [*perintöosani], siitä minun sydämeni iloitsee [*ne ovat sydämeni ilo]. 112. Olen taivuttanut mieleni täyttämään käskysi [*taivuttanut sydämeni noudattamaan Sinun lakejasi], aina ja tinkimättä [*aina ja loppuun asti].

Tämä psalmi sisältää mielenkiintoisia ajatuksia Jumalan sanan virvoittavasta vaikutuksesta. Luimme myös pienen ja avuttoman ihmisen sanat Jumalalle: *“Kelvatkoot Sinulle, Herra, minun suuni vapaaehtoiset uhrit.”* - Miten sanamme voisivat riittää ja kelvata Jumalamme edessä? Olemmehan maan tomua, savea, jonka ymmärrys on kovin vähäistä. - Niin, Jumala kyllä tietää, mitä olemme. Hän tietää sydämemme tarkoitukset, rakkautemme ja halumme palvella uskollisesti Häntä. Se riittää, että hyväksymme Jumalamme säädökset - siihen mitään lisäämättä ja siitä mitään pois jättämättä. Hänen armossaan on meille kyllin ja sen varassa saamme kilvoitella ja tuntea riittävyttä Taivaallisen Isämme edessä.

Psalmi 119:113-120

Jumalan sanassa on turva ja lohdutus

Hylkääkö Jumala milloinkaan? - Juuri tämän kysymyksen tähden Jumalan ja Hänen sanansa on hyvä tuntea. Vain äärimmäisessä tapauksessa ihminen joutuu täysin Jumalan hylkäämäksi. Silloinkin se on ihmisen tietoinen valinta elää synnissä ja olla piittaamatta Jumalan asetuksista.

- *"Kovuudellasi ja sydämesi katumattomuudella sinä kartutat päällesi vihaa Jumalan vihan päiväksi, jolloin Hänen vanhurskas tuomionsa ilmestyy." Room.2:5**
- *"Sen vuoksi Jumala on jättänyt heidät sydäntensä himoissa saastaisuuteen, häpäisemään keskenään oman ruumiinsa. He ovat vaihtaneet Jumalan totuuden valheeseen ja kunnioittaneet ja palvelleet luotua enemmän kuin Luojaa, Häntä, joka on iankaikisesti ylistetty. Aamen. Sen tähden Jumala on jättänyt heidät häpeällisten himojen valtaan. Naispuoliset heistä ovat vaihtaneet luonnollisen yhteyden luonnonvastaiseen, ja samoin miespuoliset ovat luopuneet luonnollisesta yhteydestä naiseen ja kiihkossaan syttyneet toisiinsa. Miehet ovat harjoittaneet riettautta miesten kanssa ja ovat villiintymisestään saaneet itseensä sen palkan, mikä pitikin saada. Koska heille ei kelvannut pitää kiinni Jumalan tuntemisesta, Jumala jätti heidät kelvottoman mielen valtaan tekemään sopimattomia. He ovat täynnä kaikenlaista vääryyttä, pahuutta, ahneutta ja ilkeyttä, täynnä kateutta, murhanhimoa, riitaa, petosta ja pahanilkisyyttä. He ovat juurujen levittäjiä ja panettelijoita. He vihaavat Jumalaa, ovat väkivaltaisia ja ylimielisiä, kerskailijoita ja pahankeksijöitä, vanhemmilleen tottelemattomia, ymmärtämättömiä ja epäluotettavia, rakkaudettomia ja armottomia. Vaikka he tuntevat Jumalan vanhurskaan säädöksen, että ne, jotka sellaista tekevät, ovat ansainneet kuoleman, he eivät ainoastaan itse tee niin vaan myös osoittavat hyväksymisensä niille, jotka tekevät samoin." Room.1:24-32**

“Samekh”

113. Mieltään muutteluvia [*Kahtaalle horjuvia] minä vihaan, mutta Sinun lakiasi [*opetustasi minä] rakastan. 114. Sinä olet minun suojani [*kätköpaikkani] ja kilpeni, Sinun sanaasi minä panen toivoni. 115. Kaikotkaa, [*Menkää pois luotani, te] pahantekijät! Minä tottelen Jumalani käskyjä [*tahdon pitää Jumalani käskyt]. 116. Ole tukenani lupauksesi mukaan [*Tue minua sanasi mukaan], niin saan elää [*että eläisin]. Älä vie toivoani [*äläkä saata minua toivossani häpeään]. 117. Taluta [*Auta] minua, pelasta minut [*niin minä pelastun], (niin) pidän määräyksesi aina mielessäni [*ja tarkastelen aina Sinun lakejasi]. 118. Sinä hylkää ne, jotka hylkäävät Sinun määräyksesi [*eksyvät laeistasi] - turhaan he punovat juoniaan [*sillä turhaa on heidän petollisuutensa]. 119. Kuin kuonan Sinä heität pois [*hävität kaikki maan] jumalattomat, siksi Sinun liittosi on minulle rakas [*Sen tähden minä rakastan sinun todistuksiasi]. 120. (Koko) ruumiini värisee (kauhistavan) mahtisi edessä [*vapisee Sinun pelostasi], pelko täyttää minut, kun ajattelen Sinun tuomioitasi [*minä pelkään Sinun tuomioitasi].

Raamattu käyttää sanaa pelko useimmiten kuvaten syvää kunnioitusta, mutta myös tietoisuudesta Jumalan vihastumisesta kaikkea syntiä ja jumalattomuutta vastaan. Hän on kuitenkin oikeudenmukainen ja Hänen vihansakin on rakkautta, koska sen päämäärä on tuoda ihmiskuntaan pyhyyttä ja Jumalan tuntemusta.

Pelko sai alkunsa syntiinlankeemuksessa. "Minä pelkäsin" - olivat sanat langedneen ihmisen huulilla. He tiesivät tehneen väärin syötyään kielletyn puun hedelmää.

Terve pelko ja kunnioitus motivoi vaeltamaan hyvin ja oikein. Täydellinen rakkaus karkoittaa pelon ja siihen pääsemme osallisiksi Pyhän Hengen läsnäolossa Jeesuksen lunastuksen ja sovituksen kautta. Jumala on rakkaus ja Hänellä on hyvä tahto ihmisiä kohtaan. Siksi, tehden parannusta ja ottaen armon avuksi, meidän ei tarvitse pelätä tuomionpäivää. Jeesuksen Kristuksen kautta olemme pelastetut ja Hänessä lepää toivomme. Saamme siis kilvoitella taivastiellä rakastavan Isän armollisessa siunauksessa ja varjeluksessa - heikkouksistamme huolimatta.

- *”Jos joku kuitenkin syntiä tekee, meillä on Isän luona puolustaja, Jeesus Kristus, joka on vanhurskas. Hän on meidän syntiemme sovitus, eikä vain meidän vaan myös koko maailman.” 1.Joh.2:1-2*

Psalmi 119:121-128

Jumalan sanassa on turva ja lohdutus

Kirjoittaja pyytää tässä psalmissa: *”Anna ymmärrys, että tuntisin Sinun todistuksesi.”* - Jumalan sanaa tuntevat tietävät, että Jumalalta voi anoa viisautta ja ymmärrystä. Hän on luvannut antaa soimaamatta, ja sitä uskova voi elää todeksi joka päivänä ja kaisessa.

- *”Tarkkaa, mitä sanon! Herra antaa sinulle ymmärrystä kaikkeen.” 2.Tim.2:7**
- *”Herra antaa viisautta, Hänen suustaan lähtee tieto ja ymmärrys.” San.2:6**
- *”Hänet ajettiin pois ihmisten parista, ja hänen sydämensä muuttui eläinten sydämen kaltaiseksi. Hän asui villiaasien joukossa, hän joutui syömään ruohoa kuin härät, ja hänen ruumiinsa kastui taivaan kasteesta, kunnes hän oppi tietämään, että korkein Jumala hallitsee ihmisten valtakuntia ja asettaa niitä hallitsemaan kenet tahtoo.” Dan.5:21**

“Ajin”

121. Minä elän niin kuin oikeus ja vanhurskaus vaatii [*Olen tehnyt sitä, mikä on oikein ja vanhurskasta] - älä jätä minua sortajieni armoille! [*käsiin.] 122. Toimi parhaakseni, ole puoltajani [*Ole palvelijasi takaaja hänen hyväkseen], älä anna röyhkeitten sortaa palvelijaasi! [*minua.] 123. Minä ikävöin Sinua, pelastajaani [*Silmäni ikävöivät pelastusta], kaipaen oikeutta, jonka olet luvannut [*ja Sinun vanhurskasta sanaasi]. 124. Osoita palvelijallesi hyvyttesi ja armosi [*Tee palvelijallesi armosi mukaan], opeta minut tuntemaan määräyksesi [*ja opeta minulle lakisi]. 125. Anna ymmärrystä [*ymmärrys], (opeta liittosi käskyt) [*että tuntisin Sinun todistuksesi], olenhan minä [*Minä olen] Sinun palvelijasi. 126. Herra, on aika toimia! [*Nyt on aika Herran toimia -] Sinun lakiasi on rikottu [*rikotaan]! 127. [+Mutta] Minä rakastan Sinun käskyjäsi, ne ovat minulle kalliimmat kuin puhtain kulta. 128. Siksi elän tarkoin

säädötesi mukaan (ja) [*Minä pidän kaikkia asetuksiasi oikeina,] vihaan kaikkia valheen teitä.

Millaisia asioita me kaipaamme ja ikävöimme? Ikävöimmekö pelastusta ja Jumalan vanhurskasta (syyttömäksi julistavaa) sanaa? Entä, nähdessämme, miten jumalattomat sortavat Herraan uskovia, rukoilemmeko kirjoittajan tavoin: *"Nyt on aika Herran toimia"*! He muuttavat lait ja asetukset, mutta me tiedämme Jumalan olevan oikeassa. Koko ihmiskunnalle olisi parhaaksi noudattaa Jumalan lakia - tarkoin ja uskollisesti. Pidämmekö Jumalan asetuksia oikeina? Vihaammeko valheen (Jumalan kieltämisen ja Hänen sanansa hylkäämisen) teitä kirjoittajan tavoin?

Psalmi 119:129-144

Jumalan sanassa on turva ja lohdutus

Oletko tuntenut voimakkaita tuntemuksia hengellisten asioiden puolesta? Psalmin kirjoittaja itkee vuolaasti, kun Jumalan sanaa ei noudateta. Myös Jeesus itki - Hänen katsellessa Jerusalemin paatumusta. Joskus Jumala vaikuttaa myös meissä syviä tuntemuksia ihmisten puolesta, jotka eivät tunne etsikkoaikaansa. Se on syvää ja aitoa sisimmän kipua kadotettujen puolesta. Kirjoittaja kirjoittaa myös kiivastumisesta, jota verrattiin myös Jeesukseen: luumme jakeesta 139: *"Kiivauteni on kuluttanut minut."* - Olihan Jeesuksen päivinä unohtunut Jumalan sanan merkitys ja pyhyys - ja Jumalan temppelistä oli tehty markkinapaikka.

"Pe"

129. Sinun liittosi on ihmeellinen [*Ihmeelliset ovat sinun todistuksesi], siksi minä tahdon uskollisesti pysyä siinä [*siksi minä säilytän ne sielussani]. 130. Kun Sinun sanasi avautuu, se valaisee, tyhmäkin saa siitä ymmärrystä [*ja antaa yksinkertaiselle ymmärrystä]. 131. Minä huohotan suu auki [*Minä avaan suuni ja huohotan], minä janoan [*sillä minä kaipaen] Sinun käskyjäsi. 132. Katso [*Käännä] puoleeni, anna armosi - [*ja armahda minua,] se on niiden oikeus, joille nimesi on rakas [*niin kuin on oikein niitä kohtaan, jotka Sinun nimeäsi rakastavat]. 133. Tee kulkuni vakaaksi ohjeillasi [*Tee askeleeni vakaiksi sanallasi], älä anna minkään vääryyden vallita minua [*ettei mikään vääryys minua hallitse]. 134. Vapauta minut sortajistani [*sorrosta], että voisin noudattaa säädöksiäsi [*niin minä noudatan Sinun asetuksiasi]. 135. Kirkasta [*Valaise] kasvosi palvelijallesi. Opeta minut tuntemaan käskysi! [*ja opeta minulle lakiasi.] 136. Minun

silmäni ovat tulvillaan kyyneliä [*Silmäni vuotavat kyynelvirtoja], koska lakiasi ei noudateta [kun Sinun opetustasi ei noudateta].

Psalmin kirjoittaja pyytää myös; *”Tee askeleeni vakaiksi sanallasi, ettei mikään vääryys minua hallitse.”* - Myös Paavali opetti aiheesta kehottaen, ettemme *antaisi synnin hallita kuolevaisessa ruumiissamme*. Vaikka synti ja sen halu asuu ruumiissamme, voimme ymmärtää uskon kautta, että Jeesus Kristus on tullut tekemään tyhjäksi perkeleen teot. Synnin ei siis tarvitse hallita tuntojamme, hengellisyyttämme, valintojamme, ajatuksiamme ja asenteitamme. Jeesuksen sovintoveren alla saamme nöyrinä tuntea vapautta, iloa ja riemua Pyhässä Hengessä.

“Tsade”

137. Herra, Sinä olet oikeamielinen [*vanhurskas], oikeat ovat Sinun päätöksesi [*tuomiosi ovat oikeamielisiä]. 138. Oikeudenmukaiseksi olet säätänyt liittosi, [*Sinä olet säätänyt todistuksesi vanhurskaudessa ja] se liitto pysyy [*suuressa uskollisuudessa]. 139. Minä olen pakahtua raivosta [*Kiivauteni on kuluttanut minut], kun ahdistajani eivät piittaa Sinun sanastasi [*sillä ahdistajani ovat unohtaneet Sinun sanasi]. 140. Sinun sanasi on taattu ja koeteltu [*koeteltu ja puhdas], ja palvelijasi rakastaa sitä. 141. Minä olen vähäinen ja halveksittu, mutta Sinun säädöksiäsi en unohda [*en ole unohtanut sinun asetuksiasi]. 142. Sinun oikeamielisyytesi [*vanhurskautesi] on ikuinen [+vanhurskaus], Sinun lakisi [*ja sinun opetuksesi] on totuus. 143. Minä olen joutunut ahdinkoon ja hätään [*Hätä ja ahdistus ovat kohdanneet minua], mutta Sinun käskyistäsi saan ilon [*käskysi ovat ihastukseni]. 144. Sinun liittosi [*todistuksesi] on iäti oikea [*ikuisesti vanhurskaat]. Auta minua ymmärtämään sitä, niin voin elää [*anna minulle ymmärrys, että eläisin].

Jumalan sana on koeteltu ja puhdas. Siihen voi luottaa ja sen varaan voi uskoa elämänsä. Jumalan todelliset palvelijat tunnistaa siitä, että he rakastavat tinkimättä Hänen sanaansa. He eivät unohda Jumalan asetuksia. He opettavat vanhurskasta totuutta. Suurienkin ahdistusten ja vaikeuksien keskellä he turvautuvat Jumalaan ja Hänen sanansa lupauksiin.

- *”Olen näet varma siitä, ettei kuolema eikä elämä, eivät enkelit eivätkä henkivallat, ei mikään nykyinen eikä mikään tuleva, eivät voimat, ei korkeus eikä syvyys eikä mikään muu luotu voi erottaa meitä Jumalan rakkaudesta, joka on Kristuksessa Jeesuksessa, meidän Herrassamme” Room.8:38-39*

Jumalan sanassa on turva ja lohdutus

Rukoiletko milloinkaan huutamalla? Jos vieroksut sitä, muista, että se on kuitenkin yksi raamatun ilmoittama rukoustapa. Huutaminen ei ole itseisarvo rukoilemisessa, mutta se saattaa ilmentää sydämen aitoa tuntemusta ja kiintymystä Jumalaa ja Hänen tahtoaan kohtaan. Huutaminen voi olla jopa äänetöntä, sielun huutoa ja kaipausta - sydämen asennetta. Kiihkomielisyys ja itsensä korottaminen pöyhkeällä käytöksellä ([Matt.12:19](#)) on kaukana siitä huutorukouksesta, mistä tämä psalmi kertoo.

- *"Ja nyt, mitä viivyttelät! Nouse ja **huuda avuksi Hänen nimeään**, anna kastaa itsesi ja pestä pois syntisi." Apt.22:16**
- *"Monet nuhtelivat häntä saadakseen hänet vaikenemaan, mutta **hän huusi vielä kovemmin: "Daavidin Poika, armahda minua!"** Silloin Jeesus pysähtyi ja sanoi: "Kutsukaa hänet." He sanoivat sokealle: "Ole turvallisella mielellä. Nouse, Hän kutsuu sinua." Mies heitti viittansa yltään, hypähti pystyyn ja tuli Jeesuksen luo. Jeesus kysyi häneltä: "Mitä tahdot Minun tekevän sinulle?" Sokea vastasi: "Rabbuuni , että saisin näköni jälleen." Silloin Jeesus sanoi hänelle: "**Mene, uskosi on parantanut sinut.**" **Hän sai heti näkönsä** ja seurasi Jeesusta tiellä. Mark.10:48-52**

“Qof”

145. **Koko** [*kaikesta] sydämestäni minä pyydän, Herra: [*huudan Sinua] Vastaa minulle [+ , Herra]! Minä taivun määräyksiisi [*tahdon noudattaa Sinun lakejasi]. 146. Minä pyydän [*huudan] Sinua: Pelasta minut! Minä teen, mitä Sinun liittosi vaatii [*Silloin minä noudatan Sinun todistuksiasi]. 147. Jo ennen aamun koittoa [*valkenemista minä] huudan apuasi [*apua], Sinun sanaasi [*sanoihisi] minä panen toivoni. 148. Yön tultua [Ennen yön vartiohetkiä] (olen yhä valveilla ja) tutkistelen [*silmani tutkiskelevat] Sinun sanaasi. 149. Kuule ääneni, (Herra,) Sinä uskollinen! [armosi mukaan.] Sinä olet oikeudenmukainen (- anna minun elää!) [Herra, virvoita minua oikeutesi mukaan.] 150. Ilkeät vainoojat ovat jo lähellä - he ovat kaukana Sinun laistasi [*opetuksestasi]. 151. Sinä, Herra, olet lähelläni [*lähellä]. Sinun käskyissäsi on totuus [*Kaikki Sinun käskysi ovat totuus]. 152. Jo kauan olen tiennyt, (millainen) liittosi (on:) [*todistuksistasi], Sinä olet säätänyt sen ikiajoiksi [että Sinä olet perustanut ne iäti pysyviksi].

Öin ja päivin voimme tutkia Jumalan sanaa, rukoilla ja mietiskellä Hänen tahtoaan. Sellainen olisi mitä parhain tapa elää uskovaisuuden elämää. Juuri

sellaista saatana vihaa, koska silloin sielumme ja henkemme on virittynyt palvelemaan elävää Jumalaa.

Jumalan Sana on kokonaan totuus. Sen tiesi psalmin kirjoittaja kirjoittaessaan jakeen 151 sanoja. Se, mitä Jumala tekee, on ikuista ja pysyvää. Hänen sanansa ovat katoamattomia. Siksi Hänen Sanaansa kannattaa vielä tänäänkin laittaa toivonsa. Sen perustalle on hyvä rakentaa.

Psalmi 119:161-168

Jumalan sanassa on turva ja lohdutus

Elämän turva tulee asettaa Jumalan Sanaan ja Hänen lupauksiinsa. Vaikka Psalmin kirjoittajaa vainottiin, hän ei luopunut uskostaan ja Jumalastaan. Hän tiesi, että ainoa pelastaja on Herra! Siksi Hän iloitsi herrassa ja Hänen sanoistaan.

“Sin”

161. Minä, viaton, olen mahtimiesten vainoama [*Ruhtinaat vainoavat minua syyttä], mutta muuta en kumarra kuin [*minun sydämeni pelkää] Sinun sanaasi [sanojasi]. 162. Minä riemuitsen Sinun sanoistasi [*sanastasi] niin kuin riemuitaan suuresta saaliista [*suuren saaliin löytäjä]. 163. Valhetta minä vihaan ja kammoksen [*inhoan], Sinun lakiasi [*opetustasi] minä rakastan. 164. Seitsemästi päivässä minä Sinua ylistän vanhurskaista päätöksistäsi [*vanhurskaiden tuomioittesi tähden]. 165. Ne, jotka rakastavat Sinun lakiasi [*opetustasi], elävät rauhassa [*Suuri rauha on niillä], mikään ei horjuta heitä [*He eivät kompastu mihinkään].

Tässä jakeessa piilee suuri lupaus myös omaan aikaamme: Rauhan saa, jos rakastaa Jumalaa ja on kuuliainen Hänen lakejaan kohtaan.

166. Herra, minä luotan siihen, että Sinä pelastat minut [*Minä odotan pelastusta Sinulta, Herra,]. Minä [*ja] teen Sinun käskyjesi mukaan. 167. Minä pysyn uskollisesti Sinun liitossasi, se on minulle ylen rakas. [*Sieluni noudat- taa sinun todistuksiasi; minä rakastan niitä suuresti.] 168. Minä noudatan Sinun liittosi säädöksiä - missä kuljenkin [*asetuksiasi ja todistuksiasi], olen Sinun edessäsi [*sillä kaikki tieni ovat Sinun edessäsi].

"Suuri rauha on niillä, jotka rakastavat sinun opetustasi." - on totta yhä vielä tänäänkin. Emme löydä niin syvää ja valloittavaa rauhaa mistään muualta, kuin Jumalan rakkaudesta ja Hänen läsnäolostaan. Vain Jumalalta tulee apu kaikkiin arkielämän paineisiin. Hän suo meille täyden levon ja varmuuden.

Voimme kirjoittajan mukaan odottaa pelastusta Jumalalta, Häneltä, joka on Luojamme ja tuntee koko elämämme läpikotaisin. Päivän tekstimme päättyy osuvasti sanoihin *"kaikki tieni ovat Sinun edessäsi."* - Voimme ymmärtää, että myös meidän tiemme ja koko elämämme on täysin Hänen käsissään ja Hänen varassaan. Hän pitää meistä huolen!

Psalmi 119:169-176

Jumalan sanassa on turva ja lohdutus

Olemme käyneet pitkän taipaleen läpi yhdessä Psalmin 119 kanssa. Raamatun pisin luku on sisällöltään rohkaiseva ja kannustava, ja se opastaa meitä turvautumaan aina Jumalaan ja Hänen ikuiseen sanaansa.

Luvun lopussa kirjoittaja pyytää Jumalaa kuulemaan häntä, ja vain siksi, että hän voisi ylistää Jumalan nimeä elävien maassa. Kun pyydät Jumalan siunauksia elämäsi, ajatteletko milloinkaan, miksi niin teet? Voisiko se tuottaa kiitosta ja kunniaa Jumalan nimelle elämäsi kautta? Se on mahdollista, kun Hän kuulee ja auttaa meitä niin ymmärryksessä, kuin teoissammekin.

- *"Rukoilemme, että vaeltaisitte Herran arvon mukaisesti ja Hänelle kaikessa mieliksi ja että kantaisitte hedelmää kaikissa hyvissä teoissa ja kasvaisitte Jumalan tuntemisessa. Vahvistakoon Hän teitä kirkkautensa väkevyyden mukaisesti kaikella voimalla olemaan kaikessa kestäviä ja pitkämielisiä."* Kol.1:10-11

"Taw"

169. Nousekoon [*Tulkoon] huutoni Sinun eteesi, Herra! Anna minulle ymmärrystä(, tee) [*ymmärrys] sanasi mukaan! 170. Tulkoon (minun) avunpyyntöni [*anomiseni] Sinun eteesi - pelasta minut(, tee) lupauksesi mukaan! [*sanasi mukaan.] 171. Kummutkoon ylistys huuliltani: [*Vuodattakoot huuleni ylistystä,] Sinä opetat minulle määräyksesi [*lakisi]. 172. Laulakoon suuni Sinun lupauksistasi [*Puhukoon kieleni Sinun sanaasi], sillä käskysi ovat hyvät ja oikeat [*kaikki Sinun käskysi ovat vanhurskaita]. 173. Olkoon Sinun kätesi minun apuni, olenhan valinnut Sinun säädöksesi [*asetuksesi]. 174. Herra, sitä minä toivon, että pelastat minut. [*Minä ikävöin pelastusta sinulta, Herra, ja] Sinun lakisi antaa minulle ilon [*opetuksesi on minun ihastukseni]. 175. Anna

minun [*Saakoon sieluni] elää ja ylistää Sinua, Sinun päätöksesi olkoot minun tukenani [*tuomiosi auttakoot minua]. 176. Minä olen kuin eksynyt [*eksyksissä kuin kadonnut] lammas. Etsi minut! [*palvelijaasi, sillä] Sinun käskyjäsi minä en unohda.

Psalmin kirjoittaja ei hävennyt tunnustaa tunteitaan kirjoittaessaan laulunsa säkeitä. *Minä ikävöin, kaipaan, odotan, riemuitsen, ja ihastun Sanoistasi.* Voisiko nämä olla myös meidän kokemia tuntemuksia Sanansa äärellä?

Kirjoittaja tunsikin myös välillä olevansa eksyksissä. Miten lohdullista on se, että hurskain ja parhainkin Raamatun kirjoittaja koki tarvitsevansa Jumalan kaitsetta ja apua! Jos he tarvitsivat silloin Jumalaa, paljon enemmän tarvitsemme me, jotka elämme tässä pahassa ajassa.

- *"Tutki minua, Herra, ja pane minut koetukselle, puhdista sisimpäni ja sydämeni."* Ps.26:2*
- *"Herra, Sinä olet minut tutkinut ja Sinä tunnet minut. Sinä tiedät, milloin minä istun ja milloin nousen, Sinä ymmärrät ajatukseni kaukaa. Polkuni ja makuusijani Sinä olet vaaksalla mitannut, kaikki minun tieni ovat Sinulle tutut. Minun kielelläni ei ole sanaakaan, jota sinä, Herra, et täysin tuntisi. Edestä ja takaa Sinä olet minut saartanut, olet laskenut kätesi päälleni. Tämä tieto on minulle ylen ihmeellinen, niin korkea, etten voi sitä käsittää. Minne voisin mennä sinun Henkesi ulottuvilta, minne paeta kasvojesi edestä? Jos nousisin taivaaseen, Sinä olet siellä, jos tekisin vuoteeni tuonelaan, sielläkin Sinä olet. Jos kohoaisin aamuruskon siivin ja asettuisin asumaan meren ääriin, sielläkin Sinun kätesi minua johtaisi, Sinun oikea kätesi pitäisi minusta kiinni. Ja vaikka sanoisin: 'Pimeys peittääköön minut, ja valo ympärilläni muuttukoon yöksi', ei pimeyskään kätkeisi minua Sinulta, vaan yö valaisisi kuin päivä, pimeys olisi kuin valo."* Ps.139:1-12*

Psalmi 120:1-5

Rauhaa kaipaavan rukous

Psalmit 120-134 kutsutaan "pyhiinvaelluslauluiksi" tai "nousujen lauluiksi". Psalmissa 120 kuvataan pyhiinvaltajien saapumista Jerusalemiin, ja muissa psalmeissa liikutaan kohti pyhää temppeliä, jolloin samalla kuvaillaan Jumalan eri luonteenpiirteitä.

Psalmin kirjoittaja oli harmissaan valehtelijoista ja heidän petollisista puheistaan. Kuitenkin hän turvasi Herraan, pyysi Häneltä apua - hän tiesi kokemuksesta, että Jumalaan turvaaminen on parempi, kuin kosto.

1. Matkalaulu. {Kirj.: "Nousujen laulu", "Askelmien laulu". Näitä psalmeja laulettiin kuljettaessa juhliille Jerusalemiin, mahdollisesti myös temppelin askelmia}

Herraa minä ahdingossani [*ahdistuksessani] huudan, ja Hän vastaa minulle.

2. Herra, pelasta minut [*minun sieluni] valehtelijoiden käsistä [*valheellisilta huuilta], varjele (heidän) petollisilta puheiltaan [*petolliselta kieleltä]. 3. Mitä (kaikkeaa) Herra sinulle antaakaan [+ja mitä siihen lisää], sinä valehtelija! [*petollinen kieli:] 4. Teräviä nuolia soturin jousesta, tulisia, polttavia [*ja kinsteripensaan tulisia] hiiliä!

5. Voi minua! Olen [*minä asun] muukalaisena Mesekissä, asun Kedarin leireissä. [*oleskelen Keedarin teltojen keskellä!] 6. Liian kauan olen [*on sieluni] (jo) asunut täällä [*niiden seurassa], missä kaikki [*jotka] vihaavat rauhaa. 7. Minä tahdon rauhaa, mutta jos sanankin sanon, he ryhtyvät sotaan [*he ovat valmiit sotaan].

Rauhanrakentamisen päämääränä on tehdä molemmista osapuolista voittajia, toisin, kuin sodankäynnissä. Rauhanrakentaminen on Jumalan tapa toimia, ja siksi meidänkin tulisi tavoitella sitä kaikin voimin, rukouksen hengessä.

- *”Älkää kostako kenellekään pahaa pahalla. Pyrkikää siihen, mikä on hyvää kaikkien ihmisten silmissä. Jos on mahdollista ja **jos se teistä riippuu, eläkää rauhassa** kaikkien ihmisten kanssa.” *Room.12:17-18*
- *”Lihan mieli on kuolema, mutta **Hengen mieli** on elämä ja **rauha**.” *Room.8:6*
- *”**Tavoitelkaamme** siis sitä, mikä edistää **rauhaa** ja keskinäistä rakentumistamme.” *Room.14:19*
- *”**Pyrkikää rauhaan kaikkien kanssa** ja pyhitykseen, sillä ilman sitä ei kukaan ole näkevä Herraa.” *Hepr.12:14*
- *”Pukeutukaa siis te, jotka olette Jumalan valittuja, pyhiä ja rakkaita, sydämelliseen armahtavaisuuteen, ystävällisyyteen, nöyryyteen, lempeyteen ja pitkämielisyyteen. Kärsikää toinen toistanne ja antakaa toisilenne anteeksi, jos jollakulla on moitetta toista vastaan. Niin kuin Herra on antanut teille anteeksi, niin antakaa tekin. Mutta kaiken tämän lisäksi pukeutukaa rakkauteen, joka on täydellisyyden side. Vallitkoon teidän sydämissänne Kristuksen rauha, johon teidät myös on yhdessä ruumiissa kutsuttu, ja olkaa kiitollisia!” *Kol.3:12-15*

Saamme elää toisinaan erilaisissa ympäristöissä. Miten usein saatammekaan kaivata Herran läsnäoloon pilkkaavien, nurjien ja pahaa puhuvien ihmisten keskeltä. Jumalattomien toivottomuus ja tarkoituksettomuus on usein säälitävää. Turhamaisuudessaan he ajautuvat yhä syvemmälle sisäiseen kurjuuteensa. He kyllä nauravat ja ilakoitsevat, mutta sisin on tyhjä. Ihminen tarvitsee Hengen täyteyttä, Jumalan läsnäoloa ja johdatusta. Vain Häneltä tulee apu ja elämän todellinen yltäkylläisyys ja sisimmän rauha.

Psalmi 121:1-8

Herra on varjelijasi

Kymmeniä vuosia uskossa olleet tietävät jo elämän kokemuksesta, että todellinen apu tulee Jumalalta. Hänen apunsa on parasta, koska Hän tietää, mitä me tarvitsemme. Miten suloiset lupaukset pitääkään sisällään tämä psalmi varjeluksesta ja siitä, miten Hän valvoo eikä väisty viereltämme.

- *”Sitä, joka tulee Minun luokseni, Minä en ikinä heitä ulos.” *Joh.6:37*
- *”Herra auttaa heitä ja vapauttaa heidät, vapauttaa jumalattomista ja pelastaa heidät, sillä he turvaavat Häneen.” *Ps.34:40*

1. Matkalaulu.

Minä kohotan katseeni [*nostan silmäni] vuoria kohti. Mistä saisin avun [*mistä minulle tulee apu]? 2. Minä saan avun [*Apu minulle tulee] Herralta, Häneltä, joka on luonut taivaan ja maan [*taivaan ja maan Luojalta].

3. Herra [*Hän] ei anna sinun jalkasi horjua, väsymättä Hän varjelee [*sinun varjelijasi ei torku]. 4. Ei Hän väsy, ei Hän nuku, Hän on Israelin turva. [*Katso, Hän, joka Israelia varjelee, ei torku eikä nuku.]

5. Hän on suojaava varjo [+sinun oikealla puolellasi], Hän on vartijasi [*varjelijasi], (Hän ei väisty viereltäsi.) 6. Päivällä ei aurinko vahingoita sinua eikä kuunvalo yöllä.

7. Herra varjelee sinut kaikelta pahalta [*kaikesta pahasta], Hän suojelee (koko) elämäsi [*varjelee sinun sielusi]. 8. Herra varjelee (kaikki sinun askeleesi, sinun) lähtösi ja tulosi [*lähtemisesi ja tulemisesi] nyt ja aina [*nyt ja ikuisesti].

Tämä psalmi kuvaa myös sitä, miten Jumala varjelee omaa valintaansa Israelia. Niin usein, kun tuo kansa on tuhottu, se aina nousee ja kukoistaa! Vähäinen ja uppiniskainen kansa pysyy, koska se on Jumalan valinta. Ihmisten heikkoudessa tulee esiin Jumalan väkevyys. Hänen suunnitelmansa toteutuvat vajavaisuuksistamme huolimatta. Muistamme, miten Pietarista tuli alkuseurakunnan johtaja, ei siksi, että hän kielsi Jeesuksen, sadatteli ja hosui miekalla, - vaan siksi, että Jeesus oli valinnut hänet! Jumalan suunnitelma on suurempi, kuin heikkoutemme. - Lohduttakoon tämä meitä, sillä Hän toteuttaa suunnitelmansa meissä epäonnistumisistamme huolimatta.

Psalmi 122: 1-9 'Rukoilkaa rauhaa Jerusalemlle'

"Ilo Herrassa on teidän väkevyytenne"! (Neh.8:10) - Kuinka sykähtääkään sydämessä, kun jälleen koronakriisin jälkeen kuulemme, että voimme kokoontua yhteen Herran seurakuntana rukoilemaan, kiittämään Herraa, ja pääsemme kohtaamaan uskonveljiä ja sisaria! Jumalan läsnäolo ilahduttaa aina uskovia, ja mikä olisi sen parempaa, kuin kohdata Jumala yhdessä seurakuntana! Lähellä Jumalaa iloitsee Hänen läsnäolostaan ja silloin yleensä ihminen on innokas rukoilemaan ja ylistämään myös seurakunnan keskellä. Asenne Jumalaa kohtaan ratkaisee, miten suhtaudumme Jumalan palvomiseen ja Hänen seurakuntaansa kohtaan. Seurakunnasta voi iloita, vaikka olisi itse estynyt tulemaan paikanpäälle.

Matkalaulu. Daavidin psalmi. [*Daavidin matkalaulu.]

Ilo valtasi minut, kun kuulin sanan: Me lähdemme Herran huoneeseen! [*Minä iloitsin, kun minulle sanottiin: "Menkäämme Herran huoneeseen."]

2. Nyt seisomme porteillasi [*jalkamme seisoivat sinun porteissasi], Jerusalem. 3. Jerusalem, olet kaupunkimme, tänne kansamme kokoontuu [*Sinä, Jerusalem, olet rakennettu kaupungiksi, joka on täysin yhtenäinen. {Kirj.: "liitetty itsensä kanssa yhteen".}], 4. tänne vaeltavat heimomme, Herran heimot [*Sinne nousevat sukukunnat, Herran sukukunnat], täällä, niin kuin on [+Israelille] säädetty, Israel kiittää Herran nimeä [*kiittämään Herran nimeä]. 5. Täällä jaetaan oikeutta Daavidin suvun istuimilla [*Sillä siellä ovat tuomioistuimet, Daavidin huoneen istuimet].

Tuomioistuimilla tarkoitettiin oikeuden kokoontumispaikkoja kaupungin porteilla, joissa jaettiin oikeutta ja tuomioita. Kaupungin porteissa saatettiin esittää myös puheita ja lausua profetioita. (Neh.8:1, Jer.17:19-20)

6. Ole tervehditty, Jerusalem [*Rukoilkaa rauhaa Jerusalemlle]! Olkoon rauha sinulla ja ystävilläsi [*Ne, jotka sinua rakastavat, saavat levon ja rauhan]. 7. Vallitkoon rauha muureillasi ja hyvinvointi linnoissasi. [*Olkoon hyvinvointi muuriesi sisällä, rauha linnoissasi!]

8. Veljeni ja ystävieni tähden toivotan sinulle rauhaa [*tahdon lausua: olkoon sinulla rauha, vallitkoon sinussa rauha].

Kirjoittaja ei rukoillut vain itselleen rauhaa ja menestymistä, vaan hän ajatteli myös perhettään ja ystäviään Jerusalemissa. Psalmia voikin nimittää esirukouspsalmiksi toisten puolesta. Onkin tärkeää rukouksessa, että rukoilee myös toisten-, eikä vain omien asioiden puolesta. Kenen puolesta sinä tänään rukoilisit?

9. Herran, Jumalamme, huoneen tähden rukoilen sinulle menestystä [*tahdon etsiä sinun parastasi].

Siunaatko sinä Israelia? Tunnetko sydämässäsi palon, joka hehkuu Jumalan valintojen puolesta? Siunatessamme Jumalan omaisuuskansaa, saamme myös itsellemme siunauksen.

Rukoilkaamme rauhaa Jerusalemile, koska rauha, jota näissä jakeissa rukoillaan Jerusalemile, on paljon enemmän kuin pelkkä rauha kansakuntien keskellä. Se viittaa myös eheyteen, terveyteen, oikeuden vallitsemiseen, vaurauteen ja varjelukseen. Maailmasta ei löydy tällaista elämää ja yltäkylläisyyttä. Se on siunattu läheisyys Jeesuksen kanssa. Ainoastaan Hänellä on tarjota nuo jumalliset siunaukset ja rikkaudet ihmisen elämään.

Onkin tärkeää, että löydämme ensin sovinnon Jumalan kanssa, sillä Hänestä kumpuaa voima ja tahto sovintoon ja rauhaan myös muiden ihmisten kanssa. Hän vaikuttaa tahtomista ja tekemistä. Sovinto Jumalan kanssa on myös tie mielenrauhaan, jossa koemme riittävyttä ja levollisuutta.

Tänään olemme saavuttaneet 700 palstakirjoituksen etapin! Kiitän Jumalaa siitä, että Hän on auttanut ja ollut uskollinen ja armollinen. Kiitän myös teitä lukijat, jotka luette, rukoilette ja rohkaisette minua - vähäistä Herran palvelijaa. Siunatkoon teitä taivaan Jumala – Jeesuksen rakkaassa nimessä! Antakoon Hän meille voimaa jokaisen päivän haasteisiin!

- Teitä jokaista lämpimästi siunaten, Pasi

Psalmi 123: 1-4 'Halveksittujen avunpyyntö'

Tämä psalmi kuvaa asemaamme suhteessa Jumalaamme. Hänen edessään meidän tulee olla nöyriä ja pieniä. Ihmisen osa on anoa armoa, sillä Jumala on sulkenut meidät tottelemattomuuteen ja synnin vankilaan. Kuitenkin Hän tahtoo armahtaa jokaista syntejään katuvaan ja Hänen edessään nöyryvää ihmistä.

- *"Jumala on näet sulkenut kaikki tottelemattomuuteen, että Hän kaikkia armahtaisi." *Room.11:32*
- *"Raamattu on sulkenut kaiken synnin alaisuuteen, että se, mikä oli luvattu, annettaisiin uskosta Jeesukseen Kristukseen niille, jotka uskovat. {Tai: "Jeesuksen Kristuksen uskosta".}" *Gal.3:22*

Matkalaulu. Sinun puoleesi [*minä nostan silmäni Sinua kohti], joka olet [*asut] taivaissa, minä kohotan katseeni.

2. Niin kuin orjien silmät tarkkaavat isännän kättä [**Katso, niin kuin palvelijoiden silmät katsovat heidän isäntiensä kättä*], niin kuin orjattarien [**palvelijattaren*] silmät tarkkaavat emännän kättä, niin me odottaen katsomme Herraan, Jumalaamme [**niin meidän silmämme katsovat Herran, meidän Jumalamme, puoleen*], kunnes Hän armahtaa meitä.

3. Armahda, Herra, armahda meitä! Jo kauan meitä on väheksytty [**sillä kylliksi olemme jo saaneet*], 4. kylliksi olemme jo kokeneet itsevarmojen ivaa ja ylimielisten pilkkaa [**Sielumme on jo saanut aivan kyllikseen ylimielisten pilkasta, ylpeitten ylenkatseesta*].

Ylimielisten ja ylpeiden ihmisten halveksunta oli niin kovaa, että psalmin kirjoittajan oli vaikea kestää sitä. Kuitenkin hän odotti Jumalan apua joka hetki. Hän tiesi, että kun Herra armahtaa häntä, silloin myös paha saa palkkansa.

Silmien suuntaaminen ja katseen nostaminen ovat Raamatun kielikuvia siitä, miten voimme ohjata mieleemme maailmaa ja ajatuksiamme voimakkaasti hengellisyyteen ja itseensä Jumalaan. Monet vertauskuvat nousevat eletystä ajasta ja sen tapahtumista. Orjien anova katse kertoo langenneen ja tuomitun Israelin pyytämisestä vapauteen ja palvelemaan Herraa. Valitettavan usein ihminen havahtuu synteihinsä vasta tuomion hetkellä. Miksi vihoittaisimme Jumalan mielen? Miksi murehduttaisimme Pyhää Henkeä? - Kun olemme heikkoja ja syntisiä, meidän tulee olla Hänen edessään nöyrästi rukoillen armoa.

- *"Mutta publikaani seisoi taempana eikä tohtinut kohottaa katsettaan taivasta kohti vaan löi rintaansa ja sanoi: 'Jumala, ole minulle syntiselle armollinen.' Minä sanon teille: hän meni kotiinsa vanhurskautettuna, tuo toinen ei. Sillä jokainen, joka itsensä ylentää, se alennetaan, mutta joka itsensä alentaa, se ylennetään." *Luuk.18:13-14*

Psalmi 124: 1-8 'Herra on auttajamme'

Jumalan voiman ja avun tunnustaminen ei ollut Daavidille vaikeaa. Hän eli Jumalan läsnäolossa ja hän sai usein nähdä, miten Herra auttoi häntä kaikissa ahdistuksissa ja vaikeuksissa. Ellei Herra olisi auttanut, vihollinen olisi tuhonnut hetkessä hänet.

Matkalaulu. Daavidin psalmi [*Daavidin matkalaulu].

Ellei Herra olisi ollut puolellamme - näin sanokoon Israel - 2. ellei Herra olisi ollut puolellamme, kun viholliset hyökkäsivät kimppuumme [*ihmisten noustessa meitä vastaan], 3. meidät olisi nieltä [*he olisivat nielleet meidät] elävältä. Kun heidän vihansa myrsky nousi, [*vihansa syttyi meitä kohtaan.] 4. [+Silloin] vedet olisivat meidät vieneet [*huhutoneet meidät mukanaan], tulvan aallot peittäneet [*virta olisi tulvinut sielumme yli], 5. vyöryvät [*kuohuvat] vedet hukuttaneet [+meidät].

6. Ylistetty [*Kiitetty] olkoon Herra! Hän [*joka] ei antanut meitä heidän hampaittensa raadeltaviksi. 7. Me pääsimme [*Meidän sielumme pääsi] pakoon kuin lintu pyytäjän paulasta [*pyydystäjien ansasta]. Paula katkesi [*Ansa särkyi], ja me pääsimme irti [*pakoon]. 8. Meidän auttajamme on Herra [*apumme on Herran nimessä], Hän [*Hänen], joka on luonut [*tehnyt] taivaan ja maan.

Kiitollisuus on yksi Raamatun tärkeistä teemoista. Se onkin tie elämänmyönteisyyteen ja Jumalan hyvyyden näkemiseen. *"Kiittäkää joka tilassa"* - Raamatun neuvo tuntui olevan Daavidille itsestäänselvyys. Hän kiitti, palvoi ja ylisti aina Herraa - ahdinkojenkin aikana. Voisimmeko me tehdä samoin?

”Ylistä (tai kiitä -38) Herraa, minun sieluni, ja kaikki mitä minussa on, Hänen pyhää nimeään. Ylistä Herraa, minun sieluni, äläkä unohda, mitä hyvää Hän on tehnyt.” *Ps.103:1-2*

Ylivoimaisen vaikeissa tilanteissa koemme ahdistusta, olotilaa, kuin häkkiin vangittu lintu. Jumalan avulla kuitenkin löytää ulospääsyn ja tien vapauteen ulkoisista tilanteista huolimatta. Hän, joka on luonut kaiken olemassa olevan, Hän myös kykenee ratkaisemaan suurimmatkin ongelmat elämässämme. Meidän tulee vain turvata Häneen ja etsiä Hänen apuaan.

Psalmi 125:1- 5 ‘Rauha Israelille’

Mietitkö koskaan todellista elämäsi perustaa? Paljonko luotat ja rakennat oman ymmärryksesi varaan? Herraan luottaminen ja turvaaminen niin hyvinä, kuin vaikeina aikoina, on yksi elämässämme opittava asia. Luottamus on uskoa, johon Jumala mielellään vastaa ja Hän auttaa, lujittaa ja rohkaisee jokaista, joka turvautuu Häneen.

Matkalaulu.

Kuin Siionin vuori on Herraan luottava kansa, [*Jotka Herraan turvaavat, ovat kuin Siionin vuori.] se ei horju vaan kestää iäti [*ikuisesti]. 2. (Niin kuin) vuoret ympäröivät Jerusalemia, niin suojaa Herra [*Herra ympäröi] kansaansa nyt ja aina [*ikuisesti]. 3. Siksi ei vääryyden valtikka pysy oikeamielisten maassa [*Jumalattoman valtikka ei pysy vanhurskaiden arpaosan yllä,] eikä vanhurskas joudu tarttumaan vääryyden töihin [*etteivät vanhurskaat ojentaisi käsiään vääryyteen].

Ihmismieli taipuu mitä kummallisimpiin ja luonnottomampiin aatteisiin ilman vakauttavaa tekijää ja moraalia. Voim-

me nähdä, miten Jumalan säätämukset, lait ja asetukset ovat tuoneet koko maailmaan vakautta ja pysyvyyttä. Hän on iankaikkinen ja muuttumaton. Siksi Hänen neuvonsa ovat viisaat, pysyvyyttä rakentavat ja elämää parhaiten ylläpitävät. Vaikka muuttaisimme lait ja asetukset, Jumala ei niistä muutu. Ihmisen syntisyys repii usein maahan Jumalan tahdon mukaiset ihanteet maanpäällä, mutta paha saa vallita vain niin kauan kuin Jumala sen sallii. - Johdonmukaisen ja vakaan elämän salaisuus on yhä tänäänkin luottamuksessa Jumalaan ja Hänen Sanaansa.

4. Herra, palkitse hyvät hyvällä [*tee hyvää hyvälle], oikeamieliset oikeudella [*sydämeltään oikeamielisille]. 5. Herra, tuhoa ne, jotka eksyvät kierouden poluille [*Mutta ne, jotka poikkeavat mutkaisille teilleen, Herra vieköön pois yhdessä väärintekijöiden kanssa]. Hävitä vääryyden tekijät [*Rauha Israelille]!

Sydämeltään oikeamieliset ovat Jumalalle aina mieluisia. Läpi Raamatun kajastaa toivottu muutos, joka on sisäistä muuttumista enemmän, kuin ulkonaisia hurskaita tekoja. Yli kaiken kannattaakin varjella omaa sydämen asennetta, sillä se vaikuttaa suuresti elämäämme. Katkera ja nurja ihminen joutuu elämään synkkää elämäänsä, kun taas elämänmyönteinen ja armoa todeksi elävä saa tuntea Jumalan rauhaa, levollisuutta, iloa ja johdatusta elämässään.

- *"Hyvä ihminen tuo sydämensä hyvyyden varastosta esiin hyvää, ja paha ihminen tuo sydämensä pahuuden varastosta esiin paha, sillä sydämen kyllyydestä suu puhuu." *Luuk.6:45*
- *"Yli kaiken varottavan varjele sydämesi, sillä sieltä elämä lähtee." *San.4:23*
- *"Voi teitä, kirjanoppineet ja fariseukset, te tekopyhät! Te puhdistatte maljan ja vadin ulkopuolelta, mutta sisältä ne ovat täynnä riistoa ja hillittömyyttä. Sinä sokea fariseus, puhdistas ensin maljan sisäpuoli, jotta sen ulkopuolikin puhdistuisi!" *Matt.23:25-26*

Psalmi 126: 1-6 'Kyynelin kylvetään, riemuiten leikataan'

Palauta meidät ennallemme - on rukous Jumalan mieleen. Luomistyön puhtaus ja pyhyys on saavutettavissa Jeesuksen veren kautta - uskoessamme Häneen. Juuri Hänessä meidät ennalleen asetetaan Jumalan eteen pyhinä ja puhtaina. - *Katso, Jumalan Karitsa, joka pois ottaa maailman synnin!* - Niin kuin Herra käänsi Siionin kohtalon, pelastaa Hän meidätkin! *Iloitse, ääneen riemuitse! Sinun pelastajasi tulee!*

Matkalaulu. Kun Herra käänsi Siionin kohtalon, se oli meille kuin unta [*olimme kuin unta näkevät]. 2. Silloin suumme hersyi naurua [*täyttyi naurusta] ja riemu kajahti huuliltamme [*ja kielemme riemusta]. Silloin sanoivat vieraat kansat [*sanottiin kansojen keskuudessa]: "Suuret ovat Israelin Herran teot [*Herra on tehnyt suuria heitä kohtaan]!" 3. (Totta!) Suuret ovat meidän Herramme teot [*Herra on tehnyt suuria meitä kohtaan], niistä me saamme iloita. [*ja siitä me iloitsemme!]

4. Herra, käännä jälleen meidän kohtalomme [*palauta meidät ennallemme] niin kuin aina tuot vedet Negevin kuiviin uomiin [*niin kuin uomat täyttyvät vedellä Negevissä]. 5. Jotka kyynelin kylvävät, ne riemuiten korjaavat [*leikkaavat]. 6. Jotka itkien menevät kylvämään vakkaansa kantaen [*Joka itkien lähtee matkaan kylvösiementä vieden], ne [*se] riemuiten palaavat kotiin lyhteet sylissään [*palaa lyhteitään kantaen].

Kylvämisen ja niittämisen laki toimii ihmiselämässä - niin vähässä, kuin isoissakin asioissa. Pelkästään mieleemme ja henkeemme kylvämämme asiat ja asenteet tuottavat sitä hedelmää, mitä kylvämme. Nurjuus, katkeruus, kateus ja ylpeys tuottavat raakaa pahuutta, joka myrkyttää myös ympäröivien ihmisten elämää. Lempeys, laupeus, elämänmyönteisyys ja rauhan rakentaminen taas

synnyttävät yhteyttä, rakkautta, hyvyyttä ja vapautta. Mitä sinä kylvät sydämeesi ja ympäröiviin ihmisiin? Millaiset vaikutukset sinusta jää toisille ihmisille?

- *"Tulkoon teidän lempeytenne kaikkien ihmisten tietoon."*
**Filip.4:5*
- *"Kiitos Jumalalle, joka aina kuljettaa meitä Kristuksen voittosaatossa ja meidän kauttamme joka paikassa tuo ilmi Hänen tuntemisensa tuoksun! Mehän olemme Kristuksen tuoksu Jumalalle niin pelastuvien kuin kadotukseen joutuvienkin joukossa. Toisille se on kuoleman haju kuolemaksi, toisille elämän tuoksu elämäksi."* *2.Kor.2:14-16
- *"Onhan selvää, että te olette Kristuksen kirje, meidän palvelutyöllämme kirjoitettu, ei musteella vaan elävän Jumalan Hengellä, ei kivitaluihin vaan sydämen lihataluihin."* *2.Kor.3:3

Jumalan voima on eheyttävää ja ylittää ymmärryksemme. Edes syvin suru ei ole pysyvää. Kyynelemme saattavat olla siemeniä, joista kasvaa jonain päivänä iloa ja riemua - kenties sinä päivänä, jona ymmärrämme, miksi jouduimme käymään suuren ahdingon läpi. Kärsivällisyys ja odotus palkitaan, sillä Jumalan suuri elonkorjuu on pian käsillä.

*"...Ja kerran ymmärrämme luonas siellä;
on tiesi kalliimpi kuin mikään muu...!"*

Psalmi 127: 1-5 'Lapset ovat Herran perintö'

Kuinka totta ovatkaan Jeesuksen sanat: *"Ilman Minua ette voi mitään tehdä."* - Salomo sai Jumalalta viisautta ja hän ymmärsi, että ilman Jumalaa ei voi rakentaa mitään pysyvää. Edes omaan ymmärrykseen ei voi luottaa, vaikka olisimme kuinka viisaita. Olemme ja elämme Herran varassa. Siksi Hänen edessään tulee olla nöyrä ja kunnioittava.

- *"Ei ole ihmisellä muuta onnea kuin syödä ja juoda ja antaa sielunsa nauttia hyvää vaivannäkönsä ohessa. Mutta tästäkin minä tulin näkemään, että se tulee Jumalan kädestä. **'Sillä kuka voi syödä ja kuka voi nauttia ilman Minua?'** sanoo Herra. Ihmiselle, joka on Hänelle mieleen, Hän antaa viisautta, tietoa ja iloa, mutta syntiselle Hän antaa työksi koota ja kartuttaa omaisuutta annettavaksi sille, joka on Jumalalle mieluinen. Sekin on turhuutta ja tuulen tavoittelua."* *Saarn.2:24-26

[+Salomon] Matkalaulu. Salomon psalmi.

Jos Herra ei taloa rakenna, turhaan näkevät rakentajat vaivaa. Jos Herra ei kaupunkia vartioi [*varjele], turhaan vartija valvoo.

Perhe ilman Jumalaa ei koskaan voi kokea sitä hengellistä sitoutumista, jolla vain Jumala voi siunata avioliiton. Kaupunki taas ilman Jumalaa turmeltuu sisältäpäin pahuutensa takia. Jumalaa ei tulisi milloinkaan ja mistään jättää ulkopuolelle. Ilman Häntä kaikki saavutuksemmekin ovat turhia ja katoavat merkityksettöminä taivaan tuuliin. Jumalassa on suuri siunaus ja menestymisen salaisuus. Siksi Hänen tulisi olla aina ensimmäisenä elämässämme.

2. Turhaan te nousette varhain, turhaan valvotte myöhään [*istutte yömyöhään] ja raadatte leipänne tähden [*murehtien leipänne]. Yhtä lailla Herra antaa omilleen, vaikka he nukkuisivat [*Hän kyllä antaa ystävälleen unen].

Ahkeroiminen inhimillisesti ei ole väärin. Voimme osoittaa myös sillä kunnioitusta Jumalaa kohtaan (Snl.31:10-29). Liiallinen yrittäminen taas saattaa olla kyvyttömyyttä luottaa Jumalan huolenpitoon. Tarvitsemme lepoa ja virvoitusta, mutta tämä jae ei ole kuitenkaan veruke laiskuudelle. (Snl.18:9) Tasapainoinen elämä syntyy luottamuksesta Jumalaan – silloinkin kun lepäämme.

3. [+Katso,] Lapset ovat Herran [*Herralta saatu] lahja, kohdun hedelmä on Hänen antinsa [*kohdun hedelmä on palkka]. 4. Kuin nuolet soturin [*sankarin] kädessä ovat nuorena saadut lapset [*nuoruudessa saadut pojat]. 5. Onnellinen se mies, jonka viini on nuolia täynnä! Hän ei jää tappiolle [*joudu häpeään], kun hän kaupunginportissa käräjöi vihamiestensä kanssa [*kun puhuvat portissa vihollistensa kanssa].

Lapset ovat lahja. Sen ymmärtää yhä vanhemmaksi tultuaan. Uusi elämä on ihme ja valtava kokemus, mutta kuinka kasvattavaa ja opettavaista onkaan nähdä oman lapsensa kasvavan ja kehittyvän. Heissä näkyy elämän jatkuvuus ja Jumalan arvostus. Lasten kasvaminen ja elämä antaa myös kuvaa omasta olemuksestamme suhteessa taivaalliseen Isäämme, jonka edessä olemme usein avuttomia räpäleitä. Kuitenkin Hän hoivaa, rakastaa ja kasvattaa meitä, että voisimme olla Hänen palvelijoitaan.

- *”Jos siis te, jotka olette pahoja, osaatte antaa lapsillenne hyviä lahjoja, kuinka paljon enemmän teidän taivaallinen Isänne antaa hyvää niille, jotka sitä Häneltä anovat.”*
*Matt.711

Psalmi 128: 1-6 'Herraa pelkävää siunataan'

Tämän päivän psalmissa puhutaan onnellisuudesta ja sen löytämisestä. Mikäli tahtoo viettää elämänsä hyvillä mielin ja onnellisena, se löytyy Jumalan läsnäolosta, Hänen tahtonsa ja valtakuntansa etsimisestä. Kun minä ja mielipiteeni vähenevät ja Jeesus ja Hänen luonteen piirteet saavat kasvaa minussa, huomaan löytäneeni yltäkylläisen ja onnellisen elämän. Hänen paimenuutensa alla minulta ei mitään puutu.

- *"Minun onneni on olla lähellä Jumalaa." {Kirj.: "Jumalan läheisyys on minulle hyväksi".} *Ps.73:28*
- *"Luota Herraan ja tee hyvää, asu maassa ja noudata totuutta. Olkoon ilosi Herrassa, niin Hän antaa sinulle mitä sydämesi pyytää. **Anna tiesi Herran haltuun ja luota Häneen**, niin Hän sen tekee." *Ps.37:3-5*

Matkalaulu.

Onnellinen se [*Autuas on jokainen {sana 'autuas' tarkoittaa kirjaimellisesti "Jumalan hyväksynnän sisäpuolella olevaa"}], joka pelkää Herraa, se, joka vaeltaa Hänen teitään. 2. [+Sinä] Saat nauttia työsi [*käättesi työn] hedelmistä, hyvä on osasi, sinä onnellinen [*Onnellinen olet sinä, sinun käy hyvin]! 3. Vaimosi, sinun talosi emäntä, kukoistaa kuin viiniköynnös [*Vaimosi on kuin hedelmällinen viiniköynnös huoneesi perällä], lapsia on pöytäsi ympärillä kuin oliivipuun juurella vesoja [*lapsesi kuin öljypuun taimet pöytäsi ympärillä]. 4. Tällaisen siunauksen ja onnen saa mies [*Katso, näin siunataan miestä], joka pelkää Herraa.

Jumalan sanan arvoihin kuuluvat rakkaus, palveleminen, rehellisyys, vilpittömyys ja rukous. Nämä arvot tukevat kaikkia ihmissuhteita, mutta perheen keskellä ne ovat

elintärkeitä. Jumalan sanan lukeminen ja kuuliaisuus sitä kohtaan auttaa rakentamaan perhettä hyvään suuntaan.

5. Siionin Herra siunatkoon sinua! [*Herra siunatkoon sinua Siionista,] Koko elämäsi ajan sinä näet, kuinka Jerusalemin kukoistaa [*niin että saat katsella Jerusalemin menestystä kaikkina elinpäivinäsi], 6. sinä saat nähdä lastesi lapset. Rauha (ja menestys) Israelille!

Psalmi on kielikuvaa Jumalan tuomasta siunauksesta ja menestymisestä. Elämän tarkoitus ei ole etsiä onnea ja menestystä, vaan elää elämänsä lähellä Jumalaa. Sitä seuraa onni ja menestys ja lopulta ikuinen elämä. Omista tavoitteista ja pyrkimyksistä on hyvä nostaa katseensa Hänen valtakuntaansa, sillä siellä on Jumalan lasten iloa ja riemua. Hänen Henkensä täyteys on enemmän, kuin ajallinen menestyminen ja vauraus. Hänen pyhyytensä tunteminen on suuri siunaus ja sydämen virvoitus.

- *”Heidän onnensa säilyy heidän jälkeläisillään, ja heidän perintönsä jää heidän lastensa lapsille.” Siirak 44:11*
- *”Älä turvaa vääriin tavaroihin, sillä ei sinulla ole niistä mitään hyötyä kovan onnen päivänä.” Siirak 5:8*
- *”Kiitän Jumalaani aina muistaessani sinua rukouksissani. Olen näet kuullut uskostasi Herraan Jeesukseen ja rakkaudestasi Häntä ja kaikkia pyhiä kohtaan. Rukoilen, että sinun uskosi, meidän yhteinen uskomme, tulisi voimalliseksi kaiken sen hyvän tuntemisessa, mikä meillä on Kristuksessa. Olen saanut paljon iloa ja lohdutusta sinun rakkaudestasi, veljeni, sillä pyhien sydämet ovat saaneet virvoitusta sinun kauttasi.” *Filem.1:4-7*

[*Tarkempi käännös, esim. Raamattu Kansalle]

Psalmi 129: 1-8 'Siionin vihollisten voimattomuus'

Tämä psalmi muistuttaa meitä siitä, että Herra on vanhurskas. Se tarkoittaa sitä, että Hän on oikeamielinen ja Hän ajaa sorretun asiaa. Hänen vanhurskaudestaan julistetaan myös meille syyttömyyttä Jeesuksessa Kristuksessa. Siksi Häneen uskovat ovat etuoikeutettuja syntien anteeksiantoon ja pelastukseen. Hänen armonsa ja rakkautensa on suuri. Se takaa meille pääsyn täyteen vapauteen jumalattomien köysistä.

- "Vanhurskaat huutavat, ja Herra kuulee ja pelastaa heidät kaikista ahdistuksista. Herra on lähellä niitä, joilla on särkynyt sydän, ja Hän pelastaa ne, joilla on murtunut mieli. Monet ahdistukset kohtaavat vanhurskasta, mutta Herra pelastaa hänet niistä kaikista." *Ps.34:18-20

Matkalaulu.

Kovin on minua vainottu [*ahdistettu] nuoresta asti - näin sanokoon Israel - 2. kovin on minua vainottu nuoresta asti [*kovin ovat viholliset ahdistaneet minua nuoruudestani asti], vainottu, mutta ei lannistettu [*mutta eivät ole mahtaneet minulle mitään].

Vainoa ja syrjintää kohdatessamme saamme olla rohkealla mielellä, sillä seurakuntaa ei koskaan hävitetä.

- *"Ja Minä sanon sinulle: Sinä olet Pietari, ja tälle kalliolle Minä rakennan seurakuntani, eivätkä tuonelan portit sitä voita."* *Matt.16:18

3. Selkäni on kuin kyntäjän jäljiltä, [*Kyntäjät ovat selkäni kyntäneet] pitkiä vakoja täynnä [*ja vetäneet pitkät vaot].

Tämä jae ennakoi Jeesuksen kärsimystä ennen hirvittävää ristinkuolemaa. Hän joutui kestävään mielipuolista piinaa ja väkivaltaa ruoskaniskujen,

pilkan ja ivan saattelemina. Hän todella sai selkäänsä "pitkät vaot".

- *"Silloin Pilatus ruoskitti Jeesuksen. Sotilaat väänsivät kruunun orjantappuroista, panivat sen Hänen päähänsä ja pukivat Hänen ylleen purppuranpunaisen viitan."* *Joh.19:1-2

4. [+Mutta] Herra on vanhurskas! Hän päästää meidät jumalattomien köysistä [*on katkonut jumalattomien köydet]. 5. Häpeällisesti joutuvat peräntymään kaikki [*Joutukoot häpeään ja kääntykoot takaisin kaikki], jotka vihaavat Siionia. 6. He ovat [*Olkoot he] kuin katolla kasvava ruoho, joka kuivuu heti oraalle ehdittyään [*ennen korrelle puhkeamista.] - 7. siitä ei leikkaaja kättään täytä [*täytä kouraansa], ei lyhteen sitoja syliään, 8. eivätkä ohikulkijat sano: "Siunatkoon teitä Herra." Me siunaamme teidät Herran nimessä. [*eivätkä ohikulkijat sano: "Herran siunaus tulkoon teille. Me siunaamme teitä Herran nimessä."]

Siunauksen toivottaminen on enemmän kuin pelkkä kohteliaisuus. Se on Jumalan läsnäolon toivotus, Hänen menestymisensä ja yltäkylläisyytensä säilyttämistä toisen päälle. Se on kuin siunaava rukous Herran nimessä. Jumalattomat jäävät Herran siunauksen ulkopuolelle. He eivät saa maistaa, miten hyvä on Herra. He eivät saa sisäistä rauhaa ja lepoa, mitä jokainen Jeesukseen uskova voi kokea Hänen haavojensa tähden. Hänessä on tänäänkin elämä ja yltäkylläisyys.

Psalmi 130: 1-8 'Syvyyksistä minä huudan Sinua, Herra'

Tästä psalmista nousee "armovaikutus" -ajatus. Anteeksianto ja laupeus ovat Jumalan rakkaudenosoitus ihmiskuntaa kohtaan, vaikka emme sitä pahuutemme tähden ansaitse. Armon ja anteeksiannon pitäisi synnyttää meissä pyhää pelkoa, eli syvää kunnioitusta Jumalaa kohtaan. Sen pitäisi kasvattaa meissä *sisäsyntyistä* halua ja intoa karttaa kaikkea paha ja elää Hänen tahtonsa mukaan.

- *"Jumalan armo on näet ilmestynyt pelastukseksi kaikille ihmisille, ja se kasvattaa meitä hylkäämään jumalattomuuden ja maailmalliset himot ja elämään siveästi, vanhurskaasti ja jumalisesti nykyisessä maailmanajassa, kun odotamme autuaan toivon täyttymistä ja suuren Jumalan ja Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen kirkkauden ilmestymistä." *Tit.2:11-13*

Matkalaulu.

Syvyydestä [*Syvyyksistä] minä huudan Sinua, Herra. 2. Herra, kuule minun ääneni, tarkatkoot [*Kuunnelkoot] Sinun korvasi [+tarkoin] rukoustani [*rukousteni ääntä].

Mitä me teemme epätoivon hetkinä? Kirjoittaja kääntyi Jumalan puoleen, tietäen, että apu tulee ylhäältä. Edes synnin ei pitäisi johtaa meitä itsesääliin, vaan etsimään armoa Jumalan edessä. Huutaessamme avuksi Jumalamme nimeä, oma huomiomme kiinnittyy itsemme sijasta Jumalaan – ainoaan, joka voi luotuansa auttaa.

3. Jos Sinä, Herra, pidät mielessäsi synnit, Herra, kuka silloin kestää? 4. (Mutta Sinun on armo,) Sinä annat anteeksi [*Sinun luonasi on anteeksiantamus], että me eläisimme Sinun pelossasi [*että Sinua pelättäisiin].

Raamattu puhuu erottavasta väliverhosta. Se on vihollisuutta, joka juontaa juurensa synnistä. Synti erottaa meidät Jumalasta - samoin, kuin rikkomukset ja anteeksiantamattomuus erottaa ihmiset toisistaan. Siksi ihmisinäkään ei tulisi muistella ja mässäillä toisten tekemillä virheillä. Kaunan kantaminen on kuin muuri ihmisten välillä. Meidän tulee tietää, ettei Jumalalla ole mitään meitä vastaan. Jeesuksen sovitusyö takaa täyden anteeksiannon ja sovituksen Jumalan kanssa. Siksi voimme antaa anteeksi ehdoitta myös toinen toisillemme - ilman, että muistelisimme kärsimäämme pahaa.

5. Minä odotan (Sinua,) Herra [*Herraa], odotan Sinua (koko) sielustani ja [*minun sieluni odottaa,] panen toivoni Sinun sanaasi [*Hänen sanaansa]. 6. Minä odotan [*Sieluni odottaa] Herraa kuin vartijat aamua, hartaammin kuin vartijat aamua.

7. Israel, pane toivosi [*Pankoon Israel toivonsa] Herraan! Hänen armonsa on runsas [*sillä Herran luona on armo], Hän voi sinut lunastaa [*Hänen luonaan on täysi lunastus]. 8. Hän lunastaa Israelin kaikista sen synneistä.

Odottaminen on usein meille kovin vaikeaa. Tahtoisimme elämäntilanteiden muuttuvan heti paremmiksi, mutta toisinaan joudumme odottamaan Jumalan vastauksia ja Hänen aikaansa. Se kasvattaa kuitenkin luottamusta, kun näemme, miten Hän on vastannut, nostanut ja kantanut aikojen saatossa. Kuitenkin aina on ollut parhaaksemme ne aikataulut ja suunnitelmat, mitkä ovat tulleet Jumalan sydämeltä.

Missä lepää toivomme? Mihin turvaudumme niin hädässä, kuin pienissä asioissa? - On ilo tietää, että Jumalan tykönä on "täysi lunastus." Se tarkoittaa sitä, ettemme voi lisätä Jumalan valmistamaan

pelastukseen mitään omin yrityksin ja ponnisteluin. Voimme vain ottaa sen vastaan armolahjana ja sielumme pelastuksena. *Mihin sinä laitat toivosi tässä, ja tulevassa ajassa?*

*"Jumalan työtovereina me kehotamme teitä ottamaan vastaan Jumalan armon niin, ettei se jää turhaksi. Sanoohan Hän: "Sopivalla ajalla Minä olen sinua kuullut ja pelastuksen päivänä sinua auttanut." Nyt on sopiva aika, nyt on pelastuksen päivä." *2.Kor.6:1-2*

Psalmi 131: 1-3 'Tyytyminen Jumalan tahtoon'

Ihmisen ymmärrys ei aina riitä käsittämään Jumalan suunnitelmia ja Hänen tahtoaan. Tuskin Raamatunajan henkilötkään edes aavistivat, että heidän elämäkokemuksensa, kirjoituksensa ja tekemisensä päätyisivät rohkaisuksi ja opetuksiksi tuhansiksi vuosiksi kautta sukupolvien ihmiskunnalle. Kaikki virheet ja lankeemuksetkin opettavat meitä ihmisyydestä ja siitä, että olemme ja elämme aina Jumalan armon varassa.

Matkalaulu. Daavidin psalmi [*Daavidin matkalaulu].

Herra, sydämeni ei ole korskea [*minun sydämeni ei ole ylpeä,] eivätkä silmäni ylpeät [*korskeat]. Minä en ole tavoitellut suuria, en pyrkinyt liian korkealle [*En puutu asioihin, jotka ovat minulle liian suuria ja ihmeellisiä]. 2. Ei, olen löytänyt rauhan, mieleni on tyyni [*Totisesti, minä olen tyyntynyt ja rauhoittanut sieluni]. Niin kuin kylläinen lapsi lepää äitinsä sylissä [*Niin kuin vieroitettu lapsi äidin helmassa], niin on minun

mieleni levollinen [*niin kuin vieroitettu lapsi, niin on minun sieluni].

“En puutu asioihin, jotka ovat minulle liian suuria ja ihmeellisiä” - ajatus kertoo nöyrästä sydäimestä. Jotkut asiat ovat Jumalan asioita. Hän toimii ajallaan ja päätöksensä mukaisesti. - Vaikka anomme ja pyydämme, meidän on kuitenkin tyydyttävä siihen, mitä Hän säätää osaksemme.

Ylpeys on seurausta oman merkityksen yliarvioimisesta ja muiden merkityksen aliarvioimisesta. Nöyryys asettaa muut etusijalle ja saa meidät tyytymään osaamme.

- *“ Toinen toisenne kunnioittamisessa kilpailkaa keskenänne.” *Room.12:10*
- *“ Älköön kukaan etsikö omaa etuaan vaan toisen.” 1.Kor.10:24*
- *“ Älkää tehkö mitään itsekkyydestä tai turhan kunnian vuoksi, vaan pitäkää nöyrästi toista parempana kuin itseänne. Älkää katsoko vain omaa parastanne vaan myös toisten.” Filip.2:3-4*

Kun luottamus ja nöyryys hallitsevat mieltämme, meidät ravitaan voimalla ja vapaudella palvella Jumalaa ja lähimmäisiämme, sen sijaan, että käyttäisimme aikaamme oman erinomaisuutemme esittelyyn.

3. Israel, pane toivosi Herraan nyt ja aina [*ikuisesti]!

Mistä tunnistamme levollisuuden, joka tulee Jumalalta? - Se tulee luottamuksesta ja toivon asettamisesta Herraan. Voimme olla tyytyväisiä kuin pieni lapsi äitinsä helmoissa, joka luottaa äitinsä huolenpitoon ja rakkauteen. Jeesuksen läheisyydessä saamme tuntea, kuinka sisimpämme tyyntyy ja saamme rauhan.

- *”Ottakaa Minun ikeeni päällenne ja oppikaa Minusta, sillä Minä olen sävyisä ja nöyrä sydämeltäni. Näin te löydätte levon sielullenne, sillä Minun ikeeni on sopiva ja Minun kuormani on kevyt.” *Matt.11:29-30*

Psalmi 132: 1-18 ‘Siion on Herran asuinpaikka’

Jumala oli tuona aikana ihmisten keskellä ja näytti voimansa liitonarkin kautta. Hän oli kutsunut ja voidellut palvelijakseen Daavidin, joka sai kokea Pyhän Hengen innoitusta tehdäkseen Jumalaa tunnetuksi maanpäällä. Hänen sisäisessä maailmassaan paloi halu rakentaa Herran nimelle asuinsija, jossa palveltaisiin Herraa. Temppeli rakennettiin sitten hänen poikansa Salomonin johdolla.

Voimme nähdä tästä psalmista, ettei tämäkään hanke syntynyt ilman taistelua ja kipuiluja. *”Muista Daavidia”* - alkaa psalmi. Rukouksemme onkin usein, muista minua, muista kansakuntaasi ja muista lupauksiasi -rukouksia. -*”Muista minua, kun tulet valtakuntaasi”*.

Matkalaulu.

Herra, muista Daavidia, muista, mitä hän sai kärsiä - [*muista Daavidin hyväksi kaikki hänen kärsimyksensä] 2. hän, joka vannoi Herralle valan, [*hänen, joka vannoi valan Herralle ja] antoi [*teki] Jaakobin Väkevälle lupauksen: 3. "[+Totisesti] Kotiteltaani en astu [*mene], en mene makuusijalleni [*enkö nouse leposijalleni], 4. en suo silmilleni unta enkä lepoa silmäluomilleni, 5. ennen kuin löydän Herralle sijan [*paikan], asuinpaikan [*asuinsijan] Jaakobin Väkevälle."

Jumalan omien tulee vaeltaa niin lähellä Jumalaa, että he ovat kiinnostuneita ja herkkiä edistämään Jumalan valtakuntaa.

6. Me kuulumme, että se on Efratassa [*Katso, me kuulumme siitä Efratassa], löysimme sen (läheltä) Jaaria [*Jaarin kedoilta]. 7. Menkäämme sinne(, missä on) Herran asumus [*Hänen asumukseensa], kumartukaamme Hänen istuimensa eteen [*kumartukaamme Hänen jalkojensa astinlaudan eteen]. 8. Nouse, Herra, (tule) asuinpaikkaasi [*lepopaikkaasi], Sinä ja [*Sinun väkevyytesi] arkku, (jossa voimasi on!) 9. Olkoon pappiesi vaatteena vanhurskaus [*Sinun pappisi pukeutukoot vanhurskauteen], riemuitkoot Sinun uskolliset palvelijasi [*Sinun hurskaasi].

10. Daavidin, palvelijasi, takia [*tähden]: älä torju voideltuasi! 11. Herra on vannonut Daavidille (valan), antanut lupauksen, jota Hän ei peruuta [*Hän ei peräänny siitä]: "Oman [*Sinun] jälkeläisesi Minä asetan valtaistuimellesi. 12. Jos poikasi pitävät Minun liittoni ja säädökset [*todistukseni], jotka [+minä] heille opetan, myös heidän poikansa istuvat valtaistuimellasi aikojen loppuun saakka [*aina ja iäti]."

13. Herra on valinnut Siionin, sen Hän on halunnut asunnokseen [*asuinpaikakseen]. 14. "Tämä on iäti [*ainaisesti] Minun asuinpaikkani. Tänne Minä jään, tämän Minä halusin [*tänne olen halunnut]. 15. Siion saa Minun siunaukseni: [*Siionin ravinnon minä siunaan runsaasti,] siltä ei ravintoa puutu, sen köyhät Minä ruokin kylläisiksi [*annan sen köyhille kylliksi leipää]. 16. Sen pappien ylle Minä puen pelastuksen, sen uskolliset [*hurskaat] iloitsevat ja riemuitsevat. 17. Siellä Minä uudistan Daavidin mahdin, [*annan nousta Daavidille sarven,] sytytän voidellulleni [*asetan paikoilleen voideltuni] lampun.

Nämä jakeet viittaavat Messiaaseen, Jeesukseen Kristukseen, jonka Jumala lähetti maailmaan lunastajaksi ja pelastajaksi. Messiaan voima, valta ja kunnia kestävät ikuisesti.

- *“Abrahamista Daavidiin on siten kaikkiaan neljätoista sukupolvea, Daavidista Babylonian pakkosiirtolaisuuteen asti neljätoista ja Babylonian pakkosiirtolaisuudesta Kristukseen neljätoista sukupolvea.” *Matt.1:17*

18. (Kaikki) hänen vihollisensa minä vaatetan [*puen] häpeällä [*häpeään]. Hänen kruununsa sädehtii ja loistaa [*mutta hänen päässään loistaa hänen kruununsa].”

*“Ennen te olitte pimeys, mutta nyt te olette valo Herrassa. Vaeltakaa valon lapsina, sillä valon hedelmä ilmenee kaikenlaisena hyvyytenä, vanhurskautena ja totuutena. Tutkikaa siis, mikä on Herralle mieleistä. Älkää osallistuko pimeyden hedelmättömiin tekoihin, pikemminkin nuhdelkaa niistä. On häpeällistä sanoakin, mitä tuollaiset ihmiset salassa tekevät. Mutta kaikki tulee ilmi, kun valo sen paljastaa, sillä kaikki, mikä tulee ilmi, on valoa. Sen vuoksi sanotaan: "Herää, sinä joka nukut, ja nouse kuolleista, niin Kristus sinua valaisee!" - Katsokaa siis tarkoin, kuinka vaellatte: ei niin kuin tyhmit vaan niin kuin viisaat. Käyttäkää aikanne oikein, sillä nämä päivät ovat pahoja. Sen tähden älkää olko järjettömiä, vaan ymmärtäkää, mikä on Herran tahto. Älkää juopuko viinistä, sillä siitä tulee irstas meno, vaan täyttykää Hengellä, puhuen toisillenne psalmein, kiitosvirsin ja hengellisin lauluin. Laulakaa ja soittakaa sydämestänne Herralle kiittäen aina kaikesta Jumalaa ja Isää Herramme Jeesuksen Kristuksen nimessä.” *Ef.5:8-20*

Psalmi 133: 1-3 'Veljessovun siunaus'

Sopu on aina suloista. Siihen tarvitaan kaksi osapuolta jotka tahtovat ja sitoutuvat rakentamaan rauhaa ja sopua. Sovinto on myös siunaus, joka syntyy anteeksiannosta ja vilpittömästä hyväksynnästä. Sopua voikin löytyä erilaisista mielipiteistä huolimatta vain silloin, kun osapuolet kunnioittavat toisiaan.

- *"Olkoon rakkautenne vilpitöntä, vihatkaa paha ja pitäkää hyvästä kiinni. Olkaa veljellisessä rakkaudessa helläsydämissä toisianne kohtaan. Toinen toisenne kunnioittamisessa kilpailee keskenänne."*
Room.12:9-10

Matkalaulu. Daavidin psalmi [*Daavidin matkalaulu]

Miten hyvä ja kaunis onkaan [*Kuinka hyvää ja suloista onkaan,] veljesten yhteinen, sopuisa elämä [*kun veljekset elävät sopuisasti yhdessä]! 2. Se on kuin kallista tuoksuöljyä [*pään päälle vuodatettu hyvä öljy], joka valuu hiuksista parralle, Aaronin parralle, ja siitä hänen viittansa reunuksiin.

Myös seurakunnan tulee olla sopuisa, sillä vain silloin seurakunta voi toimia Kristuksen ruumiina Jumalan tarkoittamalla tavalla. Hyvä ilmapiiri herättää myös ulkopuolisten ihmisten kiinnostusta. Erimielisyydet ja loukkaantumiset johtuvat yleensä hyvin merkityksettömistä asioista – ihmisten omista mielipiteistä ja huomioimisen suuresta tarpeesta. Toiset ihmiset taas saavat syvää tyydytystä aiheuttaessaan jännitteitä seurakunnan keskellä. Toisille se on valtapeliä ja jotkut eivät vain näe kokonaisuutta ja seurakunnan todellista tarkoitusta. Sopu ei aina tarkoita myöskään sitä, että olisimme aina kaikesta samaa mieltä. Tarvitaan vain yhteinen päämäärä ja tahto työskennellä Jumalan kunniaksi.

Seurakunta ei ole myöskään mielipidekerho. Jos muistaisimme, että meillä tulisi olla se mieli, mikä Kristuksella oli, voisimme suhtautua nöyremmin ja palvelevalla mielellä kanssaihmissiin seurakunnassa.

Tuoksuöljy muistuttaa meitä *”Kristuksen tuoksusta”* joka tulisi näkyä meistä niin seurakunnan keskellä, kuin myös ulkopuolella lempeytenä ja laupeutena erilaisissa kohtaamisissa. Hänen tuntemisensa tuoksu on suloista ihmiselämässä.

- *”Kiitos Jumalalle, joka aina kuljettaa meitä Kristuksen voittosaatossa ja meidän kauttamme joka paikassa tuo ilmi Hänen tuntemisensa tuoksun! Mehän olemme Kristuksen tuoksu Jumalalle niin pelastuvien kuin kadotukseen joutuvienkin joukossa. Toisille se on kuoleman haju kuolemaksi, toisille elämän tuoksu elämäksi.” *2.Kor.2:14-16*

3. Se on kuin aamun [*Hermonin] kaste, joka Hermonilta laskeutuu Siionin huipuille [*Siionin vuorille]. Siionille Herra on antanut [*säätänyt] siunauksensa: (siellä on elämä,) ikuinen elämä [*ikuisen elämän].

Ikuinen elämä on suurin siunaus, minkä ihminen voi saada. Ilmaisuu tarkoittaa myös yhteyttä elämän antajaan, Luojaamme. Hän on antanut elämän ja yltäkylläisyyden ja Hän antaa jokaiselle uskossa Herraan Jeesukseen Kristukseen olevalle – ikuisen elämän. Tämä lahja on maksettu Golgatalla. *”Se on täytetty”!* Jeesuksen veri on vuodatettu edestäsi. Ole siis siunattu Herrassamme ja vapahtajassamme, Jeesuksessa Kristuksessa!

Psalmi 134: 1-3 'Psalmi yövartiossa'

Olemme paljosta kiitoksen velkaa Jumalalle. Hän on tehnyt kaiken ihmeellisesti ja viisaasti. Hän antaa elämän, hengen ja kaiken, mitä elämiseen ja jumalisuuteen tarvitaan.

Matkalaulu.

Kiittäkää Herraa! Kiittäkää, Herran palvelijat, te, jotka öisin toimitatte palvelusta Herran temppelissä [*öisin seisotte Herran huoneessa]! 2.Kohottakaa kätenne pyhää paikkaa kohti [*pyhäkössä] ja kiittäkää Herraa!

Pyhiinvaeltajille temppelin vartijoiden työ oli ylistysteko, jonka nämä tekivät Jumalaa kunnioittaen ja Hänen edessään arvokkaasti vastuunsa kantaen. Pienetkin seurakuntapalvelukset voivat olla omassa ajassamme ylistystä Jumalan nimelle. Voimme motivoitua palvelemaan Kristusruumiissa täydestä sydäimestä tietäen, että tehtävämme palvelee Kristuksen evankeliumia.

3. Siionin Herra siunatkoon sinua [*Herra siunatkoon sinua Siionista], Hän, joka on luonut [*tehnyt] taivaan ja maan.

Jumalan siunaus Siionista on tullut myös meidän osaksemme. Miten paljon Hän rakastikaan meitä, antaessaan oman Poikansa uhrikuolemaan meidän syntisten edestä.

Milloin viimeksi kiitit Häntä, rukoilit kohottaen kädet Jumalan puoleen? Kohotetut kädet ilmaisevat antautumista ja ojentautumista Jumalaa kohti. Se kertoo sydämen suuresta halusta ja kaipauksesta kohdata Herraa Hänen läsnäolossaan. Tehtävämme on ylistää, kiittää ja palvoa Luojaamme tunnustaen Hänen Poikansa Jeesuksen Kristuksen Herrautta ja Jumaluutta.

Psalmi 135: 1-12 ' Herran nimi pysyy ikuisesti'

Halleluja! Ylistäkää Herran nimeä, ylistäkää, te Herran palvelijat, 2. (te,) jotka toimitatte palvelusta Herran temppelissä [*jotka seisotte Herran huoneessa], [+meidän] Jumalamme temppelin esipihoilla! 3. Ylistäkää Herraa, [+sillä] Hän on hyvä! Soittakaa Hänen nimensä kunniaksi, se on ihana ja suloinen! [*laulakaa kiitosta Hänen nimelleen, sillä se on suloinen.] 4. [+sillä] Herra on valinnut omakseen Jaakobin, omaksi kansakseen Israelin [*Israelin erityiseksi omaisuudekseen].

5. **Herra on suuri**, minä tiedän sen, meidän Herramme on suurempi kuin mikään muu jumala [*meidän Herramme on kaikkia jumalia suurempi]. 6. Kaiken, mitä Herra tahtoo, Hän tekee taivaassa ja maan päällä, merissä ja syvyyden vesissä [*kaikissa syvyyksissä]. 7. Hän nostattaa pilvet maan reunamilta [*maan ääristä], Hän lähettää salamet, avaa sateelle tien [*tekee sateen ja salamet] ja päästää [*tuo] varastoistaan tuulet puhaltamaan.

8. **Herra** [*Hän on se, joka] löi kuoliaaksi Egyptin esikoiset, niin ihmisten kuin eläinten. 9. Sinun keskelläsi, Egypti, Hän teki {Kirj.: "lähetti".} ihmeitä ja tunnustekoja faraolle ja hänen joukolleen [faraota ja kaikkia hänen palvelijoitaan vastaan]. 10. Hän löi suuret [*monet] kansat, Hän surmasi mahtavat kuninkaat [*ja tuotti surman väkeville kuninkaille] 11. - Sihonin, amorilaisten kuninkaan, Ogin, Basanin kuninkaan - Hän kukisti Kanaanin valtakunnat [*kaikille Kanaanin valtakunnille] 12. ja antoi niiden maat omalle kansalleen, perintömaaksi Israelille.

Psalmi 134: 1-3 'Psalmi yövartiossa'

Olemme paljosta kiitoksen velkaa Jumalalle. Hän on tehnyt kaiken ihmeellisesti ja viisaasti. Hän on antanut elämän, hengen ja kaiken, mitä elämiseen ja jumalisuuteen tarvitaan.

Matkalaulu.

Kiittäkää Herraa! Kiittäkää, Herran palvelijat, te, jotka öisin toimitatte palvelusta Herran temppelissä [*öisin seisotte Herran huoneessa]! 2.Kohottakaa kätenne pyhää paikkaa kohti [*pyhäkössä] ja kiittäkää Herraa!

Pyhiinvaeltajille temppelin vartijoiden työ oli ylistysteko, jonka nämä tekivät Jumalaa kunnioittaen ja Hänen edessään arvokkaasti vastuunsa kantaen. Pienetkin seurakuntapalvelukset voivat olla omassa ajassamme ylistystä Jumalan nimelle. Voimme motivoitua palvelemaan Kristusruumiissa täydestä sydäimestä tietäen, että tehtävämme palvelee Kristuksen evankeliumia.

3. Siionin Herra siunatkoon sinua [*Herra siunatkoon sinua Siionista], Hän, joka on luonut [*tehnyt] taivaan ja maan.

Jumalan siunaus Siionista on tullut myös meidän osaksemme. Miten paljon Hän rakastikaan meitä, antaessaan oman Poikansa uhrikuolemaan meidän syntisten edestä.

Milloin viimeksi kiitit Häntä, rukoilit kohottaen kädet Jumalan puoleen? Kohotetut kädet ilmaisevat antautumista ja ojentautumista Jumalaa kohti. Se kertoo sydämen suuresta halusta ja kaipauksesta kohdata Herraa Hänen läsnäolossaan. Tehtävämme on ylistää, kiittää ja palvoa Luojaamme tunnustaen Hänen Poikansa Jeesuksen Kristuksen Herrautta ja Jumaluutta.

Psalmi 135: 13-21 'Herran nimi pysyy ikuisesti'

Mitä eroa on Israelin Jumalalla ja kansojen jumalilla? Hän on ainut elävä ja todellinen Jumala. Muut ovat epäjumalia, kuolleita ja täysin turhia, niin kuin heidän palvojansakin. Mutta Herran nimi säilyy ikuisesti! Hänen tekonsa ovat mahtavat ja ylistettävät!

13. **H**erra, Sinun nimesi on ikuinen! [*Sinun nimesi pysyy ikuisesti,] Sinun nimesi (kaikuu) polvesta polveen. 14. Herra hankkii [*jakaa] kansalleen oikeutta, Hän on laupias palvelijoilleen [*ja armahtaa palvelijoitaan].

15. (**M**uiden) kansojen jumalat ovat hopeaa ja kultaa, ihmiskätten työtä [*tekoa]. 16. Niillä on suu, mutta ne eivät puhu, niillä on silmät, mutta ne eivät näe, 17. niillä on korvat, mutta ne eivät kuule. [*eivät ota korviinsa,] Henkäystäkään ei ole niiden suussa. 18. Niiden kaltaisiksi tulevat niiden tekijät, kaikki, jotka niihin turvaavat.

Ihmisen tekee kuuroksi Jumalan äänelle epäjumalanpalvelus, samoin kuin maallisen mammonan, maineen ja rikkauksien ihannointi ja palvominen. Ihmisestä tulee vaivihkaa yhtä kuollut, kuin palvontansa kohde – niin kuin elävän Jumalan palvojista tulee sitä elävimpiä, mitä lähempänä ovat Luojaansa. - Millaisia ovat omat päämäärämme, ja mille annamme ensimmäisen sijan elämässämme?

19. Israelin suku, kiitä [*kiittäkää] Herraa! Aaronin suku, kiitä [*kiittäkää] Herraa! 20. Leevin suku, kiitä [*kiittäkää] Herraa! Kiittäkää Herraa kaikki te, jotka Häntä pelkätte! 21. Kiitetty olkoon Siionin Herra, Hän [*Kohotkoon Herralle kiitos Siionista, Hänelle], joka asuu Jerusalemissa. Halleluja!

Kiitollisuus tulisi olla uskovaisen sydämen yksi perusasenteista. Herraa kiittäminen muistuttaa myös meitä siitä, mitä Hän on edestämme tehnyt ja miten suuri ja mahtava Hän on.

Kiitollisuus on myös yksi viestikapuloista, jolla voimme välittää ihmiskunnan kesellä evankeliumin sanomaa. Ylipäätään kristittyjen asenteet, lempeys ja laupeus, rauha ja pitkämielisyys kertovat Jumalastamme paljon jumalattomille ihmisille. Millaisen kuvan sinä tahtoisit antaa Luojustasi ympäröiville ihmisille?

Psalmi 136: 1-26 Herran armo pysyy ikuisesti

Mikäli luet tämän psalmin huolella ja ajatuksella, saatat oppia Jumalasta piirteen, jota tulet tarvitsemaan loppuelämäsi jokainen päivä. Hänen armonsä on ikuista, katoamatonta ja ylenpalttisen suurta. Tämä armo takaa myös meille pelastuksen ja ikuisen elämän.

Kiittäkää Herraa! Hän on hyvä. [*sillä] Iäti kestää Hänen armonsä. 2. Kiittäkää jumalien Jumalaa! Iäti [*ikuisesti] kestää Hänen armonsä. 3. Kiittäkää valtiaitten valtiasta! [*herrojen Herraa,] Iäti kestää Hänen armonsä. [*sillä Hänen armonsä pysyy ikuisesti,]

4. Hän [*Häntä, joka] yksin tekee suuria ihmetekoja [*ihmeitä]. Iäti kestää Hänen armonsansa! [*sillä Hänen armonsansa pysyy ikuisesti,] 5. Hän on taitavalla kädellään tehnyt taivaan. [*Häntä, joka on tehnyt taivaat ymmärryksellä, sillä] Iäti kestää Hänen armonsansa! 6. Hän [*Häntä, joka] on levittänyt maan vetten päälle. [*vesien ylle, sillä] Iäti kestää Hänen armonsansa! 7. Hän [*Häntä, joka] on tehnyt suuret valot. [*sillä] Iäti kestää [*ikuisesti pysyy] Hänen armonsansa! 8. Hän teki auringon hallitsemaan päivää. [,sillä] Iäti kestää Hänen armonsansa! 9. Hän teki kuun ja tähdet hallitsemaan yötä. [*sillä] Iäti kestää Hänen armonsansa!

10. Hän löi Egyptiä [*Kiittäkää häntä, joka löi egyptiläisiä], surmasi sen esikoiset. [*surmaten heidän esikoisensa, sillä] Iäti kestää Hänen armonsansa! 11. Hän vei [*ja vei] Israelin pois Egyptistä. [*heidän keskeltään, sillä] Iäti kestää Hänen armonsansa! 12. Hänen väkevä kätensä, kohotettu kätensä sen teki. [*väkevällä kädellä ja ojennetulla käsivarrella, sillä] Iäti kestää Hänen armonsansa! 13. Hän [*Kiittäkää häntä, joka] halkaisi Kaislameren kahtia. [,sillä] Iäti kestää Hänen armonsansa! 14. Hän vei Israelin kansan vetten välitse. [*ja kuljetti Israelin sen keskitse, sillä] Iäti kestää Hänen armonsansa! 15. Hän [*ja] syöksi faraon joukkoineen Kaislamereen. [*sillä] Iäti kestää Hänen armonsansa!

16. Hän [*Kiittäkää Häntä, joka] johdatti kansaansa autio-
maassa. [*sillä] Iäti kestää Hänen armonsansa! 17. Hän kukisti [*Häntä, joka löi] suuret kuninkaat. [*sillä] Iäti kestää Hänen armonsansa! 18. Hän löi hengiltä [*ja surmasi] mahtavat kuninkaat. Iäti kestää Hänen armonsansa! [*sillä Hänen armonsansa pysyy ikuisesti,] 19. Sihonin, amorilaisten kuninkaan, Hän löi. [*sillä] Iäti kestää Hänen armonsansa! 20. Ogin, Basanin kuninkaan, Hän löi. [*sillä] Iäti kestää Hänen armonsansa! 21. Hän antoi kaikki heidän maansa Israelille. [*ja antoi heidän maansa perintöosaksi, sillä] Iäti kestää

Hänen armonsansa! 22. Hän antoi ne perintömaaksi palvelijalleen Israelille. [*sillä] Iäti kestää Hänen armonsansa! 23. Hän muisti meitä, kun meitä poljettiin. [*Kiittäkää Häntä, joka muisti meitä alennustilassamme, sillä] Iäti kestää Hänen armonsansa! 24. Hän tempasi meidät sortajiemme käsistä. [*ja pelasti meidät ahdistajiemme käsistä, sillä] Iäti kestää Hänen armonsansa!

25. Hän [*Häntä, joka] antaa ravinnon kaikille luoduille. [*sillä] Iäti kestää Hänen armonsansa! 26. Kiittäkää taivaan Jumalaa! [*sillä] Iäti kestää Hänen armonsansa! [*Hänen armonsansa pysyy ikuisesti.]

Suuren ja ikuisen armonsansa tähden saamme kiittää ja ylistää Jumalaa omana aikanamme. On armoa, että elämme ja saamme uskoa Häneen. On armoa myös nähdä, missä ja milloin Hän on väkevä heikkoudessamme. Muistakaamme Hänen tekonsa, kiittäkäämme ja ylistäkäämme Hänen ihmeellistä nimeään, sillä Hänen armonsansa pysyy ikuisesti!

Psalmi saatettiin laulaa mahdollisesti vuoroittain, niin että seurakunta lauloi kertosaheen yhteen ääneen jokaisen jakeen alkuosan jälkeen. Toisto varmistaa, että opetus omaksutaan ja huomataan, että sillä on suuri painoarvo.

Sanalla "armo" käännetyn heprean sanan merkityksiin kuuluvat myös 'rakkaus', 'laupeus', 'armo' ja 'uskollisuus'. Meidän ei koskaan tarvitse ajatella, että Jumalan rakkaus loppuisi kesken, sillä se kumpuaa syvästä ja ehtymättömästä lähteestä.

Psalmi 137:1-9 Baabelin virtojen rannoilla

Rakkaus kotimaahan ja isien uskoon näkyy tässä psalmissa syvänä kaipauksena. Kuinka rakas Jerusalemlolikaan heille, jotka olivat joutuneet jättämään sen taakseen. Kotimaan hävitys on täytynyt tuntua mursertavalta. Heillä oli kuitenkin lupaus siitä, että jäänös palaisi vielä takaisin ja Jumala toteuttaisi silloin suunnitelman Messiaasta, jonka Hän oli luvannut profeettojensa kautta.

[+Baabelin] Virtojen varsilla (Babyloniassa) me istuimme ja itkimme, kun muistimme [*muistelimme] Siionia. 2. Rannan pajuihin me ripustimme lyyramme. 3. Ne, jotka meidät olivat sinne vieneet, [*sillä vangitsijamme] vaativat meitä laulamaan [*meiltä lauluja], ne, joiden orjuudessa me vaikeroimme, käskivät meidän iloita ja sanoivat [*ja sortajamme iloa]: "Laulakaa meille Siionin lauluja!" 4. Kuinka voisimme laulaa Herran lauluja vieraalla maalla?

5. Jerusaleml, jos sinut unohdan, kadotkoon käteni voima! [*unohda sinä minun oikea käteni.] 6. Tarttukooll kieleni kitalakeen, ellen sinua muista, ellen pidä ylimpänä ilonani sinua, Jerusaleml!

7. Muista, Herra, Jerusalemlin hävityksen [*tuhon] päivää, muista edomilaisia, muista, miten he huusivat: "Repikää, repikää se maan tasalle [*Hävittäkää se, hävittäkää perustuksiaan myöten]!"

Israelilla oli etelässä yhteinen raja Edomin kanssa. Nämä kaksi kansaa olivat toistensa vihollisia. Edomilaiset eivät tulleet avuksi, kun babylonialaisten armeija piiritti Jerusalemlin

kaupunkia, vaan he iloitsivat kaupungin hävityksestä (Jer.49:7-22, Joel 4:19, Ob.1:1-21).

8. Ja sinä [*Tytär] Babylon, tuhoon tuomittu (nainen)! Hyvin tekee [*Autuas] se, joka sinulle kostaa sen minkä meille teit [*joka maksaa sinulle palkan siitä, minkä olet meille tehnyt]. 9. Hyvin tekee [*Autuas] se, joka tarttuu lapsiisi [*ottaa pienokaisesi] ja lyö ne murskaksi [*murskaa ne] kallioon!

Jumala hävitti Babylonin jälkeläisineen, koska se oli ollut ylpeä ja hyökännyt Jumalaa ja Hänen valtakuntaansa vastaan. Meedialaiset ja persialaiset tuhosivat Babylonin vuonna 539 eKr. Monet pakkosiirtolaisina vangituista juutalaisista elivät vielä ja saivat nähdä tämän voiton.

Tämä psalmi päättyy todella rajuihin sanoihin, jotka on ymmärrettävä sanontana, ei niinkään kirjaimellisesti. Eri kielissä ja kulttuureissa on erilaisia tapoja kertoa voimakkaita ilmaisuja, jotka eivät toteudu tekoina, vaan ovat ilmaisemassa todellisia sydämen tunteja. Siksi on tärkeää tuntea koko Raamattu ja sen hengellinen sanoma, ettei hairahdu painottamaan yksittäistä raamatunlausetta irrallisena kontekstista. Jeesus käytti tällaista ilmaisua esimerkiksi sanoessaan: *"Mutta joka viettelee yhdenkin näistä pienistä, jotka uskovat Minuun, sille olisi parempi, että myllynkivi ripustettaisiin hänen kaulaansa ja hänet upotettaisiin meren syvyyteen."* (Matt.18:6) - Niin ei kuitenkaan tehdä, vaan se ilmaisee oikeaa suhtautumistapaa väärintekijää kohtaan.

Psalmi 138:1-8 Kiitos Herralle rukousvastauksesta

Daavid ylistää ja kiittää Jumalan nimeä. Hänen elämänsä täyttyy Jumalasta, Hänen lupauksistaan, armostaan ja hyvyydestään. Daavid tietää, että Jumalan huolenpito on kaikenkattavaa. Hän sai rohkeutta ja voimaa Jumalan läsnäolossa, eikä hän hävennyt uskoaan ihmisten ja jumalien edessä. *”Sinä rohkaisit minua, ja minun sieluni sai voiman”* - on myös meidän kokemuksemme Hänen läsnäolossaan.

Daavidin psalmi.

Koko [*kaikesta] sydämestäni minä Sinua kiitän, Sinua minä soitollani ylistän - Sinua, en muita jumalia [*laulan Sinun kiitostasi jumalien edessä].

Ilmaisu "jumalien edessä" vähättelee todennäköisesti pakanakansojen kuninkaita tai jumalia. - Jumala, jota palvomme, on koko maanpiirin hallitsija.

2. Minä kumarrun pyhään temppeliisi päin [*kohti] ja kiitän Sinun nimeäsi armosi ja uskollisuutesi [*totuutesi] tähden. Suuri on Sinun nimesi, luja on antamasi lupaus [*sillä Sinä olet tehnyt nimesi ja sanasi suureksi yli kaiken]. 3. Kun huusin Sinua [+avuksi], Sinä vastasit [+minulle], annoit sydämeeni voimaa ja rohkeutta. [*Sinä rohkaisit minua, ja minun sieluni sai voiman.]

Kiitoksen antaminen Jumalalle on yksi johtavista aiheista halki koko Psalmien kirjan. Ylistäessämme ja kiittäessämme Jumalaa aineellisista ja hengellisistä siunauksista meidän tulisi myös kiittää Häntä rukousvastauksista. Muistamme, miten Hän on pitänyt meistä huolen, kun olemme anoneet varjelusta, voimaa, lohdutusta, kärsivällisyyttä, rakkautta tai mitä vain tarvitsemaamme. Emme saa koskaan suhtautua Jumalan huolenpitoon ja rukousvastauksiin itsestänselvyyksinä.

4. Herra, kiittäköt Sinua kaikki kuninkaatsi [*Kaikki maan kuninkaatsi kiittävät Sinua], kun he kuulevat, mitä Sinä sanot! [*Herra, koska ovat kuulleet Sinun suusi sanat.] 5. Laulakoot [*He laulavat] Herran teistä, sillä Herran kunnia on suuri! 6.

Herra on korkeuksissa [*korkea], mutta Hän näkee alhaisimmankin ja erottaa jo etäältä ylpeän [*Hän näkee alhaisen, ja ylpeän Hän tuntee jo kaukaa].

7. Vaikka minä kuljen ahdingosta ahdinkoon [*ahdistuksen keskellä], Sinä annat minulle voimaa elää [*Sinä pidät minut elossa]. Vihamieheni tahtovat minulle paha, mutta Sinä ojennat kätesi [*Vihollisteni vihaa vastaan Sinä ojennat kätesi], Sinun (väkevä) kätesi pelastaa minut. 8. (Minkä olet osalleni varannut,) sen Sinä, Herra, viet päätökseen [*Herra vie asiani päätökseen]. Iäti kestää Sinun armosi [*Herra, Sinun armosi pysyy ikuisesti]. Ethän [*Älä] jätä kesken kättesi työtä!

Elämään kuuluu taistelut ja ahdingot myös uskovaisuutemme keskellä. Daavidin tavoin voimme kuitenkin luottaa siihen, että Hän saattaa myös meissä päätökseen alkamansa työn. Onkin lohdullista tietää, että koko kaikkeuden Luoja valmistaa askelemme, johdattaa ja toteuttaa meidänkin kautta tahtoaan ja suunnitelmiaan. Voimme siis levollisin ja turvallisin mielin luottaa Hänen huolenpitoonsa ja johdatukseensa - omista puutteista ja heikkouksistamme huolimatta. On suloista heittäytyä Jumalan käsivarsille pyytäen, "Älä jätä kesken kättesi työtä"!

Eläkösemme yltäkylläistä ja jumalista elämää, meidän tulee alistaa omat suunnitelmamme Jumalan suunnitelmille. Hän yksin tietää, mikä on tosiparhaaksemme, ja Hän yksin voi täyttää tarkoituksensa kohdallamme. Kaikista näistä asioista voimme puhua avoimesti Jumalan kanssa.

Psalmi 139:1-23 Herra on Kaikkivaltias

Tämä on yksi ihastuttavimmista psalmeista juuri siksi, että se kertoo, miten läpikotaisin Jumala tuntee ihmisen. Se on miltei pelottavaa, mutta samalla niin rohkaisevaa ja turvallista - saamme olla täysin avoimena Hänen edessään - tietäen, että Hän rakastaa luotujaan suurella rakkaudellaan - täydellisesti! Meidät on tehty "pelottavan" ihmeellisesti. *Olemme lähes jumalolentoja.*

- *"Mikä on ihminen, että Sinä häntä muistat, tai ihmislapsi, että pidät hänestä huolen! **Sinä teit hänestä lähes jumalolennon**, seppelöit hänet kunnialla ja kirkkaudella. Sinä panit hänet hallitsemaan kättesi tekoja, asetit kaiken hänen jalkojensa alle." *Ps.8:5-7*

Laulunjohtajalle [*Musiikinjohtajalle]. Daavidin psalmi.

Herra, Sinä olet minut tutkinut(,) [*ja] Sinä tunnet minut. 2. Missä olenkin, minne menenkin, sen Sinä tiedät [*Sinä tiedät, milloin minä istun ja milloin nousen], jo kaukaa Sinä näet aikeeni [*Sinä ymmärrät ajatukseni kaukaa]. 3. Kuljen tai lepään, kaiken [*Polkuni ja makuusijani Sinä] olet mitannut, perin pohjin Sinä tunnet minun tekemiseni [*kaikki minun tieni ovat Sinulle tutut]. 4. [+Minun] Kielelläni ei ole (yhtäkään) sanaa [*sanaakaan], jota Sinä, Herra, et [+täysin] tuntisi. 5. Sinä suojaat minua edestä ja takaa [*Edestä ja takaa Sinä olet minut saartanut], (Sinä) lasket [*olet laskenut] kätesi (minun) päälleni.

- *"Onpa kaikki päänne hiuksetkin laskettu. Älkää siis pelätkö. Te olette arvokkaampia..." *Matt.10:30-31*

6. (Sinä tiedät kaiken). Se on ihmeellistä [*Tämä tieto on minulle ylen ihmeellinen], siihen ei ymmärrykseni yllä [*niin korkea, etten voi sitä käsittää].

7. Minne voisın mennä Sinun henkesi ulottuvilta, minne voisın paeta Sinun edestäsi [*kasvojesi edestä]? 8. Vaikka [*Jos] nousisin taivaaseen, Sinä olet siellä, vaikka [*jos] tekisin vuoteeni tuonelaan, sielläkin Sinä olet. 9. Vaikka [*Jos] nousisin [*kohoaisin] (lentoon) aamuruskon siivin tai muuttaisin merten taa [*ja asettaisin asumaan meren ääriin], 10. sielläkin Sinä minua ohjaat [*sielläkin Sinun kätesi minua johtaisi], talutat väkevällä kädelläsi [*Sinun oikea kätesi pitäisi minusta kiinni]. 11. [+Ja] Vaikka sanoisin: "Nyt olen pimeyden kätöksissä [*Pimeys peittääkään minut], yö peittää päivän valon [*ja valo ympärilläni muuttukoon yöksi]", 12. Sinulle ei pimeys ole pimeää [*ei pimeyskään kätöksisi minua Sinulta], vaan yö on Sinulle kuin päivänpaiste [*yö valaisisi kuin päivä], pimeys [+olisi] kuin (kirkas) valo.

Jumala on kaikkialla läsnäoleva. Hänen läsnäolonsa täyttää maanpiirin ja siksi voimme luottaa joka hetki siihen, että olemme Hänen huomassaan – tuntuipa meistä miltä tahansa. Teimmepä mitä, tai menimmepä mihin tahansa, emme milloinkaan ole etäällä Jumalasta - Hän ei ole kaukana yhdestäkään meistä - Hänen hyvyytensä ja lohdutuksensa on aina läsnä.

- *"Olen näet varma siitä, ettei kuolema eikä elämä, eivät enkelit eivätkä henkivallat, ei mikään nykyinen eikä mikään tuleva, eivät voimat, ei korkeus eikä syvyys eikä mikään muu luotu voi erottaa meitä **Jumalan rakkaudesta**, joka on Kristuksessa **Jeesuksessa**, meidän Herrassamme."*
*Room.8:38-39

13. Sinä (olet) luonut [*loit] minut sisintäni myöten, äitini kohdussa olet minut punonut [*Sinä kudoit minut kokoon äitini kohdussa]. 14. Minä olen ihme, suuri ihme, [*minut on tehty ylen {kirj.: "pelottavan"} ihmeellisesti.] (ja) [+Minä] kiitän Sinua siitä. Ihmeellisiä ovat Sinun tekosi, minä tiedän sen [*sieluni tietää sen sangen hyvin].

Jumala on läsnä myös jokaisessa luodussaan. Olemme Hänen käsialaansa ja siksi meidän ei tarvitse tuntea arvottomuutta ja riittämättömyyttä. Se on saatanan halu lannistaa meitä, mutta Jumalan luomistyön ja Poikansa Jeesuksen Kristuksen työn tuloksena olemme riittävät ja täydelliset Hänen edessään. Jos Jumala kunnioittaa luotuaan ("*ja Jumala näki, että se oli hyvä*"), voit sinäkin arvostaa itseäsi ja lähimmäisiäsi.

15. Minä olen saanut hahmoni näkymättömissä, muotoni kuin syvällä maan alla, mutta Sinulta ei pieninkään luuni ole salassa [*Minun luuni eivät olleet Sinulta kätkössä, kun minut salassa valmistettiin, kun minut kudottiin taidokkaasti maan syvyyksissä].

16. Sinun silmäsi näkivät minut jo idullani, Sinun kirjaasi on kaikki kirjoitettu. Ennen kuin olin elänyt päivääkään, olivat kaikki päiväni jo luodut. 17. Kuinka ylivertaisia [*kalliit] ovatkaan Sinun suunnitelmasi [*ajatuksesi], Jumala, kuinka valtava onkaan niiden määrä! 18. Jos yritän niitä laskea [*laskisin ne], niitä on [*olisi] enemmän kuin on hiekanjyviä. Minä lopetan, mutta tiedän: Sinä olet kanssani [*Minä herään ja olen yhä Sinun luonasi].

19. Kunpa surmaisit, Jumala, väärintekijät [*jumalattomat]! Kaikotkaa [*väistykkää luotani], murhamiehet! 20. He ovat Sinun vihollisiasi, he vetoavat Sinuun valheellisesti [*He puhuvat Sinusta juonitellen] ja vannovat väärin Sinun nimeesi [*ja lausuvat nimesi turhaan]. 21. Enkö vihaisi Sinun vihollisiasi [*niitä,

jotka Sinua vihaavat], Herra, enkö inhoaisi Sinun vastustajiasi!
22. Loputon on vihani heitä kohtaan, he ovat minunkin
[*heistä on tullut minun] vihollisiani.

Miten avoimen rehellinen olikaan Daavid kirjoittaessaan näitä. Hän ei *hurskastellut*, vaan hän avoimesti Jumalansa edessä vuodatti sydämensä tuntemukset Jumalalle. Hän tunsi vihaa ja rakkautta – eikä se ole väärin. Hän vihasi vihollisia, koska Hän rakasti Jumalaa. Hänen vihollisensa olivat Jumalan vihollisia, - niitä, jotka pitivät halpana tuntea Herraa. Hänen vihansa oli myös vanhurskauden ja oikeudenmukaisuuden toteutumisen janoa. Se ei ollut kostamisen halua, vaan harrasta avunpyyntöä Jumalalta vaikeisiin tilanteisiin. Jumala kyllä tasaa tilit ajallaan Hänen vihollisiensa kanssa. Meidän tulee myös rukoilla pelastusta ja kääntymystä jumalattomille, sillä Jumala tahtoo suuressa rakkaudessaan ja armollisuudessaan, että kaikki tulisivat pelastetuiksi.

- *"Mutta Minä sanon teille: rakastakaa vihamiehiänne ja rukoilkaa niiden puolesta, jotka vainoavat teitä..."* {Bys.: *"Mutta Minä sanon teille: rakastakaa vihamiehiänne, siunatkaa niitä, jotka kiroavat teitä, tehkää hyvää niille, jotka vihaavat teitä, ja rukoilkaa niiden puolesta, jotka solvaavat ja vainoavat teitä."}* *Matt.5:44

23. Tutki minut [*minua], Jumala, katso sydämeeni. [*ja tunne sydämeni,] Koettele minua, katso ajatuksiini. [*koettele minua ja tunne ajatukseni,] 24. Katso, olenko vieraalla, väärällä tiellä [*ja jos näet tieni johtavan vaivaan], (ja) ohjaa minut ikiaikojen [*iankaikkiselle] tielle.

Tämä psalmi tekee meidät nöyriksi Jumalan edessä. Kuinka riisuttuja ja paljastettuja olemmekaan Hänelle! Hän tietää menneisyytemme, nykyisyytemme ja jopa tulevaisuutemme. Hänelle ei tarvitse esittää verukkeita tai tekosyitä. Hänen *läpivalaisunsa* alla paljastuu ylpeytemme, ahneutemme,

omahyväisyytemme, ja kaikki ihmisluonnon taipumukset.

- *"Tutki ja koettele minua"* -rukous ei ole helpoin rukous. Kuka uskaltaisi antautua Jumalan koeteltavaksi? - *Tiedämmehän, miten siinä kävisi.* Ei ihmisellä ole omin teoin ja voimin mitään mahdollisuuksia tulla riittäväksi Jumalan edessä. Kuitenkin juuri siihen olotilaan meidän tulisi uskaltautua.

Oman mitättömyyden ja heikkouksien vieminen Jumalan eteen saa niistä nousemaan *Jumalan väkevyyttä ja voimaa!* Ei kukaan Raamatun profeetta itsessään ollut kuin maan tomua, mutta heissä vaikuttava Jumalan Henki sai heissä aikaan voimallisia tekoja ja sanoja! Kuitenkin lopulta Jumalan käsissä käy hyvin! Siksi voimme rohkeasti rukoilla, *"tutki minua, koettele minua"*-rukouksia. - *Tee minusta astia käyttöösi, mihin vain tarvitset! Korjaa ja vahvista minua, että voisin olla Sinun vähäisin palvelijasi!*

Psalmi 140: 1-14 Avunhuuto väkivaltaisten vuoksi

Maailmassa on aina ilkeitäkin ihmisiä, jotka hautovat pahaa, kadehtivat ja toivovat toisen ihmisen kompastumista. Heidän sanansa ja ilmeensä syvästi halveksuu lähimmäistä ja he haavoittavat – käsittämättä lainkaan omaa pahuuttaan. Valitettavasti tällaisia on liian paljon uskovienkin keskellä ja heidän vaikutustaan yhteisöissä ei voi kuin syvästi pahoitella.

Daavid joutui kohtaamaan ihmisten ilkeyden ja kateuden. Miten hän kärsikään vihollisten aiheuttamista ahdistuksista. Kuitenkin hän tahtoi kertoa elämänsä koetukset Herralle. Hän rukoili ja lauloi psalmeja, pyytäen Herralta apua ahdinkoonsa.

Laulunjohtajalle [*Musiikinjohtajalle]. Daavidin psalmi. 2. Herra, varjele minua [*Vapauta minut, Herra,] pahoilta ihmisiltä, suojele väkivallantekijöiltä! [*varjele minut väkivaltaisilta miehiltä,] 3. He hautovat mielessään katalia [*jotka ajattelevat sydämessään pahaa], yhtenäen he ovat haastamassa riitaa [*lietsovat joka päivä sotaa]. 4. Heidän kielensä on terävä kuin käärmeen kieli [*He ovat teroittaneet kielensä käärmeen kielen kaltaiseksi], kyyn myrkyä heillä on huulillaan [*huultensa alla]. (sela) 5. Herra, suojele minua, älä anna minun joutua jumalattomien käsiin [*Varjele minut, Herra, jumalattoman käsistä]. Varjele minua väkivallantekijöiltä [*väkivaltaisilta miehiltä], jotka juonillaan yrittävät kaataa minut [*jotka miettivät, kuinka saada jalkani kompastumaan]. 6. Nuo röyhkeät [*ylpeät] (miehet) ovat virittäneet minulle paulat ja langat [*ansan ja pauloja], pingottaneet verkon tieni yli.

[*levittäneet verkon tielle,] piilottaneet loukkuja tuhokseni [*asettaneet pyydyksiä minua varten]. (sela)

7. Minä luotan sinuun, Herra, [*Minä sanoin Herralle:] Sinä olet minun Jumalani, kuuntele, mitä Sinulta pyydän! [*kuule avunpyyntöni.] 8. Herra, Sinä olet väkevä auttajani, Sinun kätesi suojaa minua taistelussa [*Herra, Herra, minun väkevä pelastukseni, Sinä suojaat pääni taistelun päivänä]. 9. Herra, älä anna käydä toteen sen, mihin jumalattomien mieli palaa, tee tyhjäksi ylvästelijöiden juonet! [*älä anna jumalattomien halujen täyttyä, älä anna heidän aikeittensa onnistua, etteivät he ylpeilisi.] (sela) 10. Paljon pahaa ovat ahdistajani tehneet puheillaan - kääntyköt ne heitä itseään vastaan! [*Peittäköön saartajieni pään paha, jota heidän huulensa puhuvat.] 11. Satakoon heidän ylleen hehkuvia [*Pudotkoon tulisia] hiiliä! Herra, syökse heidät tuleen, syökse kuiluun, josta ei pääse pois! [*tuleen, syviin kuoppiin, joista he eivät voi nousta.] 12. Panettelija älköön saako asua maassa [*Liukaskielinen mies ei saa pysyvää sijaa maassa], väkivaltaista vainotkoot onnettomuudet toinen toisensa perään [*onnettomuus ajaa väkivaltaista takaa ja tuhoaa hänet].

13. [+Minä tiedän, että] Herra, (Sinä) ajat köyhän [*ajaa kurjan] asiaa, Sinä hankit oikeutta onnettomalle [*hankkii oikeuden köyhille.] (minä tiedän sen).

Kenen puoleen köyhä voisi kääntyä joutuessaan vainon kohteeksi? Hän ei kykene puolustamaan itseään, mutta hänellä on kuitenkin aina puolustaja, sillä Herra on hänen vierellään ja johtaa lopulta oikeuden voittoon. Jumalan kansan edellytetään puolustavan voimattomien oikeuksia.

14. Oikeamieliset [*vanhurskaat] kiittävät Sinun nimeäsi, rehelliset [*oikeamieliset] saavat asua lähelläsi [*Sinun kasvojesi edessä].

Omassa ajassa kaipaamme Daavidin tavoin oikeutta. Yhteiskunnan vääristymät ja ihmisten moraalittomuus ajaa ihmistä pahuuteen ja piittaamattomuuteen. Sen hedelmää näemme ajassamme ja siksi uskovina joudumme ahtaalle halutessamme puhtaasta sydäimestä palvella ja rakastaa Herraamme ja ainoaa sielujemme pelastajaa. On kuitenkin parempi totella Jumalaa kuin ihmisiä. Hän Luojanamme kyllä tietää, mikä olisi ihmiskunnalle parhaaksi. Pitäkäämme siis toivosta kiinni. Riippukaamme Hänessä, luottaen Sanaansa ja myös siihen, että lopulta Hän tulee saattamaan oikeuden voittoon. Väärintekijät joutuvat lopulta häpeään ja saavat ansaitsemansa rangaistuksen.

Daavid pyysi, että Jumala vartioisi hänen sydäntään. Pahat teot alkavat pahoista haluista. Ei riitä, että pyydämme Jumalaa pitämään meidät erossa kiusauksista, vahvistamaan meitä tai muuttamaan olosuhteita. Meidän täytyy pyytää Häntä muuttamaan myös sisimpämme aina tahtoa ja haluja myöten.

Psalmi 141: 1-10 'Herra, aseta suulleni vartija'

Tämän päivän Psalmista poimin sanat, jotka olen liittänyt omaan rukouspäiväkirjaani. Uskoisin, että näissä sanoissa on rukousta meille jokaiselle:

- *"Herra, aseta suulleni vartija, vartioi huulteni ovea. Älä anna sydämeni taipua pahaan, tekemään jumalattomia tekoja väärintekijöiden kanssa, etten joutuisi maistamaan heidän herkkupalojaan."*

- On niin tavattoman helppo mukautua tähän maailmaan, juorupuheisiin, toisten halveksuntaan, alentamiseen ja pilkkapuheisiin. - Herra, varjele minua niistä!

Daavidin psalmi. Herra, minä huudan Sinua! Riennä avukseni [*luokseni], *kuule ääneni* [*Kuuntele minun ääntäni], *kun Sinua huudan! 2. Olkoon* [+alati] *rukoukseni* [+Sinun] *edessäsi uhrisavuna* [*suitsutusuhrina], *olkoot kohotetut käteni* [*kätteni kohottaminen] *iltauhri.*

3. **Herra, aseta vartija suulleni, pane vartio huulteni portille** [*ovea].

Daavid pyysi viisaasti Jumalaa estämään häntä puhumasta pahaan. Samoin Jeesus vaikenä vainoojiensa edessä (Matt.26:63). Jaakob kirjoittaa: *"kieli on tuli, vääryyden maailma. Kieli on jäsenistämme se, joka tahraa koko ruumiin"* (Jaak.3:6).

Ihminen puhuu päivässä keskimäärin noin 700 kertaa. Onkin järkevää pyytää Jumalaa vartioimaan puheitamme, niin että sanamme olisivat hyviä, mieluisia kuulla ja että ne tuottaisivat kunniaa Hänen nimelleen.

4. **Älä anna minun hairahtua pahaan** [*Älä anna sydämeni taipua pahaan], **jumalattomien mielettömään elämään, veljeilemään pahantekijöiden** [*tekemään jumalattomia tekoja väärintekijöiden] **kanssa, nauttimaan heidän herkkujaan** [*etten joutuisi maistamaan heidän herkkupalojaan]. 5. **Oikein on, jos vanhurskas minua lyö** [*Lyököön minua vanhurskas - se on armoa]. **Auta, etten torju hänen kuritustaan** [*siitä älköön pääni kieltäytykö] - **se on kuin öljyä pääni hiuksille!** [*Ojentakoon hän minua - se on öljyä päähäni,] **Yhä uudelleen**

minä kohotan rukoukseni jumalattomien pahuutta [*pahoja tekoja] vastaan.

Aikuisen ihmisen on vaikea ottaa vastaan nuhdetta ja toisen neuvoja. Se on kyllä ymmärrettävää, mutta Daavid oli oppinut, miten tärkeää on vanhurskaan nuhde ja opetus. Vanhurskaus on syyttömyyttä ja esimerkiksi Jeesuksen osoittama vanhurskaus julistaa aina syyttömyyttä ja se johtaa vapauteen. Se tulisi olla aina mielessä jokaisella, joka suunsa avaa sekaantuakseen toisen asioihin. On hyvä kysyä, mikä on päämääränä ja miksi ylipäätään puuttua toisen elämään. Myös omista kokemuksista voi oppia, onko omat sanomiset johtaneet toivottuihin loppuratkaisuihin. Lempeys ja laupeus yhdessä pitkämielisyyden kanssa saa usein vastakaikua hyvälle neuvoille. Rakennatko rauhaa, vai toimitko vain lannistaaksesi toisen?

6. Kun heidän johtajansa syöstään jyrkanteeltä [*kalliolta alas], silloin kaikki ymmärtävät, kuinka lempeää minun puheeni oli [*ja silloin minun sanojani kuunnellaan, sillä ne ovat suloiset]. 7. Niin kuin kynnetty ja kuokittu maa, niin ovat heidän luunsa hajallaan tuonelan portilla [*ovat meidän luumme hajallaan tuonelan suulle asti].

8. **Herra**, minun silmäni katsovat Sinuun, Sinuun minä turvaan. Älä jätä minua suojaa vaille [*älä hylkää minun sieluani]! 9. Varjele minua, että vältän jumalattomien ansat, pahantekijöiden pyydykset [*väärintekijöiden pyydyksistä]. 10. Sotkeutukoot [*Joutukoot] he itse verkkoihinsa, minun tieni kulkekoon niiden ohi! [*salli minun käydä niiden ohitse.]

Usein emme voi muuta, kuin rukoilla jumalattomien pahojen tekojen edessä. Jumala on voimallinen auttaja, ja siksi on hyvä turvata Häneen. Jumalan johdatuksen avulla vältämme jumalattomien ansat ja he saavat itse kompastua kaivamiinsa kuoppiin.

Psalmi 142:1-8 'Vainotun rukous'

Kautta aikojen Herraan uskovat ovat joutuneet vainojen keskelle. Oma aikammekaan ei ole poikkeus, vaan saamme osamme jumalattomuuden pahuudesta. Pahan juonet eivät ole meille tuntemattomia, mutta mitä meidän tulee tehdä? Daavidille tämä oli miltei itsestään selvyys: *"Minä rukoilen Herraa!"* Se on vastaus myös ajassamme. Hän antaa voimaa ja viisautta, näkökykyä ja rohkeutta taistella oikeiden asioiden puolesta – vastustuksesta huolimatta. *Jaksatko sinä luottaa Herraan – vielä hetken?*

[*Daavidin mietepsalmi] *Virsi, jonka Daavid lauloi ollessaan luolassa. Rukous* [*Daavidin rukous hänen ollessaan luolassa].

2. **Minä** korotan ääneni ja huudan avuksi Herraa [*ja anon Herralta armoa]. Minä korotan ääneni ja etsin apua Herralta.

3. Hänelle minä kannan huoleni [*Minä vuodatan Hänen eteensä valitukseni], Hänelle kerron, mikä minua painaa [*kerron Hänelle ahdistukseni].

Daavid koki, ettei kukaan välittänyt hänen kohtalostaan. Hän tiesi kuitenkin, että Jumala välittää ja siksi hän rukoili ja kertoi Jumalalle sisimpänsä tunnot.

4. **Voimani** ovat lopussa [*Minun henkeni näänny], mutta **Sinä** näet jokaisen askeleeni [*tunnet polkuni]. Tielle, jota kuljen, on viritetty ansa minua varten. 5. Katso minua [*oikealle puolelleni], niin näet, että olen vailla puoltajaa [*että kukaan ei halua tuntea minua]. Minulla ei ole turvapaikkaa [*pakopaikkaa], kukaan ei välitä siitä miten minun käy [*kukaan ei välitä sielustani].

6. **Herra**, Sinua minä huudan avukseni. [*Minä huudan sinun puoleesi, Herra,] **Minä** sanon [*ja sanon]: **Sinä** olet turvani, minun

perintöosani [*osani] elävien maassa. 7. Kuule, kuinka vaikeroin [*Kuuntele tarkoin huutoani], en jaksa enää! [*sillä minä olen joutunut suureen kurjuuteen.] Vapauta [*Pelasta] minut vainoojieni käsistä! He [+ , sillä he] ovat minua vahvempia. 8. Olen satimessa - pelasta minut [*Vie minun sieluni ulos vankeudesta], niin saan kiittää Sinun nimeäsi [*kiittämään Sinun nimeäsi]. Ystävät [*Vanhurskaat] kokoontuvat ympärilleni, kun pidät minusta huolen [*kun Sinä teet minulle hyvin].

Millaiset asiat tuntuvat sinusta elämäsi vankiloilta? Daavid joutui piileskelemään luolissa, kun Saul jahtasi häntä sotajoukkoineen. Kohtalomme voi tuntua samantapaisilta, mutta sen kaiken keskellä voimme aina rukoilla ja odottaa Jumalalta vapautusta sitoviin kahleisiin.

Luottamus Jumalaan tulee asettaa elämän ohjaavaksi tekijäksi. Lopulta samanmieliset iloitsevat ja yhdessä kiittävät Herraa, joka on aina auttanut uskollisia seuraajiaan. Ulkonaisesti usein näyttää, että olemme tappiolla, mutta on ilo tietää, että Hän on seisova viimeisenä multien päällä! Vaikka kohtaamme ahdistusta ja pelkoja siruista ja pedonmerkin valmisteluista, voimme jättäytyä Herran kantaviin käsiin. Hän pitää meistä huolen – joka aika. Tietyt asiat täytyy tapahtua, vaikka ne tuottavat tuskaa ja ahdistusta. Lopulta kaikki päättyy suureen voittoon, iloon ja riemuun, kun vain jaksamme olla vahvoja loppuun asti. Hän antaa voimaa ja saamme vahvistua Hänen väkevyytensä voimassa!

Psalmi 143:1-11 'Kukaan ei ole vanhurskas Herran edessä'

UUTTA!!! - KUUNTELE TEKSTI ÄÄNEEN LUETTUNA TÄSTÄ LINKISTÄ:

http://www.pasikallio.com/pasinpalstat/aani/04-2022-Kuuntele_PP.wav

Tasavertaisuus on Raamatun yksi keskeisistä teemoista. Jumalan edessä mies ja nainen ovat yhtä syyllisiä. Kaikki ovat pois poikenneet ja kaikki ovat rikkoneet Jumalaa vastaan. Jokaisen tulee nöyrästi etsiä pelastusta sielulensa Jumalan edessä – Hän kyllä armahtaa ja pelastaa jokaisen luokseen tulevan katuvaan syntisen. Hänen armossaan on kyllin, - ja Hän on niin rakastanut maailmaa, ettei yksikään, joka Häneen uskoo, hukkuisi, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä.

Daavidin psalmi. Herra, kuule [+minun] rukoukseni, ota vastaan pyyntöni [*ota korviisi anomiseni]! Sinä uskollinen, sinä vanhurskas, vastaa minulle! [*Vastaa minulle uskollisuudessa ja vanhurskaudessa.] 2. Älä vaadi palvelijaasi tuomiolle [*Älä käy tuomiolle palvelijasi kanssa], sillä Sinun edessäsi ei yksikään ole syytön [*edessäsi ei yksikään elävä ole vanhurskas]. 3. Vihamieheni vainoaa henkeäni [*Vihollinen vainoaa sieluani], hän polkee elämäni jalkoihinsa [*hän on ruhjonut elämäni maahan], hän suistaa minut pimeyteen, kauan sitten kuolleitten joukkoon [*pannut minut istumaan pimeässä kuin ammoin kuolleet]. 4. Voimani ovat lopussa [*Minun henkeni näännyy], sydämeni jähmettyy [*sydän rinnassani on kauhuissaan]. 5. Minä muistelen menneitä aikoja [*muinaisia päiviä], mietin kaikkia tekojasi [*töitäsi], ajattelen Sinun kättesi töitä [*kättesi tekoja]. 6. Minä kohotan [*ojennan] käteni Sinun puoleesi, sieluni janoaa Sinua kuin kuivunut [*on edessäsi kuin janoinen {kirj: väsynyt}] maa. (sela)

7. [+Kiirehdi] Vastaa minulle, Herra! Vastaa pian kauan, en enää jaksa [*Herra, henkeni näännyy]! Älä kätke minulta kasvojasi, muutoin olen haudan partaalla [*etten tulisi hautaan vaipuvien kaltaiseksi]. 8. Sinuun minä turvaan - osoita

laupeutesi jo aamuvarhaisesta! Sinun puoleesi minä käännyn [*Anna minun aamulla kuulla armonsanasi, sillä sinuun minä turvaan.] - opeta [*Ilmoita] minulle tie, jota [+tulee] kulkea! [+ , sillä Sinun puoleesi minä ylennän sieluni.] 9. Herra, pelasta minut vihollisteni käsistä! Sinun luonasi olen turvassa [*Sinun luoksesi minä kätkeydyn]. 10. Sinä olet minun Jumalani - opeta minua täyttämään tahtosi! [*Opetä minua tekemään Sinun tahtosi mukaan, sillä Sinä olet minun Jumalani.] Sinun hyvä henkesi johdattakoon minua tasaista tietä [*maata].

Daavidin tavoin myös me voimme lähestyä Herraa masennuksen ja epätoivon hetkissä. Saamme kertoa Hänelle sielumme tunnot ja ahdistukset. Rukouksessa on hyvä muistaa Jumalan tahto oman itsekkään tahdon sijaan. Jumala ohjaa meidät virvoittavien vetten tykö kun annamme Hänen johtaa elämäämme ja päämääriämme. Hän tahtoo kuitenkin aina hyvää, sillä Hän rakastaa suuresti luotujaan. Vaikka matkamme kulkee koettelemusten ja taisteluiden kautta, ne opettavat kuitenkin juuri ne asiat, mitä Jumala tahtoo meille armossaan ja suuressa viisaudessaan opettaa.

11. Nimesi tähden, Herra, anna minun elää! [*Herra, virvoita minua nimesi tähden,] Vapauta minut ahdingosta, Sinä vanhurskas! [*vanhurskaudessaasi päästä sieluni ahdistuksesta.] 12. Tuhoa viholliseni, Sinä uskollinen! [*Tuhoa armossasi minun viholliseni] Hävitä kaikki, jotka vainoavat henkeäni [*ja hävitä kaikki sieluni ahdistajat] - [+sillä] minä olen Sinun palvelijasi.

"Sinun luoksesi minä kätkeydyn" - on myös meidän turvamme. Jeesuksen luona täyttyy sydämemme kaipaus. Siellä tyyntyy rauhaton ja pelokas sielu. Vain Herra voi auttaa meitä hädässämme ja ahdistusten keskellä. Siksi rukoile kanssani: "Herra, virvoita minua nimesi tähden, vanhurskaudessaasi päästä sieluni ahdistuksesta."

Psalmi 144:1-15 'Kiitoslaulu Jumalan siunauksista'

UUTTA!!! - KUUNTELE TEKSTI ÄÄNEEN LUETTUNA TÄSTÄ LINKISTÄ:
http://www.pasikallio.com/pasinpalstat/aani/05-2022-Kuuntele_PP.wav

Jumalan mielisuosio on kokonaisvaltaista ja siunattua elämää. Se ei tarkoita ongelmattomuutta eikä elämää ilman vaikeuksia. Se on Jumalan avun läsnäoloa, vapautusta ja Jumalan voittoja elämässämme. Koettelemuksetkin kääntyvät voitoiksi Jeesuksen käsissä. Ne kasvattavat ja antavat viisautta - kärsivällisyyden lisäksi. Vaikeutemme avartaa näkemään myös, ettei maailma ole mustavalkoinen, eikä Jumalakaan *putoa valtaistuimeltaan* pienen ihmisen virheiden takia.

Jumala on ylistettävän viisas. Milloin sinä viimeksi annoit tunnustusta Jumalan teoista, Hänen valtasuuruudestaan ja pelastavasta voimastaan? Kuitenkin Jumala ajattelee sinua! Miljoonien ihmisten keskeltä Hän huomaa sinut, kuulee avunpyyntösi ja johdattaa askeleitasi uskossa ja kuuliaisuudessa!

Daavidin psalmi.

Kiitetty olkoon Herra, minun kallioni! Hän [*, joka] opettaa käteni taistelemaan, käsivarteni käymään sota [sormeni sotimaan]. 2. Hän on uskollinen suojelijani [Hän on minun armahtajani ja linnani], Hän on linnani [varustukseni ja pelastajani], Hän on turvani ja pelastajani [kilpeni, johon minä turvaan], kilpi, jonka taakse suojaudun. Hän alistaa kansat valtaani [Hän, joka laskee kansani minun valtani alle].

3. Herra, mikä on ihminen(!) Kuitenkin Sinä häntä ajattelet. [*, että otat hänet huomioon,] Mikä on ihmislapsi!

Kuitenkin pidät hänestä huolen. [*mikä ihmislapsi, että häntä ajattelet!] 4. Ihminen on kuin tuulenhenkäys, hänen päivänsä katoavat kuin [*hänen päivänsä kuin väistynyt] varjo.

Elämän katoavaisuus saa miettimään sitä, että onko olemassa mitään pysyvää ja kestäväää? Lopulta jää vain Jumalalle eletty elämä. Se on ainut tapa tehdä jotain pysyvää ja arvokasta, koska sen vaikutukset ulottuu aina ikuisuuteen saakka. Jo ajassa voimme tuntea elämämme olevan mielekästä ja tarkoituksellista Jeesuksen omana. Hänen johdatuksensa, varjeluksensa ja siunauksensa saa elämän maistumaan hyvältä ja ylittäväiseltä.

”Kuin väistynyt varjo”, ja ”savua olette te, joka hetken näkyy ja sitten haihtuu” (Jaak.4:14) – Raamatun jakeet ilmaisevat, ettei lyhyttä elämää tulisi tuhlata katoaviin ja pettäviin päämääriin, vaan elämä tulisi elää Jumalalle ja Jumalan kanssa.

- *”Me pyydämme Kristuksen puolesta: antakaa sovittaa itsenne Jumalan kanssa.” *2.Kor.5:20*

5. Herra, kallista [*taivuta] taivaasi ja astu alas! Kosketa vuoria, niin että ne savuavat! 6. Iske leimuava salama [*Iske salamoilla ja hajota viholliseni], lyö hajalle kaikki viholliseni(!) Ammu [*lennätä] nuolesi, saata heidät sekasortoon(!) 7.Ojenna korkeudesta kätesi ja auta minut turvaan, [+tempaa ja] pelasta minut syvistä [*suurista] vesistä! Pelasta muukalaisten käsistä - 8. heidän suunsa puhuu petoksen sanoja [*puhuu turhuutta] ja heidän oikea kätensä nousee väärään valaan [*oikea kätensä on valheen oikea käsi].

9. Jumala, minä laulan Sinulle uuden laulun, kymmenkielisellä harpulla minä Sinulle soitan. 10. Sinä annat [*Sinulle, joka suot] kuninkaille voiton [*pelastuksen], Sinä pelastat palvelijasi Daavidin. Torju julma miekka, joka iskee minuun [*ja tempaat palvelijasi Daavidin turvaan

pahalta miekalta]. 11. [+Tempaa ja] Pelasta minut muukalaisten käsistä - heidän suunsa puhuu petoksen sanoja [*puhuu turhuutta] ja heidän oikea kätensä nousee väärään valaan [*oikea kätensä on valheen oikea käsi].

12. Meidän poikamme ovat kuin (reheviä) taimia [*taimet], jo nuorena vahvoiksi varttuneita [*nuoruudessaan suureksi kasvatetut], tyttäremme kuin (kauniita) pylviä [*kulmapatsaat], tempelin koristusten kaltaisia [*palatsin kaunistukseksi veistetyt]. 13. Vilja [*Ruoka]-aittamme ovat (täpö)täynnä, meillä on kaikkea yllin kyllin [*ne tarjoavat kaikenlaista ravintoa]. Lampaista ja vuohia on tuhansittain, kymmenintuhansin kedoillamme, [*Pikkukarjamme lisääntyy laitumillamme kymmenintuhansin.] 14. lehmämme ovat lihavia ja tiineitä [*Härkämme ovat kuormatut]. Meille ei satu vahinkoa, ei onnettomuutta [*Ei ole aukkoa muurissa, ei pakolaista], ei kuulu valitusta toreiltamme [*ei kuulu valitushuutoa kaduillamme]. 15. Onnellinen [*Autuas] se kansa, jonka käy näin hyvin [*jolle näin käy], onnellinen [*autuas] se kansa, jonka jumala on Herra!

Laula laulusi Jumalalle. Soita soittosi Hänelle! Hän pitää sinusta huolen! Voi, kunpa kansakunnat ymmärtäisivät onnellisuuden salaisuuden riippuvan Jumalassa! Miten hyvää tekeekään Jeesuksen läsnäolo ihmiskunnalle! Hänen voittonsa on mittaamattoman arvokas. Hänen siunauksestaan myös sinä pääset osalliseksi!

Psalmi 145:1-21 'Ylistyslaulu Jumalan hyvyydestä'

UUTTA!!! - KUUNTELE TEKSTI ÄÄNEEN LUETTUNA TÄSTÄ LINKISTÄ:

http://www.pasikallio.com/pasinpalstat/aani/06-2022-Kuuntele_PP.wav

Ymmärrämmekö täysin, miten ylistettävä on Herra? Huomaammeko, miten viisaasti ja ihmeellisesti Hän on kaiken tehnyt? Luomakunnan kauneus ja toimivuus on hämmästyttävän tarkasti tehty ja suunniteltu. Ja Hän antaa meille lisäksi elämän, hengen ja kaiken, mitä elämiseen ja jumalisuuteen tarvitaan. *Ylistätkö tänään kanssani suurta Jumalaamme?*

Daavidin ylistyslaulu.

Minä laulan Sinun kunniaasi, Jumalani, kuninkaani [*Minä korotan Sinua, Jumalani, sinä kuningas]! Minä kiitän [*ylistän] Sinun nimeäsi aina ja ikuisesti. {Psalmi on alkutekstissä ns. alfabeettinen psalmi.} 2. Joka päivä minä Sinua kiitän [*ylistän], minä ylistän Sinun nimeäsi aina ja ikuisesti. 3. Suuri on Herra, ylistettävä yli kaiken [*sangen ylistettävä], tutkimaton Hänen suuruutensa!

4. Sinun tekojasi ylistetään polvesta polveen, isät kertovat ihmeitäsi lapsilleen, [*Sukupolvi ylistää sukupolvelle Sinun tekojasi ja kertoo Sinun voimallisista töistäsi.] 5. tuovat julki Sinun kirkkautesi, loistosi ja kunniasi. [*Sinun majesteettisen kunniasi kirkkautta,] Minä mietiskelen Sinun ihmetekojasi [*Sinun ihmeellisiä tekojasi minä tahdon mietiskellä]. 6. Miten valtavia, miten pelottavia ovatkaan Sinun tekosi [*Sinun pelottavien tekojesi voimasta puhutaan], kerrottakoon niistä kaikille. Minä julistan Sinun suuruuttasi [*minä kerron Sinun suurista töistäsi]. 7. Levitköön sanoma Sinun hyvyytesi runsaudesta [*Sinun suuren hyvyytesi maine tulee julki], (kiitettäköön) [+ja] Sinun vanhurskauttasi riemuiten [*vanhurskaudestasi riemuitaan].

8. Anteeksiantava [*Armahtava] ja laupias on Herra, (Hän on) kärsivällinen [*pitkämielinen], suuri on Hänen hyvyytensä [*ja suuri armossaan]. 9. Herra on hyvä kaikille [*kaikkia kohtaan], Hän [*ja] armahtaa kaikkia luotujaan. 10. Herra, Sinua ylistäkööt [*Kiittäkööt Sinua, Herra,] kaikki luotusi, uskolliset palvelijasi kiittäkööt Sinua! [*Sinun hurskaasi ylistäkööt Sinua.] 11. Julistakoot he valtakuntasi kunniaa [*Puhukoot he Sinun valtakuntasi kunniaasta], kertokoot mahtavista teoistasi [*kertokoot Sinun voimastasi]. 12. Saattakoot he ihmisten tietoon Herran väkevät teot [*Näin he saattavat ihmisten tietoon Herran voimalliset teot] ja Hänen valtakuntansa mahdin ja loiston [*kunnian ja kirkkauden]. 13. Sinun valtakuntasi on ikuinen [+valtakunta], Sinun herruutesi pysyy polvesta polveen.

(Herra on luotettava kaikissa sanoissaan, uskollinen kaikissa teoissaan.) {Jae puuttuu hepreankielisestä tekstistä mutta on kaikissa varhaisissa käännöksissä.} 14. Herra tukee horjuvia [*kaikkia kaatuvia], maahan painetut Hän nostaa jaloilleen [*nostaa pystyyn].

Hetki, joka on liian raskas, ahdistava ja musertava, pitäisi kääntää mielemme ja ajatuksemme etsimään apua Jumalalta, jonka suuruutta emme voi edes käsittää. Hän:

- Ylittää ymmärryksemme (145:3)
- Tekee voimallisia tekoja - aina (145:4)
- On valtasuuruudessaan ihmeellinen (145:5)
- Tekee pelottavia tekoja ja suuria töitä (145:5-6)
- On vanhurskas (oikeamielinen ja syytön) (145:7)
- On armahtava, laupias, pitkämielinen ja Hän

- On suuri armossaan, ja Hän
- On hyvä kaikkia kohtaan (145:8-9)
- Hänen valtakuntansa on ikuinen (145:13)
- Hän avaa kätensä ja ravitsee kaiken elollisen (145:15-16)
- On vanhurskas ja uskollinen kaikissa teoissaan (145:17)
- On lähellä avun huutajia (145:18)
- Kuulee avunhuutoja ja auttaa meitä (145:19-20)

Siksi voimme aina luottaen turvautua Häneen, olipa elämämme tilanne miten paha tahansa. Nöyränä ja pienenä ihmisenä saamme olla Hänen suojeluksessaan ja armonsa turvissa – joka hetki. Hän on valmis nostamaan meidät ja kantamaan raskaimmatkin taakkamme.

15. Kaikki [*Kaikkien silmät] katsovat odottaen Sinuun, ja Sinä annat heille ruoan ajallaan [*annat heille heidän ravintonsa ajallaan]. 16. Sinä avaat kätesi ja hyvydessäsi ravitset kaiken mikä elää [*kaiken elollisen].

17. Herra on kaikessa oikeamielinen, [*vanhurskas kaikissa toimissaan] (Hän on) [+ja] uskollinen kaikissa teoissaan.

18. Hän on lähellä sitä, joka huutaa Häntä avuksi [Herra on lähellä kaikkia, jotka Häntä avuksi huutavat], sitä, joka vilpittömästi kääntyy Hänen puoleensa [*kaikkia, jotka totuudessa Häntä avuksi huutavat]. 19. Hän täyttää niiden pyynnöt, jotka Häntä pelkäävät [*Häntä pelkävien toiveet], Hän kuulee heidän huutonsa [*avunhuutonsa] ja auttaa heitä. 20. Herra suojelee niitä [*Herra varjelee kaikkia], jotka Häntä rakastavat, mutta jumalattomista Hän tekee lopun [*kaikki jumalattomat hän hukuttaa].

21. Ylistäköön minun suuni Herraa [*Minun suuni lausukoon Herran ylistystä], [+ja] Hänen pyhää nimeään kiittäkööt kaikki luodut aina ja ikuisesti!

Ylistyksen tehtävä on *saattaa ihmisten tietoon Herran voimalliset teot*. - Tulkoon Jumalamme nimi ja suuri viisautensa tunnetuksi kaikkialla maailmassa.

Mikäli Jumalan ylistäminen on sinulle vierasta tai ei niin kovin mieluisaa, pyri täyttymään Pyhällä Hengellä. Hänen Henkensä ohjaa sinut Jeesuksen jalkojen juureen, näkemään, miten paljon tarvitset armoa ja Jumalan voimaa.

Pyhä Henki avaa silmämme näkemään suuruuttaan - ja innostaa sydäntämme kiittämään ja ylistämään ainoaa pyhyiden ja puhtauden lähdeä - Häntä, jossa asuu kaikki todellinen viisaus ja kaikki taivaalliset aarteet. Jumalan koko totuus saavuttaa sinut Jeesuksessa Kristuksessa - tuossa ylistetyssä, Herrassamme ja Vapahtajassamme!

Psalmi 146: 1-10 'Ylistys Herralle Hänen teoistaan'

Daavidilla oli syvä tahto ylistää Herraa, koska hän tunsi Jumalan. Hän tiesi kokemuksesta, että Jumalan apu on paras apu. Jumalan kanssa eläminen tuo syvyyttä ja tarkoituksellisuutta elämään. Miten ihmeellistä onkaan se, että pieni ihminen voi tuntea koko kaikkeuden Luojan, Hänen viisauttaan ja valtasuuruuttaan. Siinä on hyvä elää.

Psalmien viisi viimeistä lukua ovat täynnä Jumalan kiitosta ja ylistystä. Se kertoo puolestaan siitä, miten tärkeää on kiitollinen ja ylistävä mieli. Olemme oppineet psalmeja lukiessa, että rukous, kiitos ja ylistys siirtävät katsettamme pois pienen elämämme suurista ongelmista - näkemään Jumalan rajattomat mahdollisuudet. Ylistäminen saa meidät ajattelemaan myös Jumalan

pyhyttä ja osoittamaan arvostusta sitä kohtaan. Taivaallisia ajatellessamme kykenemme ottamaan vastaan Pyhän Hengen osallisuuden ja sen kautta vuodatetun rakkauden elämämme vaikuttimeksi.

Halleluja! Ylistä Herraa, minun sieluni! 2. Koko elinaikani [*Niin kauan kuin elän] minä ylistän [*tahdon ylistää] Herraa, Jumalalleni minä laulan ja soitan niin kauan kuin elän! [*tahdon laulaa ylistystä Jumalalleni niin kauan kuin olen olemassa.]

3. Älkää luottako (maan) mahtaviin [*ruhtinaiisiin], älkää luottako (yhteenkään) ihmiseen - ei ihmisestä ole auttajaksi [*ei hänestä ole pelastajaksi]. 4. Hänen henkensä lähtee, hän tulee jälleen maaksi, ja sinä päivänä (kaikki) hänen hankkeensa raukeavat [+tyhjiin].

5. Onnellinen [*Autuas] se, jonka auttaja [*apuna] on Jaakobin Jumala, (onnellinen) se, joka turvaa Herraan [*panee toivonsa Herraan], Jumalaansa. 6. Herra [*Hän] on tehnyt taivaan ja maan ja meren ja kaiken mitä niissä on. Herra on iäti uskollinen [*Hän pysyy ikuisesti uskollisena]. 7. Herra [*Hän] hankkii oikeutta sorretuille, nälkäisille Hän antaa leipää [*leivän]. Herra päästää vangitut kahleista, [*vapauttaa vangitut.] 8. Hän antaa sokeille näön [*Herra avaa sokeiden silmät] ja nostaa maahan painetut jaloilleen [*nostaa pystyyn alaspainetut]. Herra rakastaa oikeamielisiä, [*vanhurskaita.]

Meidän ei siis kannata luottaa mahtavienkaan ihmisten apuun. Jumala itse on uskollinen pelastaja ja auttaja. Hän kykenee auttamaan ihmistä niin sielun tuskissa, kuin ajallisissa haasteissa. Jumalan suuri ja rajaton viisaus toimii laajalla tavalla, käyttäen usein esimerkiksi toisia ihmisiä välittäessään apua sitä tarvitsevalle.

9. Hän [*Herra] suojelee [*varjelee] muukalaisia ja tukee leskiä ja orpoja, mutta jumalattomien tien Hän tekee mutkaiseksi.

”Hän on tehnyt tiet suoriksi, mutta he itse etsivät monia mutkia” – voimme lukea sanasta. Jumalaton kompastuu omaan ylpeyteensä luullessaan oman viisauden riittävän ratkaisemaan ongelmat. Katsellessamme ympärillemme, voimme havaita kuinka monet asiat ovat ihmisviisauden takia ajautuneet täysin harhaan ja väärään. Ihminen kun ei kykene ajattelemaan vastuullisesti kovinkaan kauaskantoisesti. Meidän ei pidä yllättyä siitä, ettei maailma jaa kanssamme kristillisiä näkemyksiämme. Maailman mielisyyt on vihollisuutta jumalisuutta vastaan ja siksi meidän ei tule mukautua maailman menon mukaan.

10. Herra hallitsee ikuisesti [*Herra on kuningas]. (Hän on) sinun Jumalasi, Siion, polvesta polveen. Halleluja!

Voi, jospa ihmiset oppisivat ymmärtämään, kuinka hyvää tekee Jumalan läsnäolo ihmiselle elämänsä aikana! Tiesithän, että sinullakin on täysi pääsy yhteyteen Jumalan kanssa Jeesuksen Kristuksen sovitustyön kautta? Se on oikeutesi luotuna ja siihen ei ole vaikea päästä. Avaa sydämesi Jeesukselle. Usko Häneen ja tee parannus synneistäsi. Hänen vanhurskauttava (syyttömäksi julistava) voimansa tekee sinusta Jumalan lapsen, pelastetun - ja saat elää ikuisesti Hänen omanaan. Hän ei hylkää yhtäkään, joka Hänen luokseen tulee syntinsä tunnustaen ja niitä katuen. Uskossa Jumalaan saat tuntea yltäkyläistä elämää jo nyt ajassa, mutta täydellisenä kerran ikuisuudessa. Jeesuksen kanssa on hyvä elää!

Psalmi 147:1-19 'Herran armon ja voiman ylistys'

- Kuuntele äänitiedostona: http://www.pasikallio.com/pasinpalstat/aani/08-2022-Kuuntele_PP.wav

Ylistyslaulun virittäminen tulisi olla uskovaisuuden keskeisimpiä asioita Jumalan läsnäolon ja tahtonsa todeksielämisen rinnalla. Miten sinä virität ylistyslaulun? – Uskon, että se ei ole pelkästään musiikkia, vaan myös koko elämä kaikkine ulottuvuuksineen. Uskovainen on kuin avoin kirje Jumalalta maailmalle, mutta olemme myös avoin kertomus Jumalalle siitä, miten Hänen alkamansa työ on edennyt sydämissämme. Onko Hänen rakkautensa, lempeytensä, laupeutensa ja pitkämielisyytensä saanut kasvaa meissä? Onko Jeesuksen antama rauha valloittanut elämämme niin, että se vaikuttaa myös suhteissa kanssaihmiisiin? – Ajattelen, että paras ylistyslaulumme on eletty elämä Hänen läsnäolossaan. Hänen vaikutuksensa sanoihimme, tekoihimme, asenteisiimme ja kasvojemme ilmeisiin – kertoo parhaalla tavalla suhteestamme Jumalaamme. Virittäkäämme ennen kaikkea sydämemme asenteet Jumalamme ylistykseen, vasta sitten soi myös musiikkimme aitona ja puhtaana Jeesuksen veren pyhyydestä, voimasta ja Jumalan suuresta viisaudesta!

Kiittäkää Herraa, kaiken antajaa [*Ylistäkää Herraa]!

1. (Halleluja!) Hyvä on Jumalaamme sävelin kiittää, [*Hyvä on laulaa ylistystä meidän Jumalallemme.] ihanaa on virittää ylistyslaulu! [*Se on suloista, ylistäminen on soveliasta.]

2. Herra rakentaa Jerusalemin (jälleen), Hän kokoaa Israelin hajotetun kansan [*Israelin karkotetut]. 3. Hän parantaa ne, joiden mieli on murtunut [*ne, joilla on särkynyt sydän], Hän [*ja] sitoo heidän haavansa. 4. Herra tietää [*on määrännyt] tähtien luvun, Hän on antanut niille

kaikille nimen [*Hän kutsuu niitä kaikkia nimeltä]. 5. Suuri on [+meidän] Herramme, suuri ja voimallinen [*suuri Hänen voimansa], mittaamaton on Hänen viisautensa [*ymmärryksensä].

Toisinaan emme osaa ymmärtää edes itseämme – mitä haluamme, miten tunnemme, mikä meissä on pielessä ja mitä sille pitäisi tehdä. Silloin on hyvä rukoilla Pyhän Hengen täyteyttä, jossa Hän vaikuttaa tahtomista ja tekemistä – valaisten sydäntämme Kristuksen kirkkaudella. Hänen ymmärryksensä on rajatonta ja siksi Hän ymmärtää Luotujaan täysin. Onkin hyvä oppia kääntämään katseensa itsestään Häneen, joka parhaiten auttaa kaikessa. Hänen armossaan ja läsnäolossaan opimme parhaiten ymmärtämään myös itseämme.

6. Hän on nöyriä tuki (ja turva) [*Herra tukee nöyriä], mutta jumalattomat Hän painaa maahan.

7. Laulakaa Herralle, virittäkää kiitosvirsi [*Laulakaa Herralle kiitosta], soittakaa lyyralla kiitosta Jumalallemme [*laulakaa ylistystä Jumalallemme lyyran säestyksellä]! 8. Hän peittää pilvillä taivaan ja lähettää [*valmistaa] maan päälle [*maalle] sateen, Hän panee versomaan vuorien ruohon [*Hän saa vuoret kasvamaan ruohoa]. 9. Hän antaa karjalle ravinnon [*ruuan eläimille], Hän ruokkii korpin pojat, jotka huutavat (nälissään). 10. Hevosen voima ei ole Herran silmissä mitään [*Ei Hänelle kelpaa hevosen voima], miehen juoksu ei Hänen katsettaan käännä [*ei Hän mielly miehen jalkojen nopeuteen]. 11. Herra katsoo [*mieltyy] niihin, jotka Häntä palvelevat [*pelkäävät], niihin, jotka panevat toivonsa Herran armoon [*Hänen armoonsa].

Jos käyttää lahjojaan erillään Jumalasta, ne jäävät hyvin vähäarvoisiksi. Antaessamme todella elämämme Jumalalle luottaen ja kunnioittaen Häntä,

Hän käyttää taitojamme ja voimavarojamme paljon enemmän ja paljon merkittävämmiin kuin voimme aavistaakaan. Siksi kannattaa luottaa ja uskoa Häneen.

12. Kiitä Herraa, Jerusalem! Ylistä Jumalaasi, Siion! 13. [+sillä] Hän vahvistaa [*tekee lujiksi] sinun porttiesi salvat, Hän siunaa ne, jotka asuvat keskelläsi [*siunaa sinun lapsesi keskelläsi]. 14. Hän tuo [*antaa] rajoillesi rauhan ja antaa ravinnoksesi parhainta vehnää.

15. Hän lähettää käskynsä maan päälle [*maahan], hetkessä saapuu Hänen sanansa (perille) [*nopeasti kiittää Hänen sanansa]. 16. Hän sirottelee [*Hän antaa sataa] lunta kuin villan (hahtuvia) [*villaa], Hän levittää kuuraa [*härmää] kuin tuhkaa. 17. Hän viskoo [*viskaa] rakeita kuin leivänmuruja, Hänen pakkasessaan vesi jähmettyy. [*– kuka voi kestää Hänen pakkastaan?] 18. Kun Hän käskee, jää sulaa [*Hän lähettää sanansa ja sulattaa rakeet]. Hän käskee [*paneet] tuulensa puhaltaa [*puhaltamaan], ja vedet virtaavat. 19. Hän (on) ilmoittanut [*julistaa] sanansa Jaakobille, käskynsä [*lakinsa] ja säädöksensä Israelille. 20. Muille kansoille Hän ei niitä ilmoittanut [*Niin hän ei ole tehnyt yhdellekään muulle kansalle], Hänen säädöksiään eivät toiset tunne [*eivätkä ne tunne Hänen säädöksiään]. Halleluja!

Jumala lähetti Israelin kautta pelastuksen maailmaan. Se oli Jumalan valinta ja siksi tuolla kansalla on erityisasema. Kuitenkin Raamattu vakuuttaa myös, että Jumala rakastaa muitakin kansakuntia. (5.Moos.33:3), ja että nämä kansat saavat myös pelastuksen Jeesuksessa Kristuksessa (Matt.28:19-22), ja näin hekin pääsevät Jumalan lupauksista osallisiksi. (Room.11:24, Gal.3:28-29)

”Särkyneen sydämen Hän parantaa, sitoo haavoittuneen haavat”. – Nämä lupaukset ovat

lohduttaneet ja rohkaisseet uskovia tuhansien vuosien ajan.

Omat urotekomme ja saavutuksemme ovat mitättömiä Jumalan silmissä. Hän arvostaa enemmän nöyryyttä ja palvelevaa mieltä. Laupeutta Hän tahtoo enemmän kuin uhria.

Oppiessamme Hänestä, ymmärrämme, että kuitenkin Hän tahtoo aina rauhaa ja lepoa. Hänen vihastumisensakin ja kurituksensakin tähtäävät aina parannukseen ja pelastukseen. Jumala kasvattaa lapsiaan kuuliaisuuteen, luottamukseen ja uskollisuuteen. Opimme, mitä on maailmanmielisyys ja mukautuminen sen mukaan – vai seuraisimmeko tarkoin Hänen viitoittamaa tietään – uskossa ja kuuliaisuudessa?

On hyvä kiittää ja ylistää Herraa, sillä *”Hän tuo rauhan rajojesi sisälle. Hän tekee lujiksi porttiesi salvat”*. – Tämä on syytä nähdä Raamatusta toistuvana ja tärkeänä teemana. *”Hän tekee,”* – ajatus riisuu meidät liiallisista omista ponnisteluista ja yrittämisestä miellyttää Häntä. Emme voi muuta kuin jättäytyä Hänen varaansa uskossa ja luottamuksessa. - Hän nostaa ja kantaa, pukee vanhurskauteen, pelastaa ja parantaa. Se on Hänen tekonsa meissä, emmekä kykene niitä itse tuottamaan itseemme vaikka kuinka niitä yrittäisimme.

Anna kunnia ja ylistys Jumalalle Hänen töistään elämässäsi. Ethän omin voimin koskaan voita kiusauksia ja vältä lankeemuksia. Ilman Pyhää Henkeä et voi vaeltaa voittaen. Oma turmeltunut lihallinen mielesi ottaa heti ohjakset, ellei Jumala saa vaikuttaa Henkensä kautta sinussa tahtomista ja tekemistä. Näin meille jää vain antautumisen mahdollisuus Jumalan edessä, jossa rakennamme perustaa Kristus-kalliolle – uskon ja luottamuksen kautta. Pyhässä Hengessä ylistyslaulusi kaikuvat puhtaina ja kirkkaina – aina Jumalan kunniaksi.

Psalmi 148: 1-14 Kaikki luodut ylistäkööt Herran nimeä!

- KUUNTELE LUETTUNA: http://www.pasikallio.com/pasinpalstat/aani/09-2022-Kuuntele_PP.wav

Monet psalmit johtavat meitä rukoukseen ja ylistykseen. Ylistystä ja palvontaa avaavia psalmeja ovat esimerkiksi psalmit 8, 19, 30, 65, 84, 96, 100, 136, 145 ja psalmi 150. – Jumalan ylistys ei perustu pelkästään luomakunnan ihmeellisyyteen ja monimuotoisuuteen, vaan Hänen olemukseensa itseensä. Hänhän on mm. rakastava, oikeudenmukainen, uskollinen, anteeksiantava ja kärsivällinen. Yhdessä ylistäminen vaikuttaa innostavasti kanssaihmissiin, jossa yhä useammat ihmiset havahtuvat Jumalan ylivertaisuuteen ja ylistettävyyteen. Millä tavoin olemme viime aikoina kertoneet toisillemme Jumalan ihmeistä ja Hänen olemuksestaan?

Koko kaikkeus ylistää Jumalaa, Hänen suuruuttaan ja viisauttaan. Miten rikasta elämä onkaan nähdessä Jumalan sormenjäljet kaikkialla! Hänen kirkkautensa valaisee ja avartaa näkemään Hänen suunnitelmansa ja koko kaikkeuden tarkoituksellisuuden. Jumalan läsnäolossa on hyvä elää.

Halleluja! Ylistäkää Herraa, (te jotka olette) taivaassa [*taivaissa], ylistäkää Häntä korkeuksissa! 2. Ylistäkää Häntä, te [*kaikki] Hänen enkelinsä, ylistäkää Häntä, kaikki taivaan joukot [*kaikki hänen sotajoukkonsa]! 3. Ylistäkää Häntä, aurinko ja kuu, ylistäkää Häntä, kirkkaat [*loistavat] tähdet! 4. Ylistäkää Häntä, korkeimmat taivaat [*taivaitten taivaat] ja taivaankantta kattavat vedet [*te vedet, jotka olette taivaitten yläpuolella]! 5. Ylistäkööt (nämä kaikki) [*ne] Herran nimeä, sillä Hän on ne käskyllään luonut [*Hän antoi käskyn, ja ne tulivat luoduiksi]. 6. Hän pani ne paikoilleen ainiaaksi [*asetti ne olemaan aina ja ikuisesti], Hän sääti niille järkkymättömät lait [*antoi lain, joka ei häviä].

Miten voisimme ylistää suurta Jumalaamme? Nämä jakeet puhuvat sydämen innosta ja riemukkaasta asenteesta, jossa iloitsemme Jumalan kaikista ominaisuuksista. Miten vain ylistämmekin Herraa, Jumala näkee sydämemme ja iloitsee kanssamme, löytäessämme

elämän ja olotilan, jollaisen Hän on alun perin tarkoittanut ihmiselle.

7. Ylistäkää Herraa, te jotka olette maan päällä [*maassa], ylistäkää, syvyydet ja meren pedot! 8. Ylistäkää, tuli ja rakeet, lumi ja usva [*sumu], ylistä, myrskytuuli, Hänen käskyläisensä! [*sinä myrskytuuli, joka panet toimeen Hänen käskynsä,] 9. Ylistäkää, vuoret ja kukkulat, hedelmäpuut ja setrit [*te vuoret ja kaikki kukkulat, te hedelmäpuut ja kaikki setrit], 10. villipedot ja karja, maan matelijat ja taivaan linnut! [*te villieläimet ja kaikki kotieläimet, te matelijat ja siivekkäät linnut,] 11. Ylistäkää Herraa, kuninkaat ja kansat, ruhtinaat ja kaikki maan mahtimiehet [*tuomarit], 12. nuorukaiset ja neidot, vanhat ja nuoret! [*te vanhat yhdessä nuorten kanssa.] 13. Ylistäkööt nämä kaikki Herran nimeä, sillä Hänen nimensä (yksin) on ylhäinen [*korkea], Hänen mahtinsa [*kunniansa] ulottuu yli taivaan ja maan. 14. Herra on antanut kansalleen uuden voiman. [*Hän on korottanut kansalleen sarven,] Häntä ylistävät kaikki Hänen palvelijansa [*ylistyksen aiheeksi kaikille hurskailleen], Israelin kansa, joka saa olla lähellä Häntä [*Israelin lapsille, kansalle, joka on häntä lähellä]. Halleluja!

Koko luomakunta ylistää Jumalan ihmeellistä viisautta. Se on kuin valtava sinfoniaorkesteri, jonka harmonia ja yhteensoivuus on jotain ylivertaista. Monimuotoisuus, mutta kuitenkin tietty ja toistuva kaava näkyy kaikkialla. Se kertoo tarkoin suunnitellusta työstä, aivan kuten eri planeettojen etäisyys toisistaan. Jonkun on täytynyt asettaa ne paikoilleen, etteivät ne loittone tai kiihtyvällä vauhdilla lähene aurinkoa tai toisiaan. Kuka voi käsittää suuruutta, samalla ymmärtäen pienuutta aina atomihiukkasiin asti? Kuka on määritellyt solurakenteet, kuka on luonut kaikki kohdilleen?

Luomakunta on myös kuva siitä, miten meidän kristittyjen tulisi ylistää Jumalaa samalla yksilöinä, mutta myös yhdessä - osana suurta joukkoa, koko maailman uskovien kanssa.

Miten viisaasti onkaan Hän kaiken tehnyt! Miten ylivertainen on Hänen pelastuksensa Pojassaan Jeesuksessa Kristuksessa! Hyvin Hän on kaiken tehnyt. Hänessä on hyvä olla.

Psalmi 149: 1-9 Herran kansa ylistäköön Hänen nimeään!

KUUNTELE: http://www.pasikallio.com/pasinpalstat/aani/10-2022-Kuuntele_PP.wav

*Oletko uskaltanut riemuiten ylistää Jumalaa? Entäpä niin, että muutkin sen näkevät - ilosi yltyessä karkeloksi asti? Daavid tunsu Jumalansa läheisyydessä tällaista iloa ja riemua. Jo hänen aikanaan lyötiin rumpua ja soitettiin kielisoittimia. Jostain syystä oma kristillinen kulttuurimme on hiljaista *hyssyttelyä* - ja jos joku vähän innostuu, paheksuvia riittää loputtomiin. Kuitenkin; *"Ilo Herrassa on teidän väkevyytenne."* *"Iloitkaa Herrassa, vieläkin sanon; iloitkaa!"**

Mitä tarkoittaa ilo Herrassa? – Se on Hänen tahdostaan ja päätöksistään iloitsemista. Se on tyytymistä siihen, mitä Hän tekee – täysin ymmärtäen sen, että Hänen tahtonsa on parasta ja hyväksi kaikille. Meillä on oikeus iloita Herran hyvyydestä, armosta ja rakkaudesta. Hänen viisautensa ja voimansa on enemmän kuin mikään muu. Iloitaan pelastuksesta ja kirkkauden toivosta – Jeesuksen kirkastetun kuoleman ja ylösnousemuksen kautta.

Halleluja! Laulakaa Herralle uusi laulu, kokoontukaa ja ylistäkää Häntä, te Herran omat [*laulakaa Hänen ylistystään pyhien seurakunnassa]! 2. Iloitkoon Israel Luojastaan [*tekijästään], riemuitkoot Siionin asukkaat [*lapset] kuninkaastaan, 3. ylistäkööt tanssien [*karkeloiden] Hänen nimeään, soittakoot Hänen kiitostaan rummuin ja harpuin! [*ylistäkööt häntä rumpuja ja lyyraa soittaen,]

4. Herra rakastaa kansaansa [*sillä Herra on mieltynyt kansaansa], Hän auttaa heikkoja ja nostaa heidät kunniaan [*Hän kaunistaa nöyrät pelastuksella]. 5. Iloitkoot

(Herran) palvelijat [*hurskaat] Hänen kunniastaan, riemuitkoot silloinkin, kun on yölevon aika [*laulakoot ilosta vuoteillaan]! 6. Heillä on huulillaan [*Heidän suustaan kuulukoon] Jumalan ylistys, heillä on kädessään kaksiteräinen miekka, 7. [+että] he kostavat viholliskansoille, kurittavat kansakuntia. 8. He panevat [*panisivat] kahleisiin niiden kuninkaat ja lyövät rautoihin mahtimiehet [*niiden ylhäiset]. 9. panevat täytäntöön tuomion, jonka Herra on laissaan säätänyt [*panisivat täytäntöön heistä kirjoitetun tuomion]. Tämä on Herran palvelijoiden kunniatehtävä [*Se on kunniaksi kaikille hänen pyhilleen]. Halleluja!

Jakeessa seitsemän puhuttiin kaksiteräisestä miekasta. Se on vertauskuva sen tuomion täydellisyydestä, jonka Messias toteuttaa palatessaan rankaisemaan kaikkia väärintekijöitä. Voit lukea siitä Ilm. 1:16.

Luimme myös: *"Hän kaunistaa nöyrät pelastuksella."* – Se on Raamatun ajatus, joka kuvastaa Jumalan työtä meissä. Eräänä päivänä nöyrät uskovat saavat ansaitsemansa kunnian, ja jumalattomat joutuvat loputtomaan häpeään. Vaikka Daavidin ajan kuvaukset liittyivät usein hänen ajallisiin vihollisiinsa, kuvastaa nämä kertomukset myös taistelua pahuutta ja jumalattomuutta vastaan vielä omassa ajassamme. Emme sodi ihmisiä vastaan, vaan pahuuden henkiolentoja, jotka riepottelevat synnin pauloihin joutuneita. Yhä edelleen meillä on oleva avoin lähde kaikkea syntiä ja saastaisuutta vastaan. Jeesuksen veri on voimallinen puhdistamaan sydämemme ja tunteemme täysin puhtaiksi.

[*Tarkempi käännös, esim. Raamattu Kansalle]

Pasin Palstat - tekstit

Psalmit ovat yksi tärkeistä Raamatun ilmoituksista. Käyn näitä lukuja läpi tutkien sanaa eri käännöksistä ja kommentaari teoksista. Tarkoitus ei ole esitellä oivalluksia tai omaa erinomaisuutta, vaan jakaa rakentavaa tietoa uskon ja hengellisen elämän vahvistamiseksi.

"Pasin Palstat" ovat hengellisiä kirjoituksia. - Tarvitsemme Sanan opetusta, sen tutkimista ja Jumalan Hengen täyteyttä oppiaksemme tuntemaan Jumalaa ja pysyäksemme Hänen tahtonsa tiellä.

"Tartu opetukseen, älä hellitä, pidä kiinni siitä, se on elämäsi." Snl.4:13

Lukiessasi tekstejäni, rukoile, että Jumala saisi puhua sinulle, sillä Hänen lähettävässä sanansa, se toteutuu ja tekee sinulle pelkästään hyvää!

Jumala rakastaa sinua ja siksi Hän on uskonut sanansa palvelijoilleen tuodakseen elämän leipää ja vettä myös sinun ammennettavaksi.

Halutessasi osallistua, voit rukoilla niiden ihmisten puolesta, joita saavutamme tämän työn avulla. Rukoile myös Herran palvelijoille viisautta, ymmärrystä ja johdusta - heidän palvellessa jokaista, joka janoaa Herraa ja Hänen tuntemustaan.

"Rukoilkaa minunkin puolestani, että suuni avatessani minulle annettaisiin oikeat sanat julistaakseni rohkeasti evankeliumin salaisuutta." Ef.6:19

Pasi Kallio, Seinäjoen helluntaiseurakunnan Nettityöntekijä

www.pasikallio.fi

www.pasikallio.com/pasinpalstat

www.facebook.com/groups/pasinpalstat

pasinpalstat@gmail.com